

וקיימת קיים ואמרת יי צבאות מגלא גלי קרמך
סגור אמרת יי עול לבני קרמך ולא תרחיקת
אמתך ותתיץ לאמתך כר בגו בע אש אשמונה
דיהי משמי קדם יי כל יומי חיוהי וברחת
אנש לאתהי עלוהי ותיחל כהרבה להחפלה
לפני יחנה ועלי שמך אתפיה וזהו מדאגיא
לצללה קדם יי עלי מוריק לה ערדת פסוק
וחנה היא מרבה על לפרק שפתיה נעות
וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכחה וזהו
היא מצללה לכה לחוד ספוטל נדץ וקלה
לא משתמע וחסבה עלי כאתא ריא ויאמר
אליה עלי ערמתי תשתפרק חסירי אתי ייך
מעליך ואמר לה עלי עד אמת את משתטל
הלא תפיגין יתחמריך מניך ותען חנה ותאמר
לא אדני אשה קשת רוחא נביין וישכר לא
שתי ית ואשכך אתנפשי לפני יחנה ואתיבת
חנה ואמרת לא רכונת אתה עיקת רוחא וזהו
חדת ועתיק לא שתי ית ואמרת על לב נפשי צלו
קדם יי אלתתן את אמרת לפני בת בלי ער
מרב שיחיו ופעם רבתי ערדה לא תכלים
ית אמרת קדם בת רשעא ארי מסגי אקניותי
וארגזותי אוריכית בצלו עד כען ויעץ עלי
ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל יתן את
שלתך אשר שאלת מעמו ואתיב עלי ואמר
אזילי לשלום ואלהי ישראל יתן תבעותיך
ובעית מן קרמוהי ואת אמרת מצא שפחתך

חן בעיניך ותלך האשה לרבה ותאכל
ופנה לאה יחנה עוד ואמרת תשכח אמרת
רחמיך בעיניך ואזלת אתה לאורחה ואכלת
ואפיץ בשייך לאה וזה עוד יי שכימו בצקר
וישתחו ללפני יחנה וישכנו ויכאו אל ביתם
חרמיה וידע אלקנה את חנה אשתו ויכרה
יחנה ואקדימו בצפרא וסגידו קדם יי ותנו
זאתו לבית הוץ ורמתא וידע אלקנה יתחנה
אתתיה על רוכנה קדם יי ויהי לתקפות
הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו
שמואל כי מיהוה שאלתיו וזהו זמן משוט
יומא ועד את חנה וילדת בן וקרת ית שמה
שמואל ארי אמרת מן קדם יי שאלתיה
ויעלה איש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה
את זבח הימים ואת נדריו וסליק גבא אלקנה
וכל אנשי ביתו לדבא קדם יי ית יחמועא
ולשלמא ית נדריה ויחנה לא עלתה כבאמרה
לאישה עד יגמל לה ערונה כאתיו ונראה את
פני יחנה וישב שם עד עולם וזהו לאסליקת
ארי אמרת לבנה עד דיתחם לרביא ואחנה
ותחזי קדם יי ויתבת מן עד עלמא ויאמר
לה אלקנה אישה עשיה טוב בעיניך שבי עד
גמלך אתו אן יקם יחנה אתך ברו ותשבה אשה
ותינק את בנה עד גמלה אתו ואמר לה אלקנה
בעלה עבדי דתקין בעיניך אוריכי עד
דתחם לך יתיה כרם יקיים יי ית פתגמוהי

١٥٠

法

1

5

1

9

五

2

2

ברי

וכת

וכת

וְתִצְמַדְךָ וְסִימָנְךָ וְתִדְרֹךְ וְתִפְלֵל אֶסְמֵךְ אֶסְמֵךְ וְהַחֲזִיקָה וְשִׁי קִבְּלוּ וְעִלְשִׁיךָ - שֶׁאֵין לְךָ וְסִימָנְךָ וְגַם אֵנִי הֵשֵׁאתִיךָ אֶתְּךָ אֵתְּךָ וְהוּא שֶׁאֵין לְךָ

ורעבים חדרו עד עקרת ילדה שבעה ורבבת
 בנים אמר לה על כוונה דהמן אתנבאת ואמת
 דהו סבעין בלחמא וגאן בעתרא וסגיאין נממונא
 אתמסכנו תכו לאתאגרא בלחיס מזון פומהוץ
 מרדכי ואסתר דהוזה שכיץ עתרו ואתנשין ית
 מסכינו ותהוץ תכו למהוי בנ חורין כין ירושלם
 דהזת כאתא עקרא עתידא דתתמלי מעסגלוותא
 ודומי דמליא סגי עממא יסופון משריתא תצוי
 ותחלוב יתוה ממית ומתיה מוריר שאול ויער
 כל אליו גבורתא דיני דהוא שליט בערמא ממת
 ואמר לאחא מחית לשאול ואף עתיד לאסקא
 בדי עמא יתוה מורי שומע שיר משפיר
 אף מרום יני ממסכין ומעטר משפיר אף
 מרים מקים מעפר דלמא שפית יריסא כוץ
 דהו שכיב עסגדי כים וכפא כבור ינחלם כליהוה
 מצקי ארץ וישת עליהם תכלי מקים מעפרא
 מסכנא מקלקלתא מרים חשינא לאתכוותהוץ
 עם צדיקא רבבי עמא וברסי יקרא מחסין
 להוץ ארי קדם יני גלץ עובדי בנאנשא מורע
 אתקין גיהנם לרשיעא וצדיקא עבדי
 רעותיה שכליל להוץ תכלי חסידו ישמר
 ורשיעים פחשן ידמו כילא בכח יגברא ישי
 גזית עבדוהי צדיקא יטר מגיהנם ורשיעא
 בגיהנם כחשוכא ירדנן להוד עארי לאמן
 דאתכיה חילא זכר ליוסדינא יהודה יתו
 מריכו על פשמים ירעם יתוה יריץ אפסו

ארץ ויתן עז למלכו וירס קרן משיחו יני
 יתבר בעלי דכבא דקימיך לאבא שארעמיה
 עליהוץ מן שמיא בקל רם ישקיה יני יעביד
 פורענות דין מגוג ומשרית עממין חטופין
 דאתן עמיה מספיא רעא ויתן תקפא למלכה
 וירבי מלכות משיחיה
 וילך אלקנה הרמיה על ביתו וחנער
 תיה משרתא את יהוה אתפני עלי חכהן ואזל
 אלקנה לרמיתא לביתו ורביא הוה משמיש
 קדם יני כהני עלי כהנא ובעני עלי בנ בלועל
 לא ידעו את יהוה ובעני עלי גברין רשיעין
 לא הוין די עין למדחל מן קדם יני ומשפט
 הכהנים אתה עסכלא ישי זכח זכח גבא נער
 הכהן כבשל הבשר וזחמ זלג שלשה שנים כוץ
 ונזומסא דכהנא מן עמא כל גבר דנכנס נסתא
 ואתי עולימא דכהנא כמכשיל בסרא ומשיחא
 דליה תלת שנים כיד יהוה הכהן כבוראן בדרור
 או בקלחתאן בפרור בלא שר יעלה המזלג
 יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים
 שם בשלה יקבע ליה באיורא או בדורא או
 בקררא או במדיסא כל דמסיק משיחא נסת
 כהנא לנפשיה כדין עבדיך לכל ישראל אתן
 לכהנא תמן בשילוי גסטרם יקטרוץ את
 חלל גבא נער הכהן ואמר לא ישחזכח תנח
 בשיר לצלות לפהן ולא יקח ממך בשיר משיר
 כיאסודי אף עד לא יתסקון תרביא למדכחא

על ביתו ח וסימגד ויפקדו על ביתו הרמיה הרמיה ישיען - וילא יקח ג וסימג שחוד מגנך בשיר הנשיח

וכול
שום
עיר
דמות

ח
ג
א

וכול
ל
ל

3

אל בית אכר בהיותם במצרים לבית פרעה
ואת אנכאריני דות עלי ואמר ליה כדנאמר
ני אתגלאה אתגלית על בית אכר כד הוון מצרים
ומשעבדי לבית פרעה ופחראתו מכל שבטי
ישראל לילכין לעלות על מצרי ולקטיד קפרות
לשאת אפור לפני ואתנה לבית אכר את כל אשר
בני ישראל ואחר עיתי ביה מכל שבטי ישראל
קדמי ומחוי כהן לאסקא קרבן על מדברי
לאקטרא קטרת בסמך למלכש אפור לשמש
קדמי ויה בית לבית אכר יתכל קרבניא רבני
ישראל ולמה תבעטו בזבחי ובמנחת אשר צויתי
מעון ותכבדו בנכר ממני להבריא נסמרא שית
בלמנחת ישראל לעמי ולמא אתון אנסי בנכסת
קדמי ובקרבני דפקידית לקרבא קדמי בבית
מקדשי ויקדית יתבך קדמותא לאוכלותהון
מדי שבר קרבן ישראל עמי לכן נאסיהוה
אלהי ישראל למורא מרית ביתך ובית אכר
יתחלכו לפני ש עולם ועתה נאסיהוה חלילה
לי כי מבכר אכר ובני יקרו בכין אמר יני
אלהי ישראל מימר אמרית ביתך ובית אכר
ישמשון קדמי עד עולם וכען אמר יי קשטא
אנוך דינארי דמי קריין קדמי אסקר ודמנסיין
על שמי יתשטון הנה ימיס באיסוגד עתילאת
זרעך ואתה עבית אכר מהיותן בקרבן בביתך
הא יומא אתן ואקטור יתקור דרעך וית
תקור דרע בית אכר מלמהוי סבביתך ונתטל

ח
וכול
חור
ויהוש
סות
בג

ח
א

ח
ל
ל

ח
פס
ח
בליע

ובחר ד וסימנא - שבטי ישראל בשוב בשוב קדמיא וישעיה מל ושי חס - מעם מצבחי ב וסימנא תקנו ואיש לא אכרית לך מעם מצבחי

יהודה אל שמואל ויאמר הנני וקרא יי' שמואל
ואמר האנני יך אל עליו ויאמר הנני כי קראת
ליו ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב
ורחט לות עליו ואמר האנני ארי קריתא לרי
ואמר לא קריתיתוב שכב ואזל ושכב
ויסם יהודה קרא עוד שמואל וינסם
שמואל וילך אל עליו ויאמר הנני כי קראת לי
ויאמר לא קראתי בך שוב שכב ואוסים יע
מקרי עוד שמואל ונסם שמואל ואזל לות עליו
ואמר האנני ארי קריתא ויאמר לא קריתיתוב
תוב שכב וישמואל טרם ידע את יהודה וטרם
יגלה אליו דבר יהודה ושמואל עד לא אוליק למדע
אלפך מן קדם יי' עד לא אתגלי ליה כדגם
נבואתא די יי' ויסם יהודה קרא שמואל בשלישית
וינסם וילך אל עליו ויאמר הנני כי קראת לי
ויבן עלי כי יהודה קרא לגער ואוסים יע מקרי

子

二

۱۱۱

い

31

אז

٦١٢

פי

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and small brown spots, possibly due to age or handling. A vertical crease is visible near the right edge, suggesting it was once folded. The overall tone is a warm, off-white or light beige.

٦

ח' ב' ע"ב וקר ע"ב וסי' ע"ב החלו כהודו ולא נחדו ויצרח אבשלום ועברה העברה יקח ויעל תראינה יראו עיניו כיון קרץ - וכן ד' וס' על דוד ועל יפריץ -

ובקרנני

בשילוב בפתגמא דיי
דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל
לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן
העזר ופלשתים חנו באפק וזהו פתגם שמואל
מדעו לכל ישראל ונפק ישראל לקדמות פלשתים
לאגחא קרבא ושרו על אבן סערא ופלשתים
שרו באפק ויערכו פלשתים לקראת ישראל
ותטשו המלחמה וינגח ישראל לפני פלשתים
ויבזבזו ערכה בשדה בארבעת אלפים איש
וסרו קרבא פלשתים לקדמות ישראל
ואתרטישו עבדי קרבא ואתגדו ישראל קדם
פלשתים ומחו בסדרא בחקלא בארבעה אלפין
גברא ויבאה עסאל המחנה ויאמרו קני ישראל
למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נמחה ארצנו
משולה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישמענו
מקרא יבנינו ואתא עמאל משרי יתא ואמרו סני
ישראל למאתברנא דיי וזמא דין קדם פלשתים
נסב כען רנא משיל ית ארון קימא דיי ויהי
בינא בדליקר שמים נתפרק מיד בעלי גנא
וישולח העם שולה וישאו משם את ארון ברית
יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי
עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס ושולה
עמא לשיל ונסלו מתמן ית ארון קימא דיי
צבאות רשכניתיה שריא עילמן כרוכיא
ותמן תריץ בני עלי עם ארון קימא דיי חפני
ופינחס ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה

וא
ג

ג
ח
ב

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ובקר בני עד עלמא וישכב שמואל ערד בקר
ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל לא מהגיד
את המראה אל עלי ושכב שמואל עד צפרא
ופתח ית דשי בית מקד שאר דיי ושמואל דחיל
מדהוא ית חזו נבואתא דעלי ויקרא עליאל
שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני וקרא
עלי לשמואל ואמר שמואל ברי ואמר האני
ויאמר מה תדבר אשר דבר אליך אל תכחך
ממני כה יעשה לך אלהים וכח יוסיף אסתכחך
ממע דבר מכל הדבר אשר דבר אליך ואמר
מא פתגמא דמליל עמך לא כען תכסא ממני
כדין יעביר דיי וכדין יוסיף אסתכסא ממני
פתגם מכל פתגמא דמליל עמך ויעל שמואל
את כל הדברים ולא כחך ממני ויאמר יהוה
הוא הטוב בעיני יעשה וזהו ליה שמואל ית כל
פתגמא ולא כסי מנה ואמר דיי הוא דתקיץ
קדמוהי יעביר ויגדל שמואל
ויהוה היה עמו ולא הפיל מפלדבריו ארצה
ורבא שמואל למימרא דיי הזה כסעיה ולא
כטיל מכל פתגמוהי חד וידע כל ישראל מדן
ועד באר שבע כינאמן שמואל לנביא יהוה
וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע אי מהימן
שמואל בפתגמי נבואתא דיי

וא
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

המראה דקמ וסיכ מהגיד נשארתי וראיתי ב צו - להראוה צ וכלת הי וסימ אל מנחם ויסק ע"י - ויבא יא רבי וסי העירתי פתחו וארעה כנה מלך שודד ואבד צבו

וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ
וזהו כד את ארון קימא דיקי למשריתא ונבנו
כל ישראל בצבא רבא ואשתגישת ארעא וישמעו
כל שתיס את קול התרועה ויאמרו מה קול
התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו
כי ארון יהוה בא אל המחנה ושמעו פלשתאי
יתקל בצבא ואמרו מא קל בצבא רבא הדין
במשרית יהודאי וידעו ארי ארונא דיקי אתא
למשריתא וידאו הפלשתים כי ארון בא אליהם
אל המחנה ויאמרו אי לנו כי לא היתה כזאת
אתמול שלשם ודחילו פלשתאי ארי ארון
אתא ארונא דיקי למשריתא ואמרו יי לנא ארי
לא הוה כהדא מאתמול ומרמזה יאוי לנו
מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה
הם האלהים המכים את מצרים בכרמכה
במדבר וי לנא מן ישיצננא מיד מימרא
דיקו דעבדוהי רבדין אלין אנן גבורתא
דיקו דמחא ית מצראי בכל מחא ולעמיה עבד
פרישן במדברא התחזקו והיו לאנשים פלשתים
פן תעבדו לעברים פאר עבדו לכם והייתם
לאנשים ונלחמתם אתם כפן והוה לגבדין גבדין
פלשתאי דלמא תשתעבדו ליהודאי כמא
דאשתעבדו לכוז ותהוה לגבדין גבדין ותגיון
קרבין לחמו פלשתים ונגמ ישראל וינסו איש
לא תליו ותהי המכה גדולה מאד ויפלו ישראל
שלשים אלף רגלי ואגיון קרבא פלשתאי

ג
ח
כ
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ואת כל ישראל ואפכו גבד לקרויה וזהו מחתא
כבתא לחא ואתקטלו מישרא תלתין אלפי
גבד רגלי וארון אלהים נלקחו ושני בני עליהם
חפני ופניחס וארונא דיקי אשתבז ותדין בני עזר
אתקטלו חפני ופניחס וידעו איש בעמל מחמשת
ויבא שלהבין סההוא ומדיו קרעים ואדמה על
ראשו ודהט גבא משכבא דבית ננמין מסדא
ואתא לשי לוי בימא ההוא ולבו שוהי מבדעין
ועפלא רמי בד ישיה ויבוא והנה עלי ישוב על
הכסא יך דרך מצפה כיתה לבוחר על און
האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל
העיר ואתא אהא עלי יתוב על כרסא על כנש
אורח תרעא מסכני אריהוה לביה זע על ארונא
דיקו וגבא אתא לחא בקרתא ואשתגישת
כל קרתא וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר
מה קול ההמון הזה והאיש מחר ויבא ויגד ויע
וישמע עלי יתקל צוחתא ואמר מא קל שגושא
הדין וגבא אוחי ואתא אוחי לעלי ויעלי כן
תשעים ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול
לראות ועלי בד תשעין ותמנע שני ועינוהי קמא
ולא יכול למחזי ויאמר האיש אל עלי אנכי
הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי תיכם
ויאמר מה תיה תדבר בני ואמר גבא לעלי
אנא אתית מן סדא ואנא מן סדא דקרבא
ערקית יומא דין ואמר מא הוה פתגמא בדי
ויען המבשר ויאמר גם ישראל ולפני פלשתים

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

המחזקו הקפתם והקימו עזבו בודו — יכולה מלא בליש ופינעגד ויהי ועינו קמה ועלי לא יכול להכיל היכולתו להציל גבדא דבדרי ימנים —

רגון באשדוד עד יומא הדין

ותכבד ייחודה אלהאשדודים וישמם
ויק אתם בעפלים את אשדוד ואת גבוריה ותקפת
מחתא דני על אנש אשדוד ואצניו וארקי
יתחז בטהורין ית אשדוד וית תחומהא ויראו
אנשי אשדוד כיבן ואמרו לא ישב ארון אלהי
ישראל עמנו כיק שתה ידו עלינו ועל רגון
אלהינו וזהו אנשי אשדוד ארי שווא עליהון
מחתא ואמריק לא ישרי ארון אלהא דישדוד
עמנא ארי תקיפת מחתיה עלנא ועל רגון
טעותנא וישלחו ויאספוא את כל סרני פלשתים
אליהם ויאמרו מהנעשה לארון אלהי ישראל
ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבוא את
ארון אלהי ישראל וישלחו ויכבדו את
פלשתא לזהון ואמרו מא נעבד לארון אלהא
דישדוד ואמרו לגת יסתחר ארון אלהא דישדוד
ואסחרו ית ארון אלהא דישדוד

בטחרים
ק

א
וסיג
ארונא
במשנא
דין

ויהי אחריהם כבואתו ותהי יד יהוה
בעיר מהומה גדולה מאד ויקראת אנשי העיר
מקטן ועד גדול וישתדלו להם עפלים וזהוה
כתר דאסחרו יתיה וזהוה מחתא דני בקרתא
שגושי רב להא ומחא ית אנשי קרתא מזעווא
ועד רבא ולקו להון בטהורין וישלחו את ארון
האלהים עקרון ויהי בבא ארון האלהים עקרון
ויזעקו העקרנים לאמר הספוא לא את ארון
אלהי ישראל להמיתנו ואת עמי וישלחו ית

ו
בטחרים
בסב
טחרים
ק

ארונא דני לעקרון וזהוה כדאתא ארונא דני
לעקרון וזעקו עקרוןאי למימר אסחרו להו
ית ארון אלהא דישדוד לקטלותנא וית עמנא
וישלחו ויאספוא את כל סרני פלשתים ויאמרו
ישלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו
ולא ימית אתנו ואת עמי כייה יתה מהומתמות
בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם ושלחו
וכעשו ית כל טורני פלשתא ויאמרו שלחו
ית ארון אלהא דישדוד ויתוב לאתריה ולא
יקטול ית יד עמי אריהוה שגוש קטלא
בכל קרתא תקיפת להא מחתא דני תמך
והאנשים אשר לא מתו חבו בעפלים ותעל
שועת העיר השמים וגברא דלא מיתו דקו
בטהורין וסליקת צוחת קרתא לצית שמא
ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים
שבעה חדשים וזהוה ארונא דני בקרוי פלשתא
שבעה ירחין ויקראו פלשתים לכהנעס ולקסמם
לאמר מהנעשה לארון יהוה הודענו במקח
נשלחנו למקמו וקרו פלשתא לכהנעס ולקסמם
למימר מא נעבד לארונא דני הודענא נמא
נשלחנה לאתריה ויאמרו אם משרהים את
ארון אלהי ישראל לאת שלחו אתו ויקם כי
השב תשיבו לאשם אז תרפאו ונודע לכם
למה לאתסור ידו מכם ואמרו אם משרהים
ית ארון אלהא דישדוד לאת שלחו יתיה ויקן
ארי אתבא תתכונ קרמוהי קרבן אשמא נענו

בטחרים
ק
ה
ב
הנה
קול

ו פת עפלי ברית וסיג יכבה ותכבד הסבו והאנשים האשם ועשיתם א וישלחוה וסיגנא וישלחו האנשים עקרון פלשתים וחברו יד גבוליה ג מל וס ותכבד

תִּתְסוֹן וְיִתְרוֹחַ לִכּוֹן לִמָּא לֹא תִנּוּחַ מַחְתִּיָּה מִנְכּוֹן
וְיִאמְרוּ מִהֶהָשֵׁם אֲשֶׁר נִשְׁכַּח לֹא יִאמְרוּ מִסְפָּר
סִרְנִי פִלְשִׁתִּים חֲמִשָּׁה עֶפְרַיִם זֶה בְּחִמְשָׁה עֶבְרִי
זֶה בְּכִימְגִפָּה אַחַת לְכָלם וְלִסְרִינִיכֶם וְאִמְרוּ מִא
קִרְבֵּן אֲשֶׁמָּא דְנִתִּיב קִדְמוֹהִי וְאִמְרוּ מִנֵּן טוֹרְנִי
פִלְשִׁתַּי חֲמִשָּׁה טַחֲוֹרִי דְהִבָּא אֲחִמְשָׁא עֶבְרִי
דְהִבָּא אֲרִי מַחְתָּא חֲדָא שׁוֹיֵא לְכָלכּוֹן וְלִטוֹרְנִיכּוֹן
וְעִשִׂיתֶם צִלְמֵי עֶפְרַיִם וְצִלְמֵי עֶבְרִיכֶם
הַמְשִׁחִיתִים אֶת הָאָרֶץ וְנִתְּתֶם לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּכֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲתִידּוֹמְעִיכֶם וּמַעַל אֱלֹהֵיכֶם
וּמַעַל אֲרִצְכֶם וְתַעֲבִדוּן צִלְמֵי טַחֲוֹרִינִי וְצִלְמֵי
עֶבְרִיכֶם וְכִיכּוֹן דְּמַחְבִּלִין יִתְּאֲרַע אֲוֹתָנִיכּוֹן קִדְמָא
דִּישְׂרָאֵל יִקְרָא מִאֲמֵאסִּתְנּוּחַ מַחְתִּיָּה מִנְכּוֹן וּמִן
טַעֲוֹתִיכּוֹן וּמִן אֲרַעֲכּוֹן וְלִמָּה תַּכְבִּידוֹ אֶתְלַבְּכֶם
כַּאֲשֶׁר בְּכֹד מִצְרַיִם וּפְרַעֲהִי אֶתְלַבֵּם הֲלֹא כַּאֲשֶׁר
הִתְעַלְלִיכֶם וּשְׁלַחֲכֶם וּלְכּוֹן וְלִמָּא תִּיקְרוּן יִת
לְכּוֹן כַּמָּא דִּיקְרוּ מִצְרַיִם וּפְרַעֲהִי יִת לְבַחֲוֹן
הֲלֹא כְּדֹא תִפְרַע מִנְחֹן וּבִתֵּר כִּינ שִׁירֵהוֹנוֹן
וְאִזְלוּ וְעַתָּה קָחוּ וַעֲשׂוּ עֲגֻלָּה חֲדָשָׁה אַחַת
וּשְׁתֵּי פְרוֹת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא עֲלָה עֲלֵיהֶם עַל
וְאִסְרִיתֶם אֶת הַפְּרוֹת בְּעֲגֻלָּה וְהַשְׁבַּתֶם בְּנֵיהֶם
מֵאַחֲרֵיהֶם הַבִּיתָהּ וּבָעֵן סָבוּ וְעִבְדוּ עַגְלֹתָא
חֲדָתָא חֲדָא וְתִרְתִּין תּוֹרֵץ מִיִּנְקֵן דְּלֹא נִגְדָא נִינְר
וְתִסְרוּן יִת תּוֹרֵתָא בְּעֲגֻלָּתָא וְתִתִּיכּוֹן בְּנֵהוֹן
מִבְּתֵרֵיהֹן לִגְיוֹ וּלְקַחְתֶּם אֶת אֲרוֹן יְהוָה וְנִתְּתֶם
אֶת אֱלֹהֵי עֲגֻלָּה וְאֶת כָּלִי תִזְבַּח אֲשֶׁר חֲשַׁבְתֶּם

טחרי
ק

טחריכם
ק

ח
ריש
פיס
ג
ל
ומל

לֹא שֵׁם תִּשְׁמִימוּ בְּאֲרָגִי מִצְדוֹ שְׁלַחְתֶּם אֶת
וְהִלֵּךְ וְתִסְכּוֹן יִתְּאֲרוֹנָא דִּינִי וְתַחֲתוֹן יִתִּיחַ
בְּעֲגֻלָּתָא וְיִתְּמֵי דְהִבָּא אֶתְנִיבְתוֹן קִדְמוֹהִי
קִרְבֵּן אֲשֶׁמָּא תִשְׁוֹן בְּתִיבְתָא מִסְטֵרִיהִי וְתִשְׁחֹן
יִתִּיחַ וְיִהְיֶה וְרִאיתֶם אֶסְדֵּךְ גְּבוּלֵי יַעֲלֵה בֵּית
שִׁמְשֹׁה וְאֵעֲשֶׂה לָנוּ אֶת הָרַעַה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
וְאִם לֹא וְיִדְעוּ כִּי לֹא יִרְנָעָה בְּנֵי מִקְרָה הוּא
הִיחַ לָנוּ וְתַחֲוֹן אִם בְּאֹרֶחַ תַּחֲוֹמֵיהֶם סִלִּיק לְבֵית
שִׁמְשֹׁן קִדְמוֹהִי אֶת עִבְדֵּיךָ לֹא בִשְׁתָא בְּתָא
הֲדָא וְאִם לֹא וְיִדְעוּ אֲרִי לֹא מַחְתִּיָּה קִרְיֵת בְּנָא
עִירֹעֵה הוּא דְהִזֵּה לָנוּ וְיַעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כִּינִי וְיִקְחוּ
שְׁתֵּי פְרוֹת עֲלוֹת וְיִאֲסְרוּם בְּעֲגֻלָּה וְאֶת בְּנֵיהֶם
כָּל בְּכִיתֵי וְעִבְדוּ גְבֵרֵי כִינִי וְדָרוּ תִרְתִּין תּוֹרֵץ
מִיִּנְקֵן וְאִסְרוּנוֹן בְּעֲגֻלָּתָא וְיִתְּנִיחֹן כָּלִי בְּתָא
וְיַעֲשׂוּ מִן אֶת אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי עֲגֻלָּה וְאֶת הָאֲרָגִי
וְאֶת עֶבְרִי תִזְבַּח וְאֶת צִלְמֵי טַחֲוֹרֵיהֶם וְשׁוֹן
יִתְּאֲרוֹנָא דִּינִי בְּעֲגֻלָּתָא וְיִתְּנִיבְתָא וְיִתְּעַבְדוּ
דְהִבָּא וְיִתְּצִלְמֵי טַחֲוֹרֵיהֹן וְיִשְׁרִיחַ הַפְּרוֹת
בְּדֶרֶךְ עֲלִידֵךְ לְבֵית שִׁמְשֹׁן בְּמִסְלַח אַחַת הֲלִיכּוֹ
הֲלִיכּוֹ עַל וְלֹא קִרְיֵינִי וְשִׁמְשֹׁן וְסִרְנִי פִלְשִׁתִּים
הֲלִיכּוֹ אַחֲרֵיהֶם עַד גְּבוּלֵי בֵּית שִׁמְשֹׁן וְאִם יִנָּא
תּוֹרֵתָא בְּאֹרֶחָא עַל אֹרֶחַ בֵּית שִׁמְשֹׁן בְּכַבְשָׁא
חֲדָא לֵךְ מִיִּזְלֹב עֵינִי וְלֹא סְטָאֵה לִימִינָא
וְלִסְמָלָא וְטוֹרְנִי פִלְשִׁתַּי אֲזִילֵךְ בְּתֵרֵיהֹן עַד
תַּחֲוֹס בֵּית שִׁמְשֹׁן וְבֵית שִׁמְשֹׁן קִצְרִים קִצְרִי
חֲסִים בְּעַמְקֵי וְיִשְׁאֲוֵי אֶת עֵינֵיהֶם וְיִרְאוּ אֶת הָאֲרוֹן

i
ז
וכל
קהלת
כוח

וישמחו לראות זכות שם שחציון חצו
 חטיץ במישרא וזקפו ידת עיניהן וזו ית
 ארונא וחדיו למחזי וזה עגלה באה אלשה
 יהושע בית השמש ונתעמר שם ושם אבן
 גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות
 העלו עולה ליהוה ועגלתא אתת לחקל יהושע
 דמבית שמש וקמת תמן ותמן אבנא רבתא
 ועליו ית אעני עגלתא וית תורתא אסיקו עלתא
 קדם יי וחדלים הורידו
 את ארון יהוה ואת הארץ אשר אתו אשר בן
 כל יחבדו וישמו אלהאבן הגדולה ואנשי בית
 שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא
 ליהוה ויליוא אחיתו ית ארונא דיו וית תיבתא
 דעמיה דבניה מני דהבא ושויא על אבנא
 רבתא וגב דבית שמש אסיקו עלון ונכיסו
 נכסת קדשיין ביזמא ההוא קדם יי ויחמשה
 מרגל פלשותים ראוי שבו עקרון ביום ההוא
 וחמשא טורני פלשתא חזו ותבו לעקרון
 ביזמא ההוא ואלה טחרי
 הזהב אשר השיבו פלשותים אשם ליהוה
 לאשדוד אחד לעזה אחד
 לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד
 ואלין טחורי דהבא דאתיבו פלשתא קרבן
 אשמא קדם יי דאשדוד חד דעזה חד
 דאשקלון חד דגת חד דעקרון חד
 ועכבדי הזהב מספר כל ערי פלשותים

2
 3

4
 חס

כל
 ה
 פת

לחמשת הסרנים מעיר מבצרו עד כפר הפרזי
 ועד אכל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון
 יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמש
 ועכבדי דהבא מני כל קרני פלשתא לחמשא
 טורניא מקרוין כריכן ועד קרוי פצחא ועד
 אבנא רבתא דאחיתו עלה ית ארונא דיו עד
 יזמא הדין האהיא בחקל יהושע דמבית שמש
 ויך באנשי בית שמש כי ראובארוץ יהוה ויך
 בעם שבועים איש חמשים אלהאיש ויתאכלו
 העם כיהבה יהוה בעם מכה גדולה וקטל גבירי
 בית שמש על דחדיו וזו בארונא דיו כי
 גלו וקטל כסבי עמא שבעיך גבירא דבקהלא
 חמשיין אלפיך גבירא ואתאכלו עמא ארי מחא
 יי בעמא מחא סגיאח ויאמרו אנשי בית
 שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים
 הקדוש הזה ואלימי יעלה מעלינו ואמרו גבירי
 בית שמש מן יכול למקם קדם ארונא דיו אהים
 קדישא הדין וליא יין אתר יסתלק מננא
 וישלחו מלאכים אליו שבי קרית יערים
 לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העון
 אתו אליכם ושלחו אגדין דהת יתבי קרית
 יערים למימר אתיבו פלשתא ית ארונא דיו
 חות אסיקו יתיה לזתכון ויבאו אנשי קרית
 יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית
 אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר
 את ארון יהוה ואתו גבירי קרית יערים ואסיקו

ית ארונא דיני ואעיל יתיה לביתא בערב נגעתא
וית אלעזר בריה זמנינו למפר ית ארונא דיני
ויהי מיזם שבת הארון בקרית
יעליסו וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו
בלבית ישראל אחרי יהוה יהוה מיזמא שוא
ארונא בקרית יערים וסגיא יומא אהו עסרין
שנין ואתנה יאו כלבית ישראל בחר פלחנא דיני
ויאמר שמואל אל כלבית
ישראל לאמר אסבכל לבבכם אתם שבים אל
יהוה הסירו את אלי הנכר מתוככם וישתחו
והלכינו לבבכם אליהו ועבדו לבדו ויצלאתם
מיר פלשתים ואמר שמואל לכלבית ישראל
למה תעבדו אלהים אחרים ואלהם
דיניא עזו ית טעות עממא מינינו ועשתתא
ואתקינו לבבנו לפלחנא דיני ופלחו קדמוהי
ברחו דיהו ויש יזיב יתכון מידא פלשתא ויעשו
בני ישראל אתה בעלים ואתם עשתרתו ויעבדו
את יהוה לבדו ואעדיאו בני ישראל ית בעליא
וית עשתרתא ופלחו קדם יני בלחודוהי
ויאמר שמואל קבצו את כל
ישראל המ צפתה ותפלל בעדכם אליהו
ואמר שמואל כנשו ית כל ישראל למצפא
ואצלי עליכון קדם יני ויקבצו המ צפתה
וישאבו מים וישפכו לפע יהוה ויצמו ביום
ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל
את בני ישראל במצפה ואת כנשו למצפא ושפכו

לכחון בתיאבא כמא קדם יני וצמו ביום
ההוא ואמרו תמך חבנא קדם יני ודך שמואל
ית בני ישראל במצפא וישמעו פלשתים כי
התקבצו בני ישראל המ צפתה ויעלו סרנ
פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל
ויראו מפני פלשתים ושמעו פלשתא יארי
את כנשו בני ישראל למצפא וסדיו סורנו
פלשתא על ישראל ושמעו בני ישראל ורחלו
מן קדם פלשתא ויאמרו בני ישראל אל
שמואל אל תחרש ממנו מזעק אליהו
אלהינו וישמענו מיר פלשתים ואמרו בני
ישראל לשמואל לא תשתוק מננא מדצלא
קדם יניא לא יפרקננא מידא פלשתא
ויקח שמואל טלה חלבאחר ויעלה עלה
כליל ליהוה ויצעק שמואל אליהו בער
ישראל ויענה יהוה ונסיב שמואל לאמר
החלבא חד ואסקיה ערנא מיר קדם יני וצלי
שמואל קדם יני על ישראל קביל צלותיה יני
ויהי שמואל מעלה עולה ופלשתים נגשו
למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול
ביום ההוא על פלשתים ויהם ויגפנו לפע
ישראל ויהוה שמואל מסיק עלתא ופלשתא
אתקרבו לאגחא קרבא בישראל ואכלו ית
רב ביום ההוא על פלשתא וישגי שכו
ואתברו קדם ישראל ויצאו אנשי ישראל
מחמ צפה וירדפו את פלשתים ויבוסו עד

ויעלה
פ

ח
ג
בס

אל ישראל וסימנא — שלחה הקבצו קמנאם סרנ נכביתא וצדיק מלחמא שלחתך וכל משחתך למלך פונת צמא ויאמר נתן — ויהם ג וסי בגבעון ודעם וצדיקים

מתחת לבית כר ונפמן אנש ישראל מן מצפא
ורדפו יתפלשתאי ומהנון עד מדע לבית
שרון ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפא
ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר
עדהנה עזרנו יהוה ונסיב שמואל אבנא חדא
ושוי בין מצפא ובין שניא וקרא ית שמה
אבן סעדא ואמר עד הכא סעדנא יי ויבנעו
הפלשתים וליאספו עוד לבא בגבול ישראל
ותהיי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל
ואתכרו פלשתאי וליא אוסיפו עוד למיעלנותם
ארעא וישראל והות מחתא דני בפלשתא כל
ימי שמואל ותשבנה העליס אשר לקחו
פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד
גת ואת גבול הציל ישראל מיד פלשתים
ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי ותבא
קרנא דנסיב פלשתאי מן ישראל לישראל
מעקרון ועד גת ויתתחזקו שני ישראל
מידא דפלשתא ויהוה שדמא בין ישראל
ובין אמוראין וישפט שמואל את ישראל
כל ימי חיו וידע שמואל כל ימי חיו ויהוה
מדי שנה בשנה וסבב ביתא ויהוה ומהצפא
ושפט את ישראל את כל המקומות האלה
ואזיל בזמן שנא בשנא ומסתחר לביתא
ולגבלא ולמצפא ודאין ית ישראל ית כל
אתרא הארץ ותשבתו הרמותה פושטות
ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה

8

בין
ק
4

ג
ה
ו
ז

ית
ש

ג

ג

ג
ז

ג

ג
ז

ג
ז

ג
ז

ובמתכיה לרמתא ארי תמן בית יהוה ותמן דן ית
ישראל ובנא תמן מדבא קדם יני
ויהי באשר זקן שמואל וישמא
בניו שפטים לישראל ויהוה כד סיב שמואל ויני
יתבנוהי דיינין על ישראל ויהי שם בניו הבכור
יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע
ויהוה שום בריה בבאר יואל ושום תנינא אביה
דינין בבאר שבע ולא הלכו בניו בדרכו ויפיו
אחריה בצע ויקחו שחר ויפיו משפט וילא
הליכו בננוהי באורחתיה ואתפנאו בתר ממון
דשקר וקבילו שוחדא וצלו דינא
ויתקבצו כל זקני ישראל
ויבאו אל שמואל הרמתה ויבנוהו כד
ישראל ואת דלת שמואל לרמתא ויאמרו אליו
הנה אנה זקנת ובניך לא הלכו בדרכך עתה
שימה לנו מלך לשפוטנו ככל הגוים ויאמר
ליהוה את סבתא ובנך לא הלכו באורחתך
בען מע ולא מלכא למדננא ככל עממא ויניע
הדבר בעיני שמואל באשר אמרו תנה לנו מלך
לשפוטנו ויתפלל שמואל ליהוה ויבא ישי
פתגמא בעיני שמואל כד אמרו מעי לנא מלכא
למדננא וצלי שמואל קדם יני
ויאמר יהוה אל שמואל שמע
בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך
מאסו כי אתי מאסו ממך עליהם ויאמר יני
לשמואל קביל למימר עמא לכל דיימרון וך

ג
ז

ג
ז

מקומות גמל דמל וסימניה והלך מדי ונמצאת לבס' וג חס וז שניה וסימניה הנה עתה ושלחורין בבקרת רעה וש' מקומות בל' - שסן ופי אברהם אברהם

ארי לא יתך רחיקו ארי בפרחני קצו מלמהוי
מלכא עליהו כי כלה מעשים אשר עשו מיס
העלתי אותם ממצרים ועדה יוסה זה ויעצבני
ויעבדו אלהים אחרים כהמה עשים גס לך
ככל עובדי ארעבדו מיומא דאסיקית יתהו
ממצרים ועד יומא הדין ושכנו פרחני ופלו
לפעות עממא כיזאנו עבדין אף לך ועתה
שמע בקולם כי עתה תעיד בהם והגדת
להם משפט המלך אשר ימלך עליהם ובעת
קביל למימרהו ברם ארי אסהדא תסהיד בהו
ותחוי להו נמסא דמלכא דמלוך עליהו
ויאמר שמואל לאת כדדברי
יהוה אלהים שארם מאתו מלך ואמר שמו
יתכל פתגמי דמי דלעמא דשארין מנה מלכא
ויאמר זה יהיה משפט המלך
אשר ימלך עליכם את בניכם יקרו ושם לו
במרבתו ובפרשיו ורצו לפעמר כבתו ואמר
דין יהי נמסא דמלכא דמלוך עליהו יתננו
ידבר וימני ליה ברת כוהי ובפרשוהי וחדופין
קדם רת כוהי וילשום לו שרי אלפים ושרי
חמשים וחר שחרישו ולקצר קצירו ולעשות
כלי מרחמתו וכלי רכבו ולמנא ליה רבנא אלפין
ורבני חמשים ואכריא למר עריה ולמחצר
הצדיה ואומנא למעבד מני קרביה ומנהגוהי
ואתבנותיכם יקח לך קחות ולפחות ולפחות וית
בנת כן ידבר לשמען ולטבחין ולאפאן ואת

שדותיכם ואת כרמיכם וזיתכם הטובים יקח
ונתן לעבדי וייתת חק ליכון דית כרמיכון וזיתכון
טבאי יסבדיתיך לעבדוהי וזרעכם וכרמיכם
יעשו ונתן לסריקין ולעבדי וזרע עיכון
וכרמיכון יסבחד מן עסרא ויתין לרברכוהי
ולעבדוהי ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת
בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקחו עשה
למלאכתו ויתעבדיכון וית אמר חק דית
עולימיכון שפירא וית חמר יכון ידבר למחוי
עבדין ית עבדיה יצאנכם יעשו ואתם תהיו
לעבדים ענכון יסבחד מן עסרא ואת
תהו ליה לעבדי וזעקתם ביום ההוא מלכא
מלככם אשר בחרתם לכם ולא יענה יתור
אתכם ביום ההוא וית צוחון ביום ההוא מן
קדם מלככון ואת עיתון לכוז ולא יקביל
יז צלותכון ביום ההוא וימאנו עס ולשמע
בקול שמואל ויאמרו לא ביאס מלך יהיה
עלינו וסריכו עמא לקבלא למימר שמואל
ואמרו לא אלהיך מלכא יהי עלנא ויהי ינוגס
אנחנו בפרהגויס ושפטנו מלכנו ויצא לפענו
ונלחם את מלחמתנו ונהיא אנוחא כלל עממא
ויתפרע לנא מלכנא ויפוק ברשעא ויגיה ית
קרבנא וישמע שמואל לאת כדדברי העם
וידברם באזני יהוה וישמע שמואל לית כל
פתגמי עמא וסדרנו קדם יני
ויאמר יהוה אל שמואל לשמע

המה עשים ה' וסימנה ויבאו כל החכמים בכל המעשים התיך עוד תשוב ומשכנותו כי עגבים יקח ג' קמ' וסימנה בעכס ותרבות בשנה וכל אמתה וס' פ' ס' כות

אלפין מן קדם ימיאיתו ונתמטי עד חזויא ארי
לנבא יומא דין מתקרי מלקדמין חזויא אמר
שאר לנערו טוב דבדך לכה נלכה וילכו אל
העיר אשר שם איש האלהים ואמר שאר
לעולי מיה תקיץ פתגמך איתא נזיר ואזל
לקרתא דתמן נבא דיני יהמה עליס במעלה
העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים
ויאמרו להן היש בזה הראה לנו סלקין במסקנא
דקרתא ואנון אשכחו עולימן נפקין לממלא
ואמרו להן האיתא הכא חזויא ונתענינה אותם
ותאמרנה יש חנה לפעך מהר עתה כיהי סבא
לעיר כי צבחהיך לעם בבמה ואתיכא יתהון
ואמרא איתכא הא קדמך אחי כען ארי יומא
דין על לקרתא ארי שירו נכסת קדש יא יומא
דין לעמא בבית אסחרותא כבא כסה עיר כן
תמצאון אתו בטרם יעלה הבמה תה לאכל
לא יאכל העם עד באו כיהוא יכרך תצח אחרי
כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהינים
תמצאון אתו כמי עלכו לקרתא כין תשכחו
יתיה עד לא יסק לבית אסחרותא למיכל ארי
לא אכיל עמא עד מיתוהי ארי הוא פריס על
מזונא בתר כין אכלין זמינא וכען סקו ארי
יתיה כיומא דין תשכחו יתיה ויעלו העיר
המה באים בתוך העיר והמה שמואל יצא
לקראתם לעלות הבמה וסליקו לקרתא האנון
עלין בגו קרתא והא שמואל נפיק לקדמו תהון

למסק לבית אסחרותא
גלה אתאון שמואל יום אחר לפע נבא שאר
לאמר יומן קדם ימיאיתו אמר לשמואל יומא
חד קדם מיתי שאר למימר ובעת מחר אשלח
אליך איש מארץ בעמון ומשחתו לגיד על
עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים
כי ראית את עמי כי באה צעקתו אלי ובעד
הדין מחר אשלח לך גברא מארע שיכט
בעמון ותמ שחנה למחוי מלכא על עמי שו
ויפרוק ית עמי מיידא דפלשתא ארי גלי קדמ
דחקא דעמי ארי עלת קבילתהון וקדמי שמואל
ראה את שאר ויהוה ענהו חנה האיש אשר
אמרת אליך זה יעצר בעמי שמואל חזאית
שאר יומן קדם ימיאיתו אמר ליה האגבא דאמרת
לך דין יעדי מחרתא מן עמי ויבש שאר לאת
שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי
זה בית הראה ויערע שאר לית שמואל בגו
תרעא ואמר חוי כען לי אידין בית חזויא יען
שמואל לאת שאר ויאמר אנכי הראה עליה לפע
הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר וכו
אשר בלבבך אגיד לך זאת כי שמואל ית שאר
ואמר אנא חזויא סק לקדמי לבית אסחרותא
ותיכלין עמי יומא דין ואשלחך בצפרא וכל
דכלבך אחי לך ולאתנות האבדות לך היום
שלשת הימים אלת שם את כלבך להם כב
נמצאו ולמי פלח מדת ישראל חלוא לך ולכל

חזן
מלך
חזן

והיה
על
כוח

ביתאבין על עיסקא תנא דאבא דאבא
אתתא למבעיהון יומא דין לאת שוויית
לכך עליהון אריא שתכחא ודמן כלחמדת
ישאלהו לא דין וכלבית אבד

ג
תלמוד
יבין
לח

ויען שאול ויאמר הלא בך
ימינא נבי מקטני שבטי ישראל ומשפחתו
הצעה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה
דברת אלי בדבר הזה ואתיב שאול ואמר
הלא בך שיבט בנימין אנא מזעירי שבטי
דישראל ואתי חלשא מכל זרעית שבטי
בנימין ולמאמרי לתא עמי כפתגמא הדין

ז
בפסוק
בגון

ויקח שמואל את שאול ואת תנעו
ויבאם לשבתה ויתן להם מקום בוא שהם רואים
והמה כשר לשם איש ודבר שמואל ית שאול
דית עוליהו ואת עילנו לאסחרותא ויהלון
אתרא ברשע זמינא ואנון כתרלתינן גברא
ויאמר שמואל לטבח תנה אתה מנה אשר
נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך
ואמר שמואל לטבחא הבית מנתא דיהבת
לך דאמרתי לך שו יתח עמך וידם לטבח

ח
מגלה
חם

אתה שוקוה עליה וישם לפני שאול ויאמר
הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמו
לך לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם שמואל
ביום ההוא ואריס טבחא ית שקא וירכיה
ושוי קדם שאול ואמר הא דאשתאר שוי
קדם אכולארי לזמנא נטיר לך למימר עמא

ט
ל
ז

ז
ועני

בעלות
ק

הגדה
ק

זמינת לשירותא זאל שאול עם שמואל
ביום ההוא ויבאו מהם מה העיר וידבר עם
שמואל על הגג ונחתו מבית אסחרותא לקדח
זמליל עם שאול על אגרא וישבימו ויהי צעלות
השחר ויקרא שמואל אל שאול הגג לאמר
קומתוא שילך ויקס שאול ויצאו שניהם
הוא ושמואל החוצה ויאקדו ויהיה כמסק
צפרא וקרא שמואל ל שאול לאגרא למימר
קום זא שילך וקם שאול ונפקו תרויהון הוא
ושמואל ובראיהמה יורדים בקצה העיר
ושמואל לאמר אל שאול לאמר רנער ויעבר
לפנינו ויעבר ואתה עמד ביום ואשמייעך את
דבר אלהים ואנון נחתין בסטר קרתא ושמואל
אמר ל שאול לאמר לעוליהו דא דא דא דא
ועבר ואת קום הלא יומא דין ואשמי ענד ית
פתגמא דני

אתפך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר
הלא כימ שחק יתנה על לחלתו לנגיד ונסיב
שמואל ית מנא דמשחא ואריק על ראשו
ושקיה ואמר הלא ארי משחק ית על אחסנתו
למהוי מלכא בלכתך היום ממעמדי ומצאת
שני אנשים עסק בך תרחל בגבול בנימין בצר
ואמר אליך נמצאו האתנות אשר הלכת
לבק שוהנה נטש אכל את דברי האתנות
ודאג לבס לאמר מה אעשה לבעי במהכך
יומא דין מלוחת ית שכחתיך גברין עסק בלוחת

ג
חם

חם
מזל

וירם ח וסימנה במטה יד המזבח במלך אודות קרן ימינו ואשיהו - ויעבר ג רפ וסימנה לנער ויעבר לפנינו חנית עלי מנה - שמואל בך לך לבעליו -

ד' רחל בתחום בנימין בצלחתי מרוץ לך
אשתכחא אתנא דאזלתא למבני זוא שבק
אכור ית עסק אתנא ויצחק לכוז למימרא
אעביר לכוז יתחלפת משם והלאה ובלאת עד
אלו תכור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים
אלה אלהים בית אל אחר נשא שלשה גרים
ואחד נשא שלשת כפרות לחם ואחר נשא
נבליץ יותהך מתמן והלאה ותיתי עד מישו
תכור וישכחונך תמן תלתה גבירין דסלקין
למסגר קדם ית בבית אחד נטיל תלתה
גדין ודוד נטיל תלתה פתיך דלחים
וחד נטיל גרב דחמרי ושארו לך לשלום ונתנו
לך שתי להם ולקחת מידם וישאלון לך ושלום
ויתנו לך תרתיך גדין דלחים ותקביל
מידהוץ אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר
שם נצב פלשתים ויהי כבאך שם העיר
ופגעת חבל נבאים ירדו מהבמה ולפניהם
נבלותם וחליל לכוז והמה מתנבאים בחר
כין תהך לגבעתא דבה ארנא רני דתמן
אסטרטיגי פלשתאי ויהי כמי ערך לתמן
לקריתא ותערעס עת ספר נא נחתיך מבית
אסתר ותא וקדמיהו נבליץ ותפין וצלחין
וכנרין ואנון משכחין וצלחה עליך רוח
יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאי שואחרתשו
עלך רוח נבואה מן קדם ית ושכח עמהוץ
ותשתני לגבר אחרץ ויהי פיתכא ית האותות

4
בית
בצור
לך

יתיר

האלה לך עשה לך אשר תמצא ית ביה אלהים
עמך ויהי ארית ית את אלה לך אתקין
לך מני מלכותא ארי מימרא רני כסעך וידת
לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות
לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחר לער
בואי אליך והוד עתי לך את אשר תעשה
ותיחות קדמי לגלגל אהא אנא נחית לותך
לאסקא ערוץ ולנכסא נכסת קדשיך שבעה
יומין תוריד עד מיתא לותך ואחוי לך ית
דתעביר ויהי כהפנתו שכמו לרבות מעם
שמואל ויהפך דל אלהים לבאחר ויבאו כל
האותות האלה ביום ההוא ויהוה כד אתפנב
למידל מלות שמואל ושע ריה ית לבא אחרא
ואתאח כלאתא הארץ ביום מאחוא
ויבאו שם הגבעתה והנה חבל נבאים
לקראתו ותצרח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכו
ואתו לתמן לגבעתא דהאסי עת ספר נא וקדמוהו
ושרת עלוהי רוח נבואה מן קדם ית ושכח
בינהוץ ויהי כליזר עומא תמול שלשם
ויראו והנה עסנבאים נבא ויאמר העם איש
אלד עהו מה זה היה לכך קיש הגם שאור
בנבאים וזהו כל דידע ליה מאתמלי ומקמוהו
וזא זהא עס ספר נא משכח ואמר עמא גבר
לחבריה מארין דהוה לבד קיש האם שאור
בספר נא ויעזא איש משם ויאמר וימיא ביהם
עלכך היתה למשל הגם שאור בנבאים ואתע

ג
בצור

4
ח
בצור
ובצור

אלון ד חס וסימנה ויהי גבולם עס חילון מצב מעוננים וחלפת משש וכל חורי כות בצמח מל עשו לקח את נשיו . . . קברות גב חס וז מל וסימנה רחל רחל חמור מל

גְּבֹרָתָם מִתְּמָן וְאָמַר זֶמֶן רַבְּהוּן עַל־כֵּן הָיָה
לְמַתְּלָא הָאֵם שְׂאוֹל כְּסָפֵי אֵין כָּל מַחְתָּנֻת
וְיִבְא הַבָּמָה וְיִפְסֵק מִלְּשִׁכְחָא וְעַל לִבְתָּא שְׂחֻחָא
וְיִאמַר דִּוֵּד שְׂאוֹל אֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ
וְיִאמַר לְבָק שְׂחֻחָא תְּנִית וְנִרְאָה כְּאֵין וְנִבְוֹא
אֶל שְׂמוּאֵל וְאָמַר אֲחֻבֵּי דִּי שְׂאוֹל לֵיה
וְלַעֲדֵימָה לֵאן אֲזִילְתִּין וְאָמַר דְּלִמְבַעֵי יִת
רְתִנָּא וְחִזִּינָא אֵרִי לֹא אֲשִׁכְחֵנִי וְאֵתִינָא
לֵית שְׂמוּאֵל וְיִאמַר דִּוֵּד שְׂאוֹל הֲגִידְתָּא לִי
מִהָאֵמֶר לְכֶם שְׂמוּאֵל וְאָמַר אֲחֻבֵּי דִי שְׂאוֹל
חֲוִי כַעַן לִי מֵאֲמַר לְכֶם שְׂמוּאֵל וְיִאמַר
שְׂאוֹל אֲדִידִין הֲגִידְתָּא לִי כִּינְמִצְאוּתָא תְּנִית
וְאֵתִיבֵר הַמְּלִיכָה וְלֹא הִגִּיד לֹא שִׁיר אָמַר
שְׂמוּאֵל וְאָמַר שְׂאוֹל לֹא אֲחֻבֵּי דִי הִוָּא חֲוִי
לֹא אֵרִי אֲשֶׁת־כָּחַא רְתִנָּא וְעַל עֵיסֶק מְלִכּוּתָא
לֹא חֲוִי לִי הָאֵמֶר שְׂמוּאֵל וְיִצְעֵק
שְׂמוּאֵל אֶת־הָעָם אֶל־יְהוָה הַמְּצִפָּה וְכַעַשׁ
שְׂמוּאֵל יִתְּעַמֵּא וְקָדְסֵי לִי לִמְצִפָּא וְיִאמַר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנִי הָעֵלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְאֶצִּיל
אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־הַמְּמַלְכּוֹת
הַלְּחָצִים אֶתְכֶם וְאָמַר לְבַעֵי יִשְׂרָאֵל כַּדָּן
אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲסִיקִית יִת
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְשִׁינִי בֵּית יִתְכּוֹן מִי־דָא
דְּמִצְרָאִי וּמִי־דָא מְלִכּוּתָא דְּחֻמִּין יִתְכּוֹן
וְאֵתֶם הַיּוֹם מֵאִסְתָּם אֶתְכֶם אֶתְכֶם אֶתְכֶם

ל

ל

ל

ל

ל

מִשְׁיֵיעַ לְכֶם מִכָּל־עוֹתִיכֶם וְצִרְתִּיכֶם וְאָמַר
לִי כִּי מִלְּךָ תִּשִּׁים עֲלֵינוּ וְעַתָּה הִתְּצִבּוּ לְכֶם
יְהוָה לְשִׁבְטֵיכֶם וְלֹא לְכֶם וְאֵתִיכֶם יוֹמָא דִּינִי
קִצְתוֹן כְּפִלְחָא דְּאֵלֶיךָ דְּהוּא פְּרִיק לְכֶם
מִכָּל־בֵּי שְׁתִּכּוֹן וְעַתָּה כֹּן וְאָמַרְתוּן קָדְמוּהִי
לִי תִּנְחָא מִתְּפִרְקִין אֱלֹהֵיךָ מִלְּכָא תִּמְכִּי
עַד־נֹא וְכַעַן אֲתַעְתְּלוּ קָדְסֵי לִי לְשִׁבְטֵיכֶם
וְלֹא לְכֶם וְיִקְרַב שְׂמוּאֵל אֶת־כָּל־שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל וְיִלְכֹּד שְׁבַט־בְּנֵימִן וְקָרִיב שְׂמוּאֵל
יְתִיב לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵתִיכֶם שְׁבַט־א
בֵּית־בְּנֵימִן וְיִקְרַב אֶת־שְׁבַט־בְּנֵימִן לְמַשְׁפַּחָתוֹ
וְתִלְכֹּד מִשְׁפַּחַת־הַמָּטְרִי וְיִלְכֹּד שְׂאוֹל בְּקִישׁ
וְיִבְקֶשׁהוּ וְלֹא נִמְצָא וְקָרִיב יְתִיב שְׁבַט־א בֵּית־
בְּנֵימִן לְזִדְעִיתָהּ וְאֵתִיכֶם זִדְעִיתָהּ מִטֹּר
וְאֵתִיכֶם שְׂאוֹל כִּי שׁוֹכְעוּהִי וְלֹא אֲשִׁתְּכָהּ
וְיִשְׁאַלְהוּ עוֹד בֵּיתָהּ הַכָּא עוֹד הַלָּם אֵין וְיִאמַר
יְהוָה הִנֵּה הוּא נִחְבָּא אֶל־הַכֹּהֲלִים וְשְׂאוֹל עוֹד
כְּמִימְרָא דִּי הָאֵת עוֹד הַכָּא גְּבֹרָא וְאָמַר יְיָ
הָא הוּא טְמִיר כְּמִימְרָא דִּי יִצְוִי וְיִקְחָהּ מִשִּׁם
וְיִתְּצֵב בְּתוֹךְ הָעָם וְיִגְבֶּה מִכָּל־הָעָם מִשְׁכָּן
וּמִעֲלֵה וְרִהֲטוּ וְדִבְרוּהִי מִתְּמָן וְאֵתִיכֶם דְּבָנִי
עִמָּא וְדָם מִכָּל עִמָּא מִכְּתִפִּיהוּ וְלֵעִי וְלֵאן וְיִאמַר
שְׂמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם הֲלֵיתֶם אֲשֶׁר בָּחַרְבּוּ
יְהוָה כִּי אֵין כְּמָהוּ בְּכָל־הָעָם וְיִרְעוּ כָּל־הָעָם
וְיִאמְרוּ יְיָ הַמֶּלֶךְ וְאָמַר שְׂמוּאֵל לְכֹל עִמָּא
הַחֲזִיתוּן דְּאֵתִיכֶם עִיבִיהִי יְיָ אֵרִי לִי תִּנְחָא כְּלָל

ו

עמא ויכילו כל עמא אמרו יצא מלכא
וידבר שמואל אל העם את משפט המלוכה
ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את
כל העם איש לביתו וימליל שמואל עם עמא
ית נומסא דמלכותא וכתב בספרא ואצנע קדם
יני ושלח שמואל ית כל עמא גבר לביתיה וגם
שאוול הרך לביתו גבעתה וירכיו עמוהו וילאשר
גבעתה ויסבלם ואם שאול ואל לביתיה דגבעתה
ואזלו עמיה קצת מן עמא גברי דחלי חטאה
דאתיהיב דחלא מן קדם יני בלכחון ויכני בליעל
אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הבאו לו מנחה
ויהי כמחר ישי ויגבר ירשעא אמרו כמא יפרקנו
דין ושמיה ואלא אתו למשאל בשלמיה וזהו
כשיתיק
גלעד ויאמרו בלאנשי יבישאנש כרת לבו
ברית ונעבדך וסליק נחש מלכא דבני עמוז
וישראל על כיש גלעד ואמרו בלאנשי יביש
לנחש גזר לנא קים ונפלחך ויאמר אליהם
נחש העמוזי בזאת אכרות לכם בנקור לכם
כל עין ימין ושמתי חרפה על כל ישראל
ואמר להון נחש מלכא דבני עמוז אסתעבדון
כהדא אגזר לכון קים במיקר לכון כל עינא
דימינא ואשוינא חסדא על כל ישראל ויאמרו
אלין זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלח
מלאכים בכל גבול ישראל ואסאין מושיע
אתנו ויצאנו אליך ואמרו ליה סבי יביש אורין

ו
ר
פ
ב

ו
ו
ו

ו
ו
ו

ו
ו
ו

לנא שבעה יומין ונשלח אגדין בכל תחום
ארעא וישאל ואם לית פריק יתנא ונפוק
לחך ויבאו המלאכים גבעת שאול וירברו
הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם
ויבכו ואתו אגדיא לגבעתא דשאוול וימלילו
פתגמא קדם עמא וארימו כל עמא ית קלחון
ובכו וזהו שאול בא אחרי הבקר למן השדה
ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את
דברי אנשי יביש והא שאול אתא בלח תוריא
מן חקלא ואמר שאול מא לעמא ארי יבכין
ואשתענו ליה ית פתגמי אנשי יביש ויתצלח
רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים
האלה ויחר אפו מאד וישרת רוח גבורא מן קדם
יני על שאול כד שמע ית פתגמיא הארין
ותקין לגזיה לחלא ויקח צמר בקר וינתחו
וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים
לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר
שמואל כה יעשה לבקר ויפל פחד יהוה על
העם ויצאו באי שואחד ונסיב פדן תוריא
זהו מיה ושלח בכל תחום ישראל למימר
דליתוהי נפיק בלח שאול ובלח שמואל
כדין יתעבד לחוריה ונפל זיעא מן קדם יני
על עמא ונפקו כגברא חד ויפקרם בבזק
ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש
יהודה שלשים אלף ומנזן בבזק זהו בני
ישראל תלת מאה אלפיך ואנש יהודה תלתין

כשמעו

פ

ו

ו

ו

עזר
וכות

אלפיץ ויאמר למלאכיהם הבאים כהתאמרו
לאיש יבש גלעד מחר תהיה לכם תשועה
בחסד השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי
יבש וישמחו ויאמרו לאגריא אהו כדן
תימרון לאנשי יבש גלעד מחר יהי לכון
פרקנא כמיהם יומא ואתאגדיא וחויו
לאנשי יבש ויחדיאו ויאמרו אנשי יבש
מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הפונ
בעיניכם ויאמרו אנשי יבש מחר נפוק
לחתכון ותעבדון לנו ככל תקין בעיניכון
ויהי ממחרת
וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו
בתוך המחנה באשמדת חסד ויבאו את עמון
עד חס היום ויהי הנשואים ויפצו ולא נשאו
בם שנים יחד וזהו כי יומא דכדוריה וזמן
שאו לית עמא תלת משידין ועל בני משריתא
במטרת צפרא ומחו יתבנ עמון עד מיהם
יומא וזהו דאשתארו ואתכדורו לאשתארו
בהון תדין דערקין כדא ויאמר העם אל
שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תבן
האנשים וגמיתם ויאמר עמא לשמואל
מך דיך דמכסר למימר לא כשר שאול
לממלך עלנא איתו גבריא ונקטילכון
ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה
כי היום עשה יהוה תשועה בישראל ויאמר
שאו לא יתקטיל גברא כיומא הדין ארי

ט

כחם

ג

י

ז

וישקף

י

א
אכמד
דויקח
קרח

ז
ח

ל

ג
ח

ז

י

ל

ומא הדין עבד יני פרקנא בישראל

ויאמר שמואל אל העם לכן
וגלגלה גלגל וגלגל שם המלכה ויאמר שמואל
לעמא איתו ונזיל לגלגל לא ונחדיית תמן מלכותא
וילכו כל העם הגלגל וימליכו שם את שאול
לפע יחודה בגלגל ויבחו שם זבחים שלמים
לפע יחודה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל
עד מאד ויאזלו כל עמא לגלגל ויאמלו תמן
ית שאול קדם יני בגלגל לא ונכיסו תמן נכסת
קד שיין קדם יני ויחדיית תמן שאול וכל אנשי
ישראל עד לחדא

ויאמר שמואל אל כל ישראל
הנה שמעתי בקולם לכל אשר אמרתם לי
ואמלך עליכם מלך ויאמר שמואל לכל ישראל
הא קבילית למימרכון לכל דאמרתון לי ואמלינו
עליכון מלכא ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם
ואני זקנתי ושכנתי ובעי הנס אתכם ואני התהלכתי
לפניכם מנערי עד היום הזה וכעץ הא מלכא
מדבר בדישכון ואנא קשיתא וסיבת ובעי הא
אנון עמכון ואנא הליכית קדמיכון מדעורי
עד יומא הדין הנע עני כננד יתוה ונגד משיחו
את שור מי לקחתני וחמור מי לקחתני ואת מי
עשית לאתמי רצותי ומי למי לקחתני כפר
ואעלים עיניכו ואשיב לכם הא עד דאנא קיים
אסהידו בי קדם יני וקדם משיחיה ית תורא דמן
דברית וחמרא דמן שחרית וית מן עשקית

ויתן מן אנסית ומיד מן קבילת ממון דשקר
וכבשית עיני מנה בדניא ואתיב לכוניאמו
לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מידאיש
מאומה ואמר לא עשקתנו ולא אנסתנו
ולא קבילתא מיד אנש מדעס ואמר אלהם
ער יהוה בכסוער משיחוהו יוסה זה כי לא
מצאתם בידי מאומה ואמר ער ואמר להוין
סהיד מימר רעיו בכוז וסהיד משיחוהו יוסה
הדין ארי לא אשכחון בידי מדעס ואמר
סהידו ואמר שמואל אלהם
יהוה אשר עשה את משה ואהרן ואשר
העלה את בני ישראל מארץ מצרים ואמר
ואהרן ודאסיק ית אבהתכוז מארעא דמצרים
ועתה חתוצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את
כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת צדקותיכם
וכעץ את עתה ואתו כח עמכו קדם ית כל
צבאותי דערב עמכו ועם אבהתכוז ואשר
בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אליהו
וישלח יהוה את משה ואהרן ויצאו את
אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה כי על
יעקב למצרים וזעקו אבהתכוז קדם ית ושלח
יית משה וית אהרן ואפיקו ית אבהתכוז
ממצרים ואותיבוני באתרא הדין וישפחו
את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא אשר
צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב

ל

ל

ל

ל

אבותיכם ב מל ובענ וסימ ועתה חתוצבו ואתיב לכוניאמו ויזעקו אבותיכם וישלח יהוה את משה ואהרן ויצאו אתם ממצרים וישבום במקום הזה כי על יעקב למצרים וזעקו אבותיכם וישלח ית משה וית אהרן ואפיקו ית אבהתכוז ממצרים ואותיבוני באתרא הדין וישפחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא אשר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב

וילחמו בם ואתנשיאן ית פלחנא דיי אלהוין
ומסר יתהוין ביד סיסרא רב חילא דחצור וביד
פלשתא וביד מלך מואב ואגיו קרבא
בהוין ויזעקו אלהיהם ויאמר חטאנו כי עזבנו
את יהוה ונעבד את העברים ואתה עשית רות
ועתה חצילנו מיד איבנו ונעבדך וזעקו קדם
יית ואמר חננא ארי שבקנא ית פלחנא דיי
ופלחנא רבער לא ולעשת רתא וכעץ שייצבא
מיד בער ובעבדנא ונפלה קדמך וישלח יהוה
את רבער ואת כדן ואת יפתח ואת שמואל
ויציל אתכם מיד איבכם מסביבות שבו בטרם
ושלח ית גרעון וית שמשון וית יפתח וית
שמואל ושייב ויתכוז מיד בער ובעבדכוז
מסחור סחור וית יפתח וית רחצן ויתראו כינאש
מלך בני עמון בא עליכם ותאמר ולי לא כב
מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלכם
וחזיתו ארי נחש מלכא דבני עמון אתא עליכו
ואמר תוין לי לא אלהיך מלכא ימלך עליך ויני
אלהכו מלככו וועתה הנה המלך אשר בחתם
אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך ונען
הא מלכא דאתרעיתו דשאלתו והא מני
יני עליכו מלכא אסתירא ואת יהוה ועתה
אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו אתפי יהוה
והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם
אחר יהוה אלהיכם אסתירא ויני מן קדם ית
ותפלחו קדמוהו ותקבלו דמי מריד ולא

ויאמר

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

67
AA
44

אבותיכם ב מל ובענ וסימ ועתה חתוצבו ואתיב לכוניאמו ויזעקו אבותיכם וישלח יהוה את משה ואהרן ויצאו אתם ממצרים וישבום במקום הזה כי על יעקב למצרים וזעקו אבותיכם וישלח ית משה וית אהרן ואפיקו ית אבהתכוז ממצרים ואותיבוני באתרא הדין וישפחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא אשר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב

ביה חובין שאור כד מלך ותרתינ שנין מלך
 על ישראל ויבחר לו שאור שלשת אלפים
 מישראל ויהיו עם שאור אלפים במכמשי
 ובחד בית אל וארלף היו עם יונתן בגבעת בנימין
 ויתר העם שלח איש לאחיו ויבחר לוה שאור
 תלתה אלפי מישאל ויהיו עם שאור תרינ
 אלפינ במכמשי ובטור בית אל וארלף היו עם
 יונתן בגבעת דבית בנימין ושאר עמא שלח
 גבר לקרוה יונן וינתן את נציב פלשתים אשר
 בגבעה וישמעו פלשתים ושאור לתקע בשופר
 בכל הארץ לאמר ישמעו העברים ומהא
 יונתן יתאסטרטיג פלשתאי דבגבעתא ושמו
 פלשתים ויתקע בשופר בכל ארעא
 דמימר ישמעו יהודאי וכל ישראל ישמעו
 לאמר הנה שאור את נציב פלשתים וגמגמא
 ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאור
 הגלגל וכל ישראל שמעו למימר מהא
 שאור יתאסטרטיג פלשתאי ואף את גרי
 ישראל בפלשתאי ואת בנישו עמא בחד שאור
 הגלגל ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל
 שרשים ארלף רכבו וישת אלפים פרשיס ועם
 בחור אשר על שפת הים לב ויעלו ויחננו נמש
 קרמת בית און ופלשתאי את בנישו לאגחא
 קרבא עם ישראל תלתין אלפינ רתפינ ושתא
 אלפינ פרישינ ועמא כחלאר על כיה ימא לנג
 וסליקו ושרו במכמשי מדנח בית און ואיש

ישראל ראו כי צר לו כי נבש העם ויתחבאו העם
 במערות ובחונים ובסדעים ובצרחים ובמרות
 ואנשי ישראל חזו ארי עקת רהון ארי ארחיק
 עמא ואטמרו עמא כמערותא ובמערותא
 ובשקיפי כיפא ובמערות טנרא ובגובא
 ועברים עברו את הירדן ארץ גר וגלעד
 ושאור עורב בגלגל וכל העם חרדו אחריו
 ויהודאי עברו ית ירדנא לארע גר וגלעד ושאור
 עד כען בגלגל וכל עמא את בנישו בחרוה
 ויחל שבעת ימים למועד אשר שמואל וכל
 בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו ואורק
 שבעה יומין וזמנא דאמר שמואל וכל אתא
 שמואל לגלגל ואת כדר עמא מעלה וינאמו
 שאור הגי שואר ויהיה ויהיה שלמיסו על העלה
 ואמר שאור קריבו דותי עלתא ונכסת קדשא
 ואסיק עלתא ויהי ככלתו להעלה על העלה
 שמואל בא ויצא שאור לקראתו וברכו ויהיה
 כשיצויה לאסמא עלתא ויהא שמואל לאתא
 ונפק שאור לקרמוניה למשאול בשלמיה
 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאור
 כי דאיתי כי נפץ העם מעלי ואתח לאבאת
 למועד הים ופלשתים נאספים במכמשי
 ואמר שמואל למא עברתא ואמר שאור לארי
 חזיתי ארי את כדר עמא מעלי ואת לא אתח
 לזמן יומא ופלשתאי את בנישו למכמשי
 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני

ויחל
 ק
 משם
 לקושש
 ויחל
 -

נגשד וסימנה וחישי ישראל ויהבו נענה וועם ק וסימנה כחול אשר על שפת הים ועם לח יבין חס יתקע שופר בעזר ועם לח יחרדו

יהוה לא חלית ואתאפק ואעלה העלה ואמר
 בעני דלמא ייחתיז פלשתאי לוחי לגלגל וקום
 עי לא צלית ואתחסינית ואסיקית ערלתא
 ויאמר שמואל אל שאול
 נסבלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר
 צוה כי עתה הלכין יהוה את מלכתך אל שווא
 עד עולם ואמר שמואל לשאול טפישתא
 לא נטרתי את תפקידת מימרא דיי אלהך
 דפקדך ארי בעני אתקין עי ית מלכותך על
 ישראל עד ערמא ועתה ממלכתך לא תקום
 בקש יהוה לא איש כלבבו ויצוהו יהוה לגיד
 על עמו כי לא שמרת את אשר צוה יהוה ונען
 מלכותך לא תתקיים אתקין עי קדמוהי גבר
 עביר עוניה ופקדיה עי למחוי מלכא על
 עמיה ארי לא נטרתי את דפקדך עי
 ויקם שמואל ויעל מזבחה
 גבעת בנימין ויפקד שאול ואת העם הנמצאים
 עמו כשש מאות איש ויקם שמואל וסליק
 מזבחה לגבעתא דבית בנימין ומנא שאול
 ית עמא דאשתכחו עמיה כשיתמא הגברא
 ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישיבים
 בגבעת בנימין ופלשתים חנו במכמש ושאול
 ויונתן בריה ועמא דאשתכח עמהון יתביז
 בגבעתא דבית בנימין ופלשתאי שרו במנחם
 ויצא חמש חית ממחנה פלשתים שרשה
 ראשים הראש אחר יפנה אלהך עפרה אל

בלג
 וסיג
 ואתחסינית
 נחזיבס
 שרי
 יהודה

ג
 ד

ה
 ו
 ז
 ח
 ט

אמרו
 פ

ל
 מ
 נ

ס
 ע
 פ

ארץ שועל ונפק מחבלא ממשרית פלשתאי
 תלת משרין משריתא חדא מתפנא לאורח
 עפרה לארע דרומא ויהראש אחר יפנה דרך
 בית חורן ויהראש אחר יפנה דרך הגבול הנשקף
 על גיא הצבעים במדבר יהודה ומשריתא חדא
 מתפנא לאורח בית חורן ומשריתא חדא
 מתפנא לאורח תחומא דמסתבי לחלתא נעם
 למדברא וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל
 כיאמר פלשתים פן יעשו העברים חרבא
 חנית ואומן עביר זין לא משתכח כלל תחום
 ארעא דישראל לא יאמרו פלשתאי דלמא
 יעבדון יהודאי סיפין אורמחין וירדון כל
 ישראל הפלשתים ויהראש אחר יפנה דרך
 ואתא תו ואתקדמו ואתמחר שתי ונחתו כל
 ישראל לארע פלשתאי לחרפא גנד ית פלשין
 ויתסכת פדניה וית כלביה וית עשפיה ויהיח
 הפצירה פיס למחר שתי ולא תיס ולש לש
 קלשין ולהקדמים ולהציב הדרכין והיו לוחין
 שופינא לחרפא כיה פגמת כל מן דבר דר
 לעשפא ולסכת פדנא ולמצלות קצר יא דלה
 תלת שנין ולכלבא ולאנצא זקת ויהיח ביום
 מלחמתו ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם
 אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול
 וליונתן בנו והיו ביזמא דקרבא ולא משתכחא
 חרבא ומודניתא בידא דכל עמא דעם שאול
 ועם יונתן ואשתכחא לשאול וליונתן בריה

את אשר צוה וסימנ — הנע גרש יצא ויקחו מן הנביא הגד הגד ויהו שועל וצוה אלהי בקש יצא לו — ויהי יתה ג בטעמא דנביא וסימנ הפצירה תיזבל חבל וכלא אורח

ויעל

וַיֵּצֵא מִצֶּבֶד פְּלִשְׁתִּים אֶלְמַעַבְר מִכַּמְשִׁי וְנֶפֶק
אֶסְטָרְטִיג פְּלִשְׁתִּי לַמַּגָּזֶת מִכַּמְשִׁי
וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן שְׁאוּל
אֶל הַנַּעַר נִשְׂא כְלָיו לִכְהוֹנַעְבְּרָה אֶל מִצֶּבֶד
פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מֵעַבְר חִלָּז וְלֹא כִּי לֹא הָגִיד
וְהָיָה יוֹמָא וְאָמַר יוֹנָתָן בֶּן שְׁאוּל לְעוֹלִימָא
נְטִיל זִינָה אִתָּא וְנַעַבְר לֹאסְטָרְטִיג פְּלִשְׁתִּי
דְּמַעְבְּרָא דִּכְי וְלֹא בֹוּהִי לֹא חֵוִי וְשְׁאוּל יוֹשֵׁב
בְּמִצְחָה הַגְבֻעָה תַּחַת הַר מוֹן אֲשֶׁר בְּמַגְדוֹן
וְהַעֲבָא אֲשֶׁר עָמֹו כְּשִׁשׁ מֵאֹתָיִשׁ וְשְׁאוּל
יָתִיב בְּסִיפֵי גִבְעָתָא שְׁפוּלָה דְּמוֹן דְּבַמְגְדוֹן
וְעַמָּא דְּעַמִּיָּה כְּשִׁית מֵאָה גְבֻרָא וְאַחֲרֵיהֶן
אַחֲטוּב אַחֵי אֵיכְבוֹד בְּכַף פִּינָח סָבִיל עֲלֵי כְּהֵן
יְהוָה בְּשִׁלּוֹ נִשְׂא אֶפֶס וְהָעַם לֹא יָדַע כִּי תִלָּךְ
יוֹנָתָן וְאַחֲרָיָה בְּרֵאחֲטוּב אַחֲרֵיהֶן דֹּאֵי כְבוֹד
בְּרֵאחֲטוּב עֲלֵי כְּהֵן מִשְׁמִישׁ קָדָם עֵי
בְּשִׁילּוֹ לְכִישׁ אִיפֹדָא וְעַמָּא לֹא יָדָעוּ אֲרִי
אֲזַל יוֹנָתָן וּבִכְזָה מֵעַבְרוֹת אֲשֶׁר בְּקִישׁ יוֹנָתָן
לְעַבְר עַל מִצֶּבֶד פְּלִשְׁתִּים שֶׁחֲסָלַע מִהַעֲבֵר
מִזָּה וְשֶׁחֲסָלַע מִהַעֲבֵר מִזָּה וְשֶׁחֲסָלַע מִהַעֲבֵר
בּוֹצֵץ וְשֶׁחֲסָלַע מִהַעֲבֵר סָנֵה וְכִיץ מִגְזָתָא דְּבַעַא
יוֹנָתָן לְמַעַבְר לֹאסְטָרְטִיג פְּלִשְׁתִּי שִׁינָא
דְּכִיפָא מֵעַבְרָא מִכָּא וְשִׁנָּא דְּכִיפָא מֵעַבְרָא
מִכָּא שׁוּם חֲדָא מִשְׁרוּעִיתָא וְשׁוּם חֲדָא
מִדְּרוּכִיתָא הִשָּׁן הָאֲחֵר מִצֹּק מִצֹּק מִדְּרוּכִיתָא
מִכַּמְשִׁי וְהָאֲחֵר מִגְבֻעָה מִדְּרוּכִיתָא שִׁנָּא חֲדָא

עבד

ח

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

מִסְתַּכֵּא מִצֶּבֶד לְקִבְלָא מִכַּמְשִׁי וְחֲדָא מִדְּרוּכִיתָא
לְקִבְלָא גִבְעָתָא
וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן
אֶל הַנַּעַר נִשְׂא כְלָיו לִכְהוֹנַעְבְּרָה אֶל מִצֶּבֶד
הַעֲרִלִים הָאֵלֶּה אֲוִלִי יַעֲשֶׂה יְהוָה לָנוּ כִּי אֵין
לִי הוֹדָה מֵעֲצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אֹן בְּמַעֲטָא מִן
יְהוֹנָתָן לְעוֹלִימָא נְטִיל זִינָה אִתָּא וְנַעַבְר
לֹאסְטָרְטִיג עַד לֵא הָאֵלֶּיךָ מֵא אִסְרֵי עֲבִיד
עֵי לְנָא נִסְא אֲרִי לִית קָדָם עֵי מֵעֲצוֹר דְּמַפְרִק
בְּסָגִיא אֹן בְּזַעֲרֵי יוֹנָתָן לְנִשְׂא כְלָיו עֲשֶׂה
כְּלָא אֲשֶׁר בְּלִבְכֶּךָ נְטִיל לָךְ הֵנֵּה עִמָּךְ כְּלָבְכֶּךָ
וְאָמַר לִיחֲנָטִיל זִינָה עֲבִיד כְּלָבְכֶּךָ אֲתַנֵּה
הָא אֲנִי עִמָּךְ כְּרַעוֹתֶךָ
וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָתָן הֵנָּה אֲנַחְנוּ עֲבָדִים אֶל הָאֱלֹהִים וְנִגְלִינוּ
אֲלֵיהֶם וְאָמַר יְהוֹנָתָן הָא אֲנַחְנוּ עֲבָדִים לְוֹת
גְּבֻרָא וְנִתְגַּלִּי לְהוֹן אִסְכָּה יֹאמְרוּ אֲלֵינוּ דְּמוֹ
עַד הֵגִיעֵנוּ אֲלֵיהֶם וְעַמְדָנוּ תַּחַתֵּינוּ וְלֹא נַעֲרָה
אֲלֵיהֶם אִסְכָּה יֹאמְרוּ לְנָא אֲוִרֵינוּ עַד
דְּנִתְמַטִּי לְחִתְכוֹן וְנִקְוִם בְּאִתְרָנָא וְלֹא נִסְק
לְחִתְהוֹן וְאִסְכָּה יֹאמְרוּ עֲלֵנוּ עֲלֵנוּ עֲלֵנוּ כִּי
נִתְמַטִּי יְהוָה בִּידְנוּ וְזִהְלָנוּ הָאֹתָא וְאִם כְּדִין
יִמְרוֹן סָקוּ עַל לֵא וְנִסְק אֲרִי מִסְרָנוּן עֵי בִידְנָא
וְדִין לְנָא אֲתֵא וְיִגְלוּ שִׁנָּה אֶל מִצֶּבֶד פְּלִשְׁתִּים
וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים הֵנָּה עֲבָדִים יֵצְאִים מִן הַחֲרִיט
אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ שִׁם וְאִתְגַּלִּי אֲוִרֵינוּ וְזִהְלָנוּ
לֹאסְטָרְטִיג פְּלִשְׁתִּי וְאָמַר פְּלִשְׁתִּי אִי הָא
יְהוֹדֵאִי נֶפֶק מִן חוּרֵי אֲדָמָרוֹת מִן יוֹנָתָן

69

ל

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ושם האחד גושימנדי אליעזר ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה - ז' פיסוק אית בהו ושם ושם וסימנה מהיטבאל וחב דבצ ימ בוצץ ויהיו בע שאול אשת שאול

אֶפְסוּ פִלְשֶׁתִּי וְאֶדְבִי קוֹאֲמָנוּ בְּתֵרֵי הוֹךְ
בְּקֶרֶב אֲנִי וְיִשְׁעֵי הַחַיִּים הָיוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וְהַמִּלְחָמָה עֲבָה אֶת־בֵּית אֶזְרָא וְפָרַק בְּיָמָיו
הָיוּ יִתְיָשָׁר אֶל־עַבְדֵי קֶרֶב מָטוּ עַד־בֵּית
אֶזְרָא וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נָגַשׁ בְּיָמָיו הָיוּ וַיֵּאָרֶךְ
שָׂאוֹל אֶת־הָעָם לְאֹמֶר אֲדָרְבָּי אִישׁ אִשְׁרָאֵל
יֹאכֵל לֶחֶם עַד־הָעֶרֶב וְנִקְמַתִּי מֵאִיבֵי וְלֹא־
טַעַם כָּל־הָעָם לֶחֶם וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲדָרְבָּי
הָיוּ וְאֹמֶי שָׂאוֹל יִתְיָשָׁר עִמָּא דְמִימָר לִטְגִּי
דִּיכֹל לְחֵמָא עַד־רַמְשָׁא עַד־דְּאֶתְפֵּר עַמְּעָלִי
דְּבִי וְלֹא־טַעַם כָּל־עִמָּא לְחֵמָא

וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ בִיעֵר וַיְהִי
דְּבִשׁ עַל־פִּי הַשָּׂדֶה וְכָל־דִּי אֲדַע עָלָיו
בְּחֹרֵשׁ אֲהֵה רִבְשָׁא עַל־אִפִּי חֲקֹלָא וַיִּצְאֻהֶם
אֶל־הָעֵר וְהִנֵּה הִלֵּךְ דְּבִשׁ וְאִישׁ מִשִּׁיגִיד וְאֶל־
פִּי מִיֵּדָא הָעָם אֶת־הַשָּׂדֶה וְאֶת־עִמָּא לְחֵמָא
וְהָאֵל בָּרִיךְ שָׂאוֹל יִתְיָשָׁר מִיֵּדָא לְפִימִיָּה
אֲדָרְבָּי לְעִמָּא מִשְׁבֻּעַתָּא וַיִּנְתֵּן לֹא־שִׁמְעָה
בְּהַשְׁבִּיעַ אֲבִי אֶת־הָעָם וַיִּשְׁלַח אֶת־קִצְהֶם מִטָּה
אֲשֶׁר בִּידוֹ וַיִּטְבֹּל אֹתָהּ בִּיעֵר תְּהִי דְּבִשׁ וַיִּשְׁבֹּב
יְדוֹ אֶל־פִּי וְהִנֵּה עֵינָיו וַיִּנְתֵּן לֹא־שִׁמְעָה
אֹמֶי אֲבֹהֵי יִתְיָשָׁר וְאֹשִׁיט יִתְיָשָׁר שְׁטוּתָהּ
דְּבִיָּה וְטָבֵל יִתְיָשָׁר בְּקִינָא דְּבִשָׁא וְאֶת־בִּיָּה
לְפִימִיָּה וְנִהָרָא עֵינוֹהִי וַיִּעַן אִישׁ מִהָעָם
וַיֹּאמֶר הַשְׁבִּיעַ הַשְׁבִּיעַ אֲבִיךָ אֶת־הָעָם לְאֹמֶר
אֲדָרְבָּי אִישׁ אִשְׁרָאֵל לֶחֶם הָיוּ וַיִּעַן הָעָם

ו

ו

העשיר
ח

והאדנה
ב

וְאֶת־גִּבְרָא מִעִמָּא וְאֹמֶר אֲמָה אֹמֶי אֲנִי
יִתְיָשָׁר לְמִימָר לִטְגִּי גִבְרָא דִּיכֹל לְחֵמָא וְנִהָרָא
דִּי אֲשֶׁר־לִי עִמָּא וַיֹּאמֶר וַיִּנְתֵּן עַבְדֵי אֲבִי
אֶת־הָאָרֶץ רֹאשִׁיתָא דְּעֵינִי כִּי־טַעַמְתִּי מִעֵט
דְּבִשָׁא וְנִהָרָא עֵינִי עַד־רִבְשָׁא יִתְיָשָׁר אֲדָרְבָּי
כְּעֵן אֲרִי נִהָרָא עֵינִי אֲרִי טַעַמְתִּי מִיֵּדָא עֵינִי דְּבִשָׁא
הִנֵּה אֲנִי לֹא־אֶכֹּל אֶת־כָּל־הָעָם מִשְׁלָל
אֲבִי אֲשֶׁר מִצָּא כִּי עָתִיד לִהְיוֹת מִכָּרִי
בְּפִלְשֶׁתִּים בְּרַס אֲרִי לֹא־מִכָּרִי לִטְגִּי וְנִהָרָא
עִמָּא מִבְּזֻת סָנְאֹהִי דְּאֲשֶׁר־אֲרִי כְּעֵן לֹא־סָנְאֹהִי
מִחֲתָא בְּפִלְשֶׁתִּי וַיִּכְּנוּ בְּיָמָיו הָיוּ בְּפִלְשֶׁתִּים
מִמְכָּר שְׂאִירָה וַיִּעַן הָעָם מִאֲדָרְבָּי וְקָסָה בְּיָמָיו
הָיוּ בְּפִלְשֶׁתִּי מִמְכָּר עַד־מִיֵּשָׁר אֶל־לֵךְ
וְאֲשֶׁר־לִי עִמָּא לְחֵמָא וַיִּעַן הָעָם אֶל־שָׂאוֹל
וַיִּקְחוּ צֶאֱזָר וְבִקְרָא וְכִי־בִקְרָא וַיִּשְׁחָטוּ אֶת־הָעָם
הָעָם עַל־הָדָם וְאֶת־פִּי עִמָּא עַל־בְּזֻתָּא וְנִסִּיכּוֹ
עַל־תּוֹרִין וְכַעֲתוֹרִין וְנִסִּיכּוֹ עַל־אֲדָרְבָּי
עִמָּא עַל־מִיָּה וַיִּגִּידוּ לְשָׂאוֹל לְאֹמֶר הָעָם
חֲטָאִים לִי הָיוּ לֹא־כָל־עַל־הָדָם וַיֹּאמֶר בְּגִדְתִּים
גִּלְגָּלִי הָיוּ אֲנִי גִדְּוִי וְחִיָּא וְלֹא־לִי מִיָּה
הָאֵל עִמָּא חִיָּיִךְ קָדָם עֵינִי לְמִיָּה עַל־מִיָּה וְאֹמֶר
שְׁקִרְתָּן קָרִיבִי לֹא־יִמָּא דִּי אֲבִי אֲבִי רִבְשָׁא
וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל פָּצוּ בָעָם וְאֶת־מִרְחָם לְהַשְׁבִּיעַ
אֶל־אִישׁ שׂוֹרֵד וְאִישׁ שׂוֹרֵד שְׁחָטָתָם בְּזִיָּה
וְאֶת־הָעָם לֹא־חֲטָאוּ לִי הָיוּ לֹא־כָל־אֶל־הָדָם
וַיִּגְשׁוּ כָל־הָעָם אִישׁ שׂוֹרֵד בִּידוֹ חִלְלָה וַיִּשְׁחָטוּ

ו

ויעט השלל

והאדנה
ב

השבעה ג' חס וסימניו כל אורי חס כי ירא ונתקן וואמרתם להם כי נברתו מצו וז' ואמרתם להם וסימניו וצרו דצב עבדיכם ונתקן ויגשו וסימניו

אלה רגלי ועשרת אלפים אתאישי יהודה ונש
שאלו ית עמא ומנון באמרי פסחא מאתן
אלפי גבר רגלי ועשרת אלפי ית אנשי יהודה
ויבא שאול ער עיר עמלק וירב בנחל ואתא
שאלו עד קרתא דבית עמלק וטקיס משריו
בנחל לא יאמר שאול אלה קיע רכז סרו רדו
מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשית
חסד עם כל בני ישראל בערותם ממצרים
ויסר קיע מתוך עמלק ויאמר שאול לשלמא
איזיל זור את פרש מגו עמלק אה דלמא
אשי צינך עמיה ואת עבדת טיבו עם כל בני
ישראל במסקהו ממצרים ואת פרש שלמא
מגו עמלק אה ויך שאול את עמלק מחוילה
בואך שור אשר על פני מצרים ומוא שאול
ית דבית עמלק מחוילה מ עלנא דחגלא על
אפי מצרים ויתפש את אגב מלך עמלק חי
ואת כל העם החרים לפי חרב ואחד ית אגב
מלכא דבית עמלק כד חי וית כל עמא גמר
לפתגם דחב ויחמר שאול ודעם על אגב
ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הפרים
ועל כל הטוב ולא אבו החרים סוף כל הארץ
נמכה ונמס אותה החרים מו יחם שאול ועמא
על אגב ועל שפר ענא ותורי ושמיניא ופטימא
ועל כל דטב ולא אבו לגמרו חוץ וכל מד עם
דשיט ודבסיר יתיה גמרו ויהי דבר
יהוה אל שמואל לאמר יהוה פתגם נבואה מן

ל

4
סח
צילע

4
סח
צילע

טו
טז

טז

2
בטעמ

2
גל
גוש

קדם יני עם שמואל למימר נחמת כיהמלכ
את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא
הקיס ויחר לשמואל ויז עקאל יהוה כל הילה
תבית במימר יארי אמר ליכית ית שאול למחוי
מלכא ארי תבמכתר פלחני ית פתגמי לא
קיים ותקיע לשמואל צלי קדם יני כל הילה
וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד
לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה
מציב לו יר ויסבו ויעברו וירד הגלגל ואקדים
שמואל לקדמות שאול בצפרא ואת יהוה
לשמואל למימר אתא שאול לכדמלא והא
מתקין ליה תמך אתר לפלגא ביה בזתא ואסתח
ועבר ונחת לגלגל לא יבא שמואל אל שאול
ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימת
את דברי יהוה ואתא שמואל לות שאול ואמר
ליה שאול בריך את קדם יני קיימת ית פתגמ
דני ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה בא
וקול הבקר אשר אנכי שמע ואמר שמואל
ואלו קיימתא מא קל ענא הדין בארע וקולתו
דאנא שמע ויאמר שאול מעמלקי הכי אום
אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר
למען זבח ליהוה אלהיך ואתה יזתר החרמנו
ואמר שאול מעמלק אהא יתואונו דהם
עמא על שפר ענא ותורי כדיל דלכא קדם
יני אלהך וית מותרא גמרנא
ויאמר שמואל אל שאול החרם

אספך 2 וסימנך הקיע לכן הגב ודלף ודב ימים 4 החרים 2 וסימנך 2 מואת יני וליא אבן 4 הקימת 2 בטעמ וסימנך 2 הצרות צילע צריך 2

יְיָ מַלְאֲכֵי מַלְכָּא עַל יִשְׂרָאֵל וְיִסְבּ שְׁמוֹאֵל
לְלִבְתָּ וְיִחַזְק בְּכֹחַ מַעֲלֵיו וְיִקְרַע וְאֶסְתַּחֲוֶה
שְׁמוֹאֵל דְּמִיזָל וְאֶתְקִיף בְּכֹחַ מַעֲלֵיו לִידָה
וְאֶתְכַזֵּעַ וְיִאמַר אֱלֹהֵי שְׁמוֹאֵל קְרַע יְהוָה
אֶתְמַלְכֵּנוּת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ הַיּוֹם וְגִתְנָה
לְרַעְךָ הַטּוֹב מִמֶּךָ וְאִמַּר לִיה שְׁמוֹאֵל עֲדִי
יְיָ יִתְמַלְכֵּנוּת אֲדִי יִשְׂרָאֵל מִנְּךָ יִזְמַדִין וְיִתְנֶה
לְחֻבְךָ דְּתַקְנִין עֲבֹדָה מִנְּךָ וְגַם נֶעֱזֹר שְׁמוֹאֵל
לֹא יִשְׁקֹר וְלֹא יִנְחָס כִּי לֹא אֵדָם הוּא לְהַנְחָם
וְאִם תִּימַר אֲתוּב מִחוּבֵי וְיִשְׁתַּכֵּן לִי בְדִיל
דְּאֶעֱבִיד מַלְכוּתָא אֲנָא וְכַעַל עַל יִשְׂרָאֵל לְעַלְמָא
כְּבַר גְּזִיר עַלְךָ מִן קֳדָם מַרְי נִצְחָנָה דִּישְׂרָאֵל
דְּלִית קֳדָמוֹהִי שְׁקֹר וְלֹא תֵאֵיב מִמָּא דְאִמַּר
אֲדִי לֹא כְּבַעַל אֲנִשָּׁא הוּא דְאִמַּר יִזְמַדִין וְכַדְבִּין
גְּזִיר וְלֹא מִקְיָמִין וְיִאמַר חֲטָאֵנִי עַתָּה
כְּבַדְנִי נְאֻמְךָ זְקִנְעִי וְנִגְדִי יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב
עִמִּי וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאִמַּר חֲבִית
כַּעַן יִקְרַע כַּעַן קֳדָם סְבִי עִמִּי וְקֳדָם יִשְׂרָאֵל
וְתוֹב עִמִּי וְאִסְגֹּד קֳדָם עֵי אֱלֹהֶיךָ וְיִשְׁבֵּשְׁמוֹאֵל
אֲחֵרֵי שְׁמוֹאֵל וְיִשְׁתַּחֲוֶה שְׁמוֹאֵל לִיהוָה וְתִבְשְׁמוֹאֵל
בְּתֵר שְׁמוֹאֵל וְסָגִיד שְׁמוֹאֵל קֳדָם עֵי

וְיִאמַר שְׁמוֹאֵל הֲגִי שְׁמוֹאֵל אֶת
אֲגַב מִלְךְ עַמְּךָ וְיִלְךְ אֶל יִאֲגַב מֵעַד נִזְכֹּת
וְיִאמַר אֲגַב אֶפְסָן סָד מִדְּהִמּוֹת וְאִמַּר שְׁמוֹאֵל
קְרִיבֵנוּ לְדִיתִי אֲגַב מִלְכָּא דְּבִית עַמְּךָ וְאִתָּא
לְדִיתִי אֲגַב מִפְּנֵקָא וְאִמַּר אֲגַב כְּבַעַל רַבִּינִי

מִרִיר מוֹתָא וְיִאמַר שְׁמוֹאֵל כְּאִשְׁרֵי שְׁכִלָה
נְשִׁים חֲרָבִין כָּתְשָׁן מְנַשִּׁים אִמְרֵי וְיִשְׁפֹּק
שְׁמוֹאֵל אֶתְאֲגַב לְפָנֵי יְהוָה בְּגִלְגָּל וְאִמַּר
שְׁמוֹאֵל כְּמָא דְאֶתְכִילֵת נְשִׁיא חֲרָבִין כִּינִי
תִּתְכַל מְנַשִּׁיא אִמְרֵי וְפִשַׁח שְׁמוֹאֵל יִתְאֲגַב
קֳדָם עֵי בְּגִלְגָּל וְיִלְךְ שְׁמוֹאֵל
הֲרַמְתָּהּ וְשְׁמוֹאֵל עַל הָאֲרֵבִיתוֹ גִּבְעַת שְׁמוֹאֵל
וְאִזְלֵי שְׁמוֹאֵל לְרַמְתָּא וְשְׁמוֹאֵל סְלִיק לְבִיתוֹ
לְגִבְעַתָּא דְּשְׁמוֹאֵל וְלֹא יִסְבּ שְׁמוֹאֵל לְדִיתָא
אֶתְשְׁמוֹאֵל עַד יוֹם מוֹתוֹ כִּי תִתְאֲבֵל שְׁמוֹאֵל
אֶל שְׁמוֹאֵל וְיִהוָה נָחַם כִּי חָמַלְךָ אֶתְשְׁמוֹאֵל עַל
יִשְׂרָאֵל וְלֹא אוֹסִיף שְׁמוֹאֵל לְחַזֵּי יִתְשְׁמוֹאֵל
עַד יוֹם מוֹתוֹ הָאֲדִי אֶתְאֲבֵל שְׁמוֹאֵל עַל שְׁמוֹאֵל
וְעֵי תִבְכֵּי מִרִידָה אֲדִי אִמְלִיךְ יִתְשְׁמוֹאֵל עַל
יִשְׂרָאֵל וְיִאמַר יְהוָה
אֶל שְׁמוֹאֵל עַד מִתִּי אֶתְהַמְתָּבֵל אֶל שְׁמוֹאֵל
וְאִנִּי מֵאִסְתִּין מִמֶּךָ עַל יִשְׂרָאֵל מִלֹּא קִרְבִּי
שְׁמִי וְלֹא אֶשְׁלַח אֶל־יְשִׁי בֵּיתְהוֹרָמִי כִּי
רִאִיתִי בְּכַעַלִּי מִלְכָּא וְיִאמַר עֵי לְשְׁמוֹאֵל עַד
אִמְתִּי אֶתְמַתָּבֵל עַל שְׁמוֹאֵל וְאִנִּי רַחֲמִי קִתִּי
מַלְאֲכֵי מַלְכָּא עַל יִשְׂרָאֵל מִלִּי קִרְבִּי מִשְׁחָא
וְאִיתָא אֶשְׁלַחֲךָ לְדִיתִי שִׁי דְּמִכִּית לְחַס אֲדִיגִי
קֳדָם יִבְנֹנָה כִּשְׁרֵי קֳדָם יִלְמָהוּי מִלְכָּא
וְיִאמַר שְׁמוֹאֵל אֶל־אֱלֹהֵיךָ וְשָׁמַע שְׁמוֹאֵל וְהִגִּיד
וְיִאמַר יְהוָה עֲגִלְתָּ בְּקֹדֶם תִּקַּח בִּידְךָ וְאִמַּרְתָּ
לְזִבְחָ לִיהוָה בְּאִתִּי וְיִאמַר שְׁמוֹאֵל אִיבִידִין

אִיזִילֹאִם יִשְׁמַע שְׂאוֹל וְיִקְטֹלֵנִי וְאָמַר יְיָ
עָבַלְתָּ תוֹרִיךְ תִּסָּב בִּידְךָ וְתִימָר לֹאֲחָא קָדָם
יְיָ אֶתִּיתִי וְקִרְאתָ לִישִׁי בַּצָּח וְאֶנְכִּי אֶרְיֶנָּה
אֶת־אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה וְיִמְשַׁחֲתָ לִי אֶת־אֲשֶׁר־אָמַר
אֵלַיךְ וְתִזְמִיךְ לִישִׁי בְּשִׁירֹתָא וְאֶנְכִּי אֶחֱוִיךָ
יְתִדְתְּ עֶבֶד וְתִמְשַׁח קָדָמִי יְתִדְאִימָר לְךָ וְיַעֲשֶׂה
שְׂמוֹאֵל אֶת־אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה וַיָּבֹא בֵּית לָחֶם
וַיַּחֲדֹז קֶנֶה הָעֵיר לִקְרֹאתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלֹם בְּנֹאֲךָ
וְעֶבֶד שְׂמוֹאֵל יְתִדְמִלִּיל יְיָ וְאֶת־לִבְיָת לָחֶם
וְאֶת־כֹּנִישׁוֹ סָבִי קִרְתָּא לִקְדָּמוֹתֶיהָ וְאָמַר שְׁלֹם
מִיָּתֶךָ וַיֹּאמֶר שְׁלֹם לְבָח לִיהוָה בְּאֶדְנִי
הַתְּקַדְּשׁוּ וּבְאַתֶּם אֲתִי בַּצָּח וַיִּקְדְּשׁ אֶת־יְשִׁי
וְאֶת־בָּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם לְבָח וְאָמַר שְׁלֹם לְבָח
קָדָם יְיָ אֶתִּיתִי אֲזָמְנוּ וְתִיעֲלֹץ עַמִּי בְּשִׁירֹתָא
וְזָמִיךְ יְתִישִׁי וְיִתְּ בְּנוֹהִי וְקִרְא לְהוֹן לְשִׁירֹתָא
לְכַסֶּת קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה בְּבֹאֵם וַיִּרְא אֶת־אֵלֶיךָ
וַיֹּאמֶר אַךְ נִגְדַּד יְהוָה מִשִּׁיחוֹ וְהָיָה כִּמְעֵלְהוֹן
וְחָזָא יְתִי אֵלֶיךָ וְאָמַר בְּרָם תִּקֵּץ קָדָם יְיָ
מִשִּׁיחוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֶיךָ שְׂמוֹאֵל אֵלֶיךָ
אֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ קוֹמְתוֹ כִּי מֵאִסְתִּי הוּבִי
לֹאֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָם
וְיִתְּ יִרְאֶה לְלֵב וְאָמַר יְיָ לְשְׂמוֹאֵל לֹא
תִסָּתֵר כָּל־כְּזוּיָהּ וּבְרוּם קוֹמְתִיהָ אֲרִי רַחֲמִיתָהּ
אֲרִי לֹא־כִמָּא דְחָזֵץ בְּנִי אֲנִשָּׂא אֲרִי בְנִי אֲנִשָּׂא
חָזֵץ בְּעֵינֵי הוֹן וְקָדָם יְיָ גְּלִיךְ מַחֲשַׁבֵּת לְבָא
וַיִּקְרָא יְשִׁי אֶל־אֶלֶף בְּנֵי וַיַּעֲבְדוּהוּ לְפָנֵי שְׂמוֹאֵל

ה
ח

ז

י

י

י

י

י

וַיֹּאמֶר גְּסִיָּה לְאַחֶר יְהוָה וְקִרְא יְשִׁי לְאַחֶר
וְאֶעֱבִידֶה קָדָם שְׂמוֹאֵל וְאָמַר אֶת־בְּרִיךְ לֹאֲשֶׁנָּה
קָדָם יְיָ וַיַּעֲבִד יְשִׁי שְׂמָה וַיֹּאמֶר גְּסִיָּה לְאַחֶר
יְהוָה וְאֶעֱבִיד יְשִׁי שְׂמָה וְאָמַר אֶת־בְּרִיךְ לֹאֲשֶׁנָּה
קָדָם יְיָ וַיַּעֲבִד יְשִׁי שְׂמָה וְאָמַר אֶת־בְּרִיךְ לֹאֲשֶׁנָּה
וַיֹּאמֶר שְׂמוֹאֵל אֵלֶיךָ לֹאֲשֶׁנָּה יְהוָה בְּאֵלֶיךָ
וְאֶעֱבִיד יְשִׁי שְׂמָה וְאָמַר אֶת־בְּרִיךְ לֹאֲשֶׁנָּה
שְׂמוֹאֵל אֵלֶיךָ לֹאֲשֶׁנָּה קָדָם יְיָ בְּאֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר
שְׂמוֹאֵל אֵלֶיךָ חֲתָמוּ הַנְּעִירִים וַיֹּאמֶר עוֹד שְׂאוֹל
הַקֶּטֶן וְהַנָּה רַעֲה בְּצֹאן וַיֹּאמֶר שְׂמוֹאֵל אֵלֶיךָ
שְׁלַח וְקִחְנוּ כִּי לֹאֲנָסְבַּע עֶבְדָּא וְכָה־וְאָמַר שְׂמוֹאֵל
לְיְשִׁי הַשְׁלִימוּ עוֹלָמִי וְאָמַר עוֹד אֲשֶׁתֶּאֱרָ
זַעֲרָא וְהָאֲרֵעִי בְּעֵנָא וְאָמַר שְׂמוֹאֵל לְיְשִׁי
שְׁלַח וְאֵתִינֶה אֲרִי לֹאֲנָסְבַּע עוֹד מִיָּתוֹהִי הֲלָא
וַיִּשְׁלַח וַיָּבִיאוּהוּ וְהוּא אֲרָמוֹנִי עַסִּיפָה עֵינָם
וְכֹוֹבֵרֵי וַיֹּאמֶר יְהוָה קוֹסֵם מִשְׁחָהוּ
כִּי־זֶה הוּא וְשְׁלַח וְאֵתִינֶה וְהוּא סָמוֹק עֵינֵי
וְאֵיךְ וְשְׁפִיר בְּרִיָּה וְאָמַר יְיָ קוֹסֵם מִשְׁחָהוּ אֲרִי
דִּיךְ הוּא וַיִּקַּח שְׂמוֹאֵל אֶת־קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח
אֹתוֹ בְּקֶרֶן אֲחִיו וְתַעֲלֶה רוּחַ יְהוָה אֶל־דָּוִד מִחֵזֶם
הָהוּא וּמַעֲלֶה וַיִּקַּם שְׂמוֹאֵל וַיִּדְּךָ תְּרַמְתָּהּ וְנָסַע
שְׂמוֹאֵל יְתִי קִרְנָא דְּמִשְׁחָהוּ מִשְׁחָהוּ יְתִי בְּגוֹ
אֲחוּהִי וְשִׁרְתָּ לְרוּחַ גְּבוּרָא מִן קָדָם יְיָ עַל־דִּי
מִיָּמָא הָהוּא וְלֵעִילָא וְקָם שְׂמוֹאֵל וְאֵלֶיךָ
לְרַמְתָּא וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מִעַם שְׂאוֹל וּבְעַתָּה
רוּחַ דְּעַד מֵאֵת יְהוָה יִרְחַח גְּבוּרָא מִן קָדָם יְיָ

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

וַיַּעֲבִיד יְשִׁי שְׂמָה וְאָמַר אֶת־בְּרִיךְ לֹאֲשֶׁנָּה

וַיֹּאמֶר גְּסִיָּה לְאַחֶר יְהוָה וְקִרְא יְשִׁי לְאַחֶר

וְאֶעֱבִידֶה קָדָם שְׂמוֹאֵל וְאָמַר אֶת־בְּרִיךְ לֹאֲשֶׁנָּה

וַיֹּאמֶר גְּסִיָּה לְאַחֶר יְהוָה וְקִרְא יְשִׁי לְאַחֶר

וְאֶעֱבִידֶה קָדָם שְׂמוֹאֵל וְאָמַר אֶת־בְּרִיךְ לֹאֲשֶׁנָּה

וַיֹּאמֶר גְּסִיָּה לְאַחֶר יְהוָה וְקִרְא יְשִׁי לְאַחֶר

וְאֶעֱבִידֶה קָדָם שְׂמוֹאֵל וְאָמַר אֶת־בְּרִיךְ לֹאֲשֶׁנָּה

וַיֹּאמֶר גְּסִיָּה לְאַחֶר יְהוָה וְקִרְא יְשִׁי לְאַחֶר

דחת עם שאול שדת מנה ומבעתא ליה רוח
בישא מן קדם עין ואמר עבדך שאול אליו
הנהנא רוחא להיסרעה מבעתך ואמר עבדך
שאול ליה הא כעץ רוח בישא מן קדם עין מבעתך
לך ואמר נא אדננו עבדך לפנך יבקשוא איש
ידע מנגן בכנור ויהיה ביה וית עליך רוחא להיס
רעה ונגן בכנור וטוב לך יימר כעץ רבונא
עבדך קרמך יבעון גברא די ערונגא בכנרא
ויהי כדת שרי עליך רוח בישא מן קדם עין ונגן
בדיה ויטב לך ויאמר שאול אל
עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והבאו אתם
אלי ואמר שאול לעבדיו חזו כעץ לי גברא
דמוטיב לנגנא ותיתניה לי ויען אחד מהנער
ויאמר הנה ראיתי בן ליש בית הלחמי ידע
נגן וגבור חיל ואיש מלחמה וגבון וברואיש
תארו ויהוה עמו ואתיבחד מעודי מאמר
הא חזיתי ברא ליש רמבית לחם ידע לנגנא
וגבר חיל וגבר עבד קרבוס כלתן בעינא
וגברא שפיר בריו ויהוה מימר אדע בסעדיה
וישלח שאול מלאכים אל ליש ויאמר שלח
אלי את דוד בנך אשר בצאן ושלח שאול
אזגדן לות ליש ואמר שודר לי ית דוד בך
ובענא ויקח ישיחמור לחם ונאד יין וגדרי
עזים אחר וישלח ביד דוד בנא אל שאול
ונסיב ליש טעון חמרא לחמא וגבר דחמר
וגדא בר עזי חד ושרר ביד דוד בדיה לות

ו

מטע

ו בענ

ו

ו

ו

ו

שאול ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו
ויאחבהו מאד ויהיה לו נשא כלים ואתא דוד
לות שאול וישמיש קרמוהי ורחמיה לחדא
והוה ליה נטיל זנין וישלח שאול אל ליש
לאמר יעמד נא דוד לפני כמ צא חן בעיני
ושלח שאול לות ליש למימר ישמיש כעץ
דוד קרמי אריא שכלח רחמיך בעיני ויהיה
בדיה ויתר רוחא להיסרע לך ויטב לך ויאמר
הכנור ונגן בכנור וטוב לך ויסרה
מעלין רוח הרעה ויהי כד שריא רוח בישא
מן קדם עין ער שאול ונסב דוד יתכנלא ומנגן
בדיה ומת רוח לשאול וטאיב ליה ומסתקא
מנה רוח בישא ויאספו פלשתים
את מחניהם למלחמה ויאספו שבה אשר
ליהודה ויחנו ביץ שוכה וביץ עזקה באפס
דמים וכשנו פלשתאי ית מערית חזן לאגוז
קרבא ואתכנישו לסוכו דלשיכט יהודה ושוו
ביץ סוכו וביץ עזקה באפס דמים ושאול איש
ישרא לאספון יחני בעמקה אלה ויערבו
מלחמה לקראת פלשתים ושאול ואנשי
אתכנישו ושרי כמי שר בטמא וסדרו קרבא
לקדמות פלשתאי ופלשתים עמדו ויחזו
מזה וישראל עמדו ויחזו מזה ויהוה
ביניהם ופלשתאי קימין על טורא מכא
וישראל קימין על טורא מכא ויהוה
ויצא אישה בלעם ממחנות פלשתים בגלית שמו

ו בענ

ו

ו

ו

ו

ויאספו וסימננו — עצי שלחן שלחו פלשתאי גרמי לגלכא ולחיהון חמרא וספמא — ונגן — ובענ וסימננו — יאמר נא והיה בהיות רוח —

ללכת כי לא נסה ואמר דוד אל שאול לא
אכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד
מעליו וזריו דוד יתחרבה מעל ללבושו
ולא אבא למיזל ארי לא אילן ואמר דוד
לשאול לית אנה יכיל למיזל באליו ארי
לית בהוץ נפא ואעדינו דוד מניה ויחמקו
בירו ויבחרו חמשה חלקי אבנים מחתול
וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ויילקוט
וקלעו בירו ויש אלה פלשתים ונס כחטריה
בידיה ונחר ליה חמשה שעיני אבנים מן
חלואי ויחזו במן רעא דיליה ונתמלה
וקלעיה בידיה וקריב לו פלשתא וילך
הפלשתה חלף וקרב אל דוד והאיש נשאה צנה
לפניו ואזל פלשתא אצל וקריב לו דוד וגבר
נטילת יסא אצל לקדמוהו ויבט הפלשתה
ויראה את דוד ויבזהו ביה נער וארמק עם
יפה מראה ואסתכי פלשתא וחזא ית דוד
ושטיה אריהו וניק וסמוק שפיר ברייה
ויאמר הפלשתה אל דוד הכלב אנכי כיאתה
בא אלי במקלות ויכלל הפלשתה את דוד
באלהיו ואמר פלשתא דוד הכלב שטי
אנא דאת אתי עלי בחטריא ורטיט פלשתא
ית דוד בטעותיה ויאמר הפלשתה אל דוד
לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים
ולבהמת השדה ואמר פלשתא דוד איתא
עלי ואתי ית בסרך לעופא דשמיא ולבעי לא

בחר וחס

וחס

בספ

דחקלא ויאמר דוד אל
הפלשתה אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון
ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות
ישראל אשר חרפת ואמר דוד לפלשתא
את אתי עלי בחרבא ובמוניתא ובדמחא
ואנא אתי ערך בשמא ריב צבאות אלה
סדרי ישראל דחסידתא היום הזה יסגר
יהוה ביד יוהביתך ויהסירתי את ראשך מעל
ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף
השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי
יש אלהים לישראל וימא אהדין ימסרנך
בידי ואקטלנך ואעדי ית רישך מנך ואתי
פגר משרית פלשתא יומא אהדין לעופא
דשמיא ולחית ארעא וידעו כל דיראע
דאתא דבישראל וידעו כל חקיה וזהו
לא בחרב ובחנית יהוה שיע יהוה כי יהוה חמקו
ונתן אתכם בידנו וידעו כל קהלא הדין ארי
לא בחרבא ובמוניתא פריק יע ארי מן קדם
יניצחן קרבא דים סר יתכין בידנא
והיה ביקס הפלשתה וייר ויקרב
לקראת דוד וימחר דוד ויכץ חמ עברה וקראת
הפלשתה יהוה כד קם פלשתא ואזל וקריב
לקדמות דוד ואוחי דוד ורהט לסדרא לקדמות
פלשתא והיו שלח דוד את ידו אלה בלי ויפח
משם אבן ויקלע ויך את הפלשתה אל מצחו
ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה

יא
רפ

ל

וידעו יא דפ וסימב — התרץ הקהל עני ממלכות וחס ועני יראו עבדתי שמוך מושל ידך זאת — ויקרבה וסימנה אהרן כי קם יואב ממשק

ואושיט דוד ית ידיו למא ונסוב מתמן אבנא
ואחר ומחא ית פלשתא על בית עינוה וטעת
אבנא בבית עינוה ונפל על אטוהי על ארעא
ויחזק דוד מן הפלשתית בקרע ובאבן וידא את
הפלשתית ומתהו וחרב אין ביד דוד ויתקין
דוד מן פלשתא בקרעא ובאבנא ומחא ית
פלשתא וקטליה וחרבא לית בידא דדוד
וירץ דוד ויעמד אלה פלשתו ויקח את חרבו
וישלכו מתעבהו ומתתהו ויכתב את
ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו
ורחטו דוד וקם בפלשתא ונסע ית חרביה
ושלח מלך נה וקטליה ופסק בה ית ישיה חזו
פלשתא ארימי מתגבר חזו ואפכו ויקמו אנשי
ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים
עד באר גיא ועד שערי עקרון ויפלא חללי
פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון
וקמו אנשי ישראל ויהודה ויבכו וירדפו את
פלשתא עד מעל גת ועד תרעי עקרון
ונפלו פלשתא קטילי באורח שערים ועד
גת ועד עקרון וישבו בני ישראל למדן אחרי
פלשתים וישסו את מחניהם ויתבוננו ישראל
מלמרחק בחר פלשתא וכלו ית משרית חזו
ויקח דוד את ראש הפלשתית ויבאהו ירושלם
ואת כליו שם באהל ונסב דוד ית רישא
ופלשתא ואיתיה לירושלם וית זיננה שוי
במשכנה ובראות שאול

המן

את דוד יצא לקראת הפלשתית אמר אלא כנר
שר הצבא בן משה הנער אבנר ויאמר אבנר
חנפך המלך אסיד עתי וכד חזא שאול ית
דוד נפיק לקדמות פלשתא אמר לאבנר רב
חילא בר מן דין עולימא אבנר ואמר אבנר חיי
נפך מלכא אם ידע אנא ויאמר המלך שאול
אתה בן משה העלם ואמר מלכא שאול את
בר מן דין עולימא
וכשנבדד מן חנות
אתה פלשתית ויקח את אבנר ויבאהו לפני שאול
וראש הפלשתית בידו וכד תבדד מלמקטלית
פלשתא ודבר יתיה אבנר ואיתיה לקדם שאול
ודישא פלשתא בידהו ויאמר אליו שאול
בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן ענדל ישיבית
הלחמי ואמר ליה שאול בר מן את עולימא
ואמר דוד בר ענדל ישיבית לחם ויהי נבלו
לדבר אל שאול ונפשי יהונתן נקשרה בנפשו
דוד ויאבהו יהונתן בנפשו וזהו כד שיעלמו
עם שאול ונפשו יהונתן אתה בבית בנפשו אדוד
ורחמי יהונתן בנפשיה ויקחהו שאול בבית
הוא ולא נתנו לשוב בית אביו ודבריה שאול
ביום אהלו לא שבקיה למת בבית אביו
ויברת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו בנפשו
וגזר יהונתן ודוד קים בדרחים יתיה בנפשיה
ותפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנו
לדוד ומדין ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו
ושלח יהונתן ית מעילו לא עולה ויהי ביה ללוי

כל
אור
ונבי
חפ
זג
ה
מל

וכל
כח

כח
זג

חפ
ואהבהו
ק

ח

ז

קרועים

ואת כליו שם באהל ונסב דוד ית רישא ופלשתא ואיתיה לירושלם וית זיננה שוי במשכנה ובראות שאול

ולבו שוה ויעד חרבה ועד קשת יהוה עד זרחה
ויצא רוד בכל אשר ישלחנו שאול ושכיל
וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני
כל העם וגם בעיני עבדי שאול ונפק רוד בכל
אשר ישלח ליה שאול מצלח ומכיה שאול
על גבדי עבדי קרבא ושפר בעיני כל עמא
ואם בעיני עבדי שאול ויהי בפאם
בשור רוד מהפכות את הפלשתי ואת צאנה הנשים
מכל ערי ישראל לשור והמחלות לקראת
שאול המלך בתפיס בשמחה בשלשים וזהו
במי עליהן כד תכרוד מלמקטלית פשתא
ונפק אנשי מכל קרני ישראל לשפא כחנא
לקדמות שאול מלכא בתפיס כחדא ובצליה
ותענינה הנשים המשחקות ותאמר הנה שאול
באלף ורוד ברבבות ואתיכא נשיא דמשחק
ואמר קטל שאול באלפי רוד ברבבות ויחד
לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר
נתנו לרוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לאן
המלכה ותקיף לשאול לחדא ובאיש בעיניה
סתגמא חדי ואמר יהבו לרוד רבץ ולי יהבו
אלפיא ומכען לא אשתארת ליה אליהן מלכותא
ויהי שאול עין את רוד מהיום ההוא והלכה
זהו שאול למיך לרוד מיזמא הוא וזהו
ויהי ממחרת ותצלח רוח
אלהי סרעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית
ורוד מנגן בידו כיום וזהו חנניה ביד שאול

לשיר
פ

פיו תני
פ

ענין
פ

יה

זהו כיום מאד כד יהוה ישרת רוח בי שאמך
קדם עיני על שאול ואשתטי בגו ביתא דרוד
מנגן בידיה כיום כיום ומורנתא בידא שאול
ויטל שאול את חניתו ויאמר אכר בידו
ובקר ויסב רוד מפניו פעמים וארס שאול
יתמורניתא ואמר אמח יניה כדוד ואנרזה
בכל לא ואפך רוד מן קדמוהי תרתין זמני
וירא שאול מלפני רוד כיהיה יהוה עמו ומעס
שאול סרוד חיל שאול מן קדם רוד ארי זהו
מימר ארי בשעדיה דית שאול רחיק וסירהו
שאול מעמו וישמהו לו שראל ויצאנו יבא
לפני העם ואפניה שאול מלחמה וזהו
רבא לפא ונפקו על כרשי עמא
ויהי רוד לכל דרכו משכיל ויהיה
עמו וזהו רוד לכל אורחיה מצלח ומימא
רי בשעדיה וירא שאול אשר הוא משכיל
מאד ויגר מפניו וזהו שאול שהוא מצלח
לחדא ורחיל מן קדמוהי וכלי ישראל וזהו
אחבא רוד כיהו יוצא ובא לפניהם וכל
ישראל ויהודה רחמיך ית רוד ארי הוא נפיק
ועליל בר ישהו ויאמר שאול
אל רוד הנה בתי הגדלה מרבא אתה אתך לך
לאשה אך היה לי רבץ חיל והלחם מלחמות
יהוה ושאול אמר אלהי ירבו ותהיבו יר
פלשתיים ואמר שאול לרוד האבדת רבא
מרב יתה אתיך לך לאתובלס הוא לי לגבר

פ

פ

יה

עבד קרבי ואגיה קרבי עמאד עשאו
אמר לא תהי ידי ביה ויתמסר בידא פלשתא
ויאמר דורא לשאול מי
אנכי ומי תי משפחתא בי ישראל ביה
חתן למלך ואמר דורא לשאול מן אנא ומן
היי ברם זרעיתא אלא בישראל אי הי
חתא למלכא ויהי בעת תתאמר בבת
שאול לדורא ויהי נתנה לעדריאל החתן
לאשה וזהו בעד דמטא אתיה באדמירב
בת שאול לדורא ויהי אתיה בבת לעדריאל
דממחולת לאתו ויתאבד מיכל בת שאול את
דורא ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו וחימת
מיכל בת שאול ויהי דורא וישאול ויבשר
בן חתן ויהי ויאמר שאול לאתנה לו וחתן
לו למזקש ויהי ביד פלשתים ויאמר שאול
אלדוד בשתים תחתן בידים ואמר שאול
אתנה ליה וחתן ליה לתקלא ויתמסר בידא
דפלשתא ויאמר שאול לדורא בחאמונתן
תחתן בי וימאדיו ויצו שאול את עבדו
דברואלדור פלש לאמר הנה חפץ בך חתן
ופלעבדיו אהבך ועתה תחתן בך ויפקד
שאול ויתעבדו מליו עסדוד ברזל ומי
הא אתר עיכך מלכא וכל עבדו ורחמו ונשן
אתחתן במלכא ויבדו עבדי שאול באזע
דורא את הדברים האלה ויאמר דורא הנקלה
בעיני כס תחתן בך ואנכי איש שונא

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

ומליו עבדי שאול קדם דוד יתפתגמא אליו
ואמר דוד הנה עבדך ענינו לאתחתן במלכא
ואנא גבר מסכן וחדיוטין וגדו עבדי שאול
לאמר ביד דברים האלה דבר דורא ויהי ויאמר עבדי
שאול ליה למימר כפתגמא אליו מליו דורא
ויאמר שאול כהתאמר
לדורא אי חפץ למלך במחר כי במאה ערלות
פלשתים והנקס באיפה מלך ושאול חשב
להפיל את דוד ביד פלשתים ואמר שאול
כדין תימחך לדוד לארעא ולא מלכא במהריץ
אלהיך במאה ערלות פלשתא לאתפרעא ממלכא
מלכא ושאול חשב למסר ית דוד בידא
דפלשתא ויגדו עבדי דורא את הדברים
האלה וישר הדבר בעיני דורא להחתן במלך
ולא מלאו תימים ויהי עבדו ויהי ית
פתגמא אליו ויבשר פתגמא בעיניו לאתחתן
במלכא ולא שלימו ימא ונקס דורא ויחל הוא
ואנשינו בפלשתים מאתים איש ויבא דורא
את ערלתו וימלאו למלך להחתן במלך
ויתקלו שאול את מיכל בתו לאשה וקסדוד
ואזל הוא וגברו וקסל בפלשתא מתנגמא
ואית דוד ית ערלתו ויאשר למנוח למלכא
לאתחתן במלכא ויהי ויהי שאול ית מיכל
ברתיה לאתו ויבא שאול
ויבא כן יהוה עסדוד ומיכל בת שאול לאתחתן
וחזא שאול ויבא עארי מימר אדני בסעדא

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

טז

טז

טז

מי אנכי ג' וסימנתי - מי אהל מלך מלך דוד דשמואל - מהבדל ג' וסימנתי - וכל עבדי משרים על כן עלמות אהבך - וימלאו כ' וסימנתי

על ערסא וטראדעזא איסדוהי
וואסער שאול אלמילך למה לבד
רמיתו ושלח את איכיו מלכותאמר מיל
אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך
ואמר שאול אלמילך למה לבד עקרת בני
ושלחת יתבעי לנביא ואתי ואתמרת מיל
לשאול הוא אמר לי שלחני למה אקטלניך
ודוד ברתו מלכותאמר אל שמואל הן מתי ויהי
לוא את כל אשר עשה לי שאול ויהי הוא ושמאל
וישבובני יתדוד עקראשתי ואתא לות
שמואל לרמתא וחויה ליה יתכלל עבד ליה שאול
ואזל הוא ושמאל ויתבו בבית אלפנא ויגד
לשאול לאמר הנה דוד בנתי ברמה ואתחזה
לשאול לרמיה דוד בנתי אלפנא ברמתא
וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא
את להקת הנביאים נבא ושמאל עמר נעצ
עליהם ותלי ערמלאכי שאול רוח אלהים
ויתנבא וגם חמה ושלח שאול אגדין למדני
יתדוד וחויה יתסיעתספריא משבחין ושמאל
קאים מליך עליהון ושרת על אגדי שאול
רוח נבואה מן קדם יי ושכחו אקאנון ויגדו
לשאול וישלח מלאכים אחריים ויתנבאו
גם חמה ויסק שאול וישלח
מלאכים שלשים ויתנבאו גם חמה וחויה
לשאול וישלח אגדין אחרנין ושכחו אקא
אנון ואסיף שאול וישלח אגדין תליתאין

בנות

בנות

והנה חמה ויסק שאול וישלח

את חנית בקד ודוד נסו מלך בלילה הוא
ובעא שאול לממחי במורניתא בדוד ולמנח
בכל לא ואתפסר מן קדם שאול וקבע ית
מורניתא בכל לא ודוד ערק ואשתו יצנבליא
הוא וישלח שאול מלאכים
אל בית דוד לשמרו ולחמיתו בבקר ותגדלו דוד
מכל אשרו ולאמר אסאינך ממלכותא תנשן
חלילה מחראתה מומת ושלח שאול אגדין
לכית דוד למטריה ולמקטליה בצפרא וחויה
לדוד מכל אתתיה למימר אסריתך משיצנ
יתנשן כליליא מחראת מתקטיל ויתרד
מכל את דוד בער חלון וילך ויברחו וימלטו
ושלשילת מכל יתדוד מן חרפא ואלו ערק
ואשתו יצנבליא ותקח מכל את התרפים ותשים
אלהם מטה ואת כביר העצים שמה מראשיתו
ותכס בכגד ונס יצת מכל ית צלמנא ושויה את
על ערסא ויתנבא דעזא שויה את איסדוהי
וכסאת כלבושא וישלח
שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה
הוא וישלח שאול אגדין למדני ית דוד
ואמרת ממרע הוא וישלח שאול את המלאכים
לקחת את דוד לאמר העלו אתו במטה אל
להמיתו וישלח שאול ית אגדיא למסעדי ית
דוד למימר אסקו יתיה בערסא וחותי למקטליה
ויבאו המלאכים והנה התרפים אלה מטה וגביר
העצים מראשיתו ואתו אגדיא והא צלמנא

חם

חם

חם

חם

חם

חם

חם

חם

חם

חם

חם

חם

חם

חם

חם

מראשיתו ח וסימניו וישכב וישכס ותקח מכל ויצאו המלאכים ויבאו דוד ואביו שי חלילה לעיני לא טוב הדבר ויבטו מנה מראשיתו כח וכול חסין

٤٠

1

1

3

۱

11.

五

ה

2

2

בטע
ה' ו
בי
זמין

۱۱۱

二

[illegible]

ואתה ג' ק'ג' וחד פת וסימנך גדרתה ברית והדבר אשר יצרנו כי זכור בת. י. פ' אית צהו ה' מלין נק' ב' אמתן ופי' ויור' נח אל תיראי כי יד ויאמר

וְאֵת לֹאֲתָרְכִינָה וְהַנֶּעֱד לֹאֲדַע מֵאֻמָּה אֶרֶץ
יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדְּבָר וְעוֹלָמָא לֹא יָדָע
מִדְּעַם בָּרָם יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ יְתַפְתְּגֻמָּא וְיָתֵן
יְהוֹנָתָן אֶת־כָּלִי וְאֶל־הַנֶּעֱד אֲשֶׁר לֹוֹ אָמַר לוֹ לֵךְ
הַבֵּיא־הַעִיר וְיִהְיֶה יְהוֹנָתָן יֵת זִינָה לְעוֹלָמָא וְיִהְיֶה
וְאָמַר לִיהֵאִיזִיל אֲנִי לִקְרַת אֶהְיֶה לְכָל־הַנֶּעֱד בְּאֻמָּה
קָם מֵאֶצְלָהֶנּוּ בְּיָמָיו לֹאֲפִיז אֶרְצָהּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה שְׁלֹשׁ
פַּעֲמִים וְיִשְׁקֹאֵי שְׂאֵת דִּעְהוֹ וְיִכְבֹּאֵי שְׂאֵת דִּעְהוֹ
עַד דְּדִיר הַגָּדִיל עוֹלָמָא אֵת אֵת דְּדִיר קָם מִסְטָרָאֵן
אֵת אֶרֶץ לְכָל־דְּדִיר אֲנִי לְעוֹלָמָא וְיִהְיֶה עַל־אֶרֶץ
וְסָגִיד תִּלְתָּ זְמַנָּן וְנִשְׁקֹן גִּבְרִית חֲבֵרָה וְהוֹנְכָה גִבְרִית
יֵת חֲבֵרָה עַד דְּדִיר אֲסָגִיז וְיִשְׁקֹן יְהוֹנָתָן לְדָוִד
לֵךְ לְשִׁלֹּם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם
יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה בֵּינֵנוּ וּבֵין זֶרַע וּבֵין
זֶרַע עַד עוֹלָם וְאָמַר יְהוֹנָתָן לְדָוִד אֲנִי לְשִׁלֹּם
דְּקִימָא תִּרְוָא אֲנַחְנָא בְּשֵׁם אֲדָיָה לֵאמֹר
מִימָר אֲדָיָה יְהִי סֵהִיד בֵּינָא וּבֵין זֶרַע וּבֵין
זֶרַע עַד עוֹלָמָא וְיִקְסוּ וְיִלְכּוּ וְיִהְיֶה
בְּאֶהְיֶה יְדֹקָם וְאֵלֵינוּ יְהוֹנָתָן עַל לְקָרַת אֲנִי בְּאֻמָּה
וְיִלְכּוּ אֶל־אֲחֵימֶלֶךְ הַכְּתֹוֹן וְיִחַדְדוּ אֲחֵימֶלֶךְ
לְקָרַת דָּוִד וְיִשְׁקֹן לֹוֹ מִדְּנֵעַ אֶת־לְבָדֶךָ וְאִישׁ
אֶיךָ אֶת־וְאֵת דָּוִד לְנֹכַח לֹוֹת אֲחֵימֶלֶךְ כִּהְנָא
וְאֵת־בְּעִית אֲחֵימֶלֶךְ לְקָרַת מוֹת דָּוִד וְאָמַר לִיהֵא
מִדִּין אֶת־כָּל־חֹדֶךָ וְגִבְרִית עִמָּךְ וְיִשְׁקֹן דָּוִד
לְאֲחֵימֶלֶךְ הַכְּתֹוֹן הַמֶּלֶךְ צִנְיָדָר וְיִשְׁקֹן אֶל־
אִישׁ אֶרֶץ מֵאֻמָּה אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי שְׁלָחָךְ

ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

י

י

וְיִשְׁקֹן דָּוִד לְאֲחֵימֶלֶךְ הַכְּתֹוֹן הַמֶּלֶךְ צִנְיָדָר וְיִשְׁקֹן אֶל־
אִישׁ אֶרֶץ מֵאֻמָּה אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי שְׁלָחָךְ

לִיהֵא לֹאֲתָרְכִינָה וְהַנֶּעֱד לֹאֲדַע מֵאֻמָּה אֶרֶץ
יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדְּבָר וְעוֹלָמָא לֹא יָדָע
מִדְּעַם בָּרָם יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ יְתַפְתְּגֻמָּא וְיָתֵן
יְהוֹנָתָן אֶת־כָּלִי וְאֶל־הַנֶּעֱד אֲשֶׁר לֹוֹ אָמַר לוֹ לֵךְ
הַבֵּיא־הַעִיר וְיִהְיֶה יְהוֹנָתָן יֵת זִינָה לְעוֹלָמָא וְיִהְיֶה
וְאָמַר לִיהֵאִיזִיל אֲנִי לִקְרַת אֶהְיֶה לְכָל־הַנֶּעֱד בְּאֻמָּה
קָם מֵאֶצְלָהֶנּוּ בְּיָמָיו לֹאֲפִיז אֶרְצָהּ וְיִשְׁתַּחֲוֶה שְׁלֹשׁ
פַּעֲמִים וְיִשְׁקֹאֵי שְׂאֵת דִּעְהוֹ וְיִכְבֹּאֵי שְׂאֵת דִּעְהוֹ
עַד דְּדִיר הַגָּדִיל עוֹלָמָא אֵת אֵת דְּדִיר קָם מִסְטָרָאֵן
אֵת אֶרֶץ לְכָל־דְּדִיר אֲנִי לְעוֹלָמָא וְיִהְיֶה עַל־אֶרֶץ
וְסָגִיד תִּלְתָּ זְמַנָּן וְנִשְׁקֹן גִּבְרִית חֲבֵרָה וְהוֹנְכָה גִבְרִית
יֵת חֲבֵרָה עַד דְּדִיר אֲסָגִיז וְיִשְׁקֹן יְהוֹנָתָן לְדָוִד
לֵךְ לְשִׁלֹּם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם
יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה בֵּינֵנוּ וּבֵין זֶרַע וּבֵין
זֶרַע עַד עוֹלָם וְאָמַר יְהוֹנָתָן לְדָוִד אֲנִי לְשִׁלֹּם
דְּקִימָא תִּרְוָא אֲנַחְנָא בְּשֵׁם אֲדָיָה לֵאמֹר
מִימָר אֲדָיָה יְהִי סֵהִיד בֵּינָא וּבֵין זֶרַע וּבֵין
זֶרַע עַד עוֹלָמָא וְיִקְסוּ וְיִלְכּוּ וְיִהְיֶה
בְּאֶהְיֶה יְדֹקָם וְאֵלֵינוּ יְהוֹנָתָן עַל לְקָרַת אֲנִי בְּאֻמָּה
וְיִלְכּוּ אֶל־אֲחֵימֶלֶךְ הַכְּתֹוֹן וְיִחַדְדוּ אֲחֵימֶלֶךְ
לְקָרַת דָּוִד וְיִשְׁקֹן לֹוֹ מִדְּנֵעַ אֶת־לְבָדֶךָ וְאִישׁ
אֶיךָ אֶת־וְאֵת דָּוִד לְנֹכַח לֹוֹת אֲחֵימֶלֶךְ כִּהְנָא
וְאֵת־בְּעִית אֲחֵימֶלֶךְ לְקָרַת מוֹת דָּוִד וְאָמַר לִיהֵא
מִדִּין אֶת־כָּל־חֹדֶךָ וְגִבְרִית עִמָּךְ וְיִשְׁקֹן דָּוִד
לְאֲחֵימֶלֶךְ הַכְּתֹוֹן הַמֶּלֶךְ צִנְיָדָר וְיִשְׁקֹן אֶל־
אִישׁ אֶרֶץ מֵאֻמָּה אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי שְׁלָחָךְ

וְיִהְיֶה בְּכָרְוִי צֵא יְהוֹנָתָן וְשִׁיחַ לְמוֹעֵד
דָּוִד וְנֶעֱד קָטָן עִמּוֹ וְהָיָה בְּצִפְרָא וְנֶעֱד יְהוֹנָתָן
לְחֶקְרָא לְזִמְנָא דְּהָאֵת דְּדָוִד וְיִנִּיק זְעִיר
עִמּוֹ וְיִשְׁקֹן לְנֶעֱד וְיִקְסֵן מִצֵּאֵנָא אֶת־הַחֲצִים
אֲשֶׁר אֲנִי מוֹרָה הַנֶּעֱד לֵךְ וְהוֹאִיכָה הַחֲצִי
לְהַעֲבִיר וְאָמַר לְעוֹלָמָא יְהוֹנָתָן אֵת־כָּעַן
יֵת גִּבְרִית אֲנִי שְׂדֵי עוֹלָמָא דְּהָטָהוּא שְׂדֵא
גִּבְרִית לֹאֲעֲבֹדֶתִיהּ וְיִכְבֹּא הַנֶּעֱד עַד מְקוֹם הַחֲצִי
אֲשֶׁר יִכָּה יְהוֹנָתָן וְיִקְרָא יְהוֹנָתָן אֶת־הַנֶּעֱד
וְיִשְׁקֹן הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהָיָה וְאֵת־עוֹלָמָא
עַד אֲדָר גִּבְרִית שְׂדֵא יְהוֹנָתָן וְקָרָא יְהוֹנָתָן בְּתֵר
עוֹלָמָא וְאָמַר הֲלֹא גִבְרִית מֶכָּה וְהָיָה וְיִקְרָא
יְהוֹנָתָן אֶת־הַנֶּעֱד מִהַרְהָ חוֹשֶׁה אֶל־הַנֶּעֱד
וְיִלְכּוּ הַנֶּעֱד יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִי וְיִכְבֹּא אֶל־דָּוִד
וְקָרָא יְהוֹנָתָן בְּתֵר עוֹלָמָא אֲחִי בְּפִרְיָה לֹא
תַעֲכִיב זֶלְקִיט עוֹלָמָא דִּיהוֹנָתָן יֵת גִּבְרִית

י

י

י

י

והוא
וכן
אמר
כזה
בזה
הוא
הענין
והוא

ואשר צויתך ואת הנערים יוצעתי אל מקום
פלני אלמון ואמר דוד לאחימלך כהנא מלכא
פקדני פתגמא ואמר לי אנש לא ידע מדעם ית
פתגמא דאנא שלח לך ודפקידתך וית עולמא
שלחית קדמי לאתר כסיוטמיר ועתה מה יש
תחת ירך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא ובען
מא אית תחות ירך חמשה טלמין דלחמא הב
בידי או מא די שתכחין יען הכהן את דוד ויאמר
איך לחם חלאל תחת ידי כי אם לחם קדש ישאם
נש מר הנערים אר מאשה ואתיב כהנא ית
דוד ואמר לית לחים חולין לתחות ידי אלהין
לחמא דקדשא אית ברם נטירין עולמא לחוד
מסואבת אתתא ויען דהוה את הכהן
ויאמר לו כי אם אשה עברה לנו כתמול שלשם
בצאתי ויהיו בלי הנערים קדש והוא ארך חל
ואף כי היום יקדש בכלי ואתיב דוד ית כהנא
ואמר ליה בקשטא אתתא מרחקא לנא נמאמא
ומדקמוהי כמפקי וזהו מנהוג דעולמיא דכך
לקדשא והוא לא באורח חולא והוא ארזי ומא
דין הוא מתאכיל לא מתפסיל כמנא ויתקדו
ויתקדו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם
לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשם לחם
חם כיום הרקח ויהיב ליה כהנא קדשא ארזי לא
הוה תמן לחים חולין אלהין לחים אפיאד מעדן
מן קדם עי' לשו' ויתיה לחים חמים כוסא תמנוניה
ושם איש מעבדי שאול פנים חמא נעצר ורפני

והוא

והוא

והוא

יהוה ושמדאגהאדמיאכיר הרעים אשר
לשאול ויתמן גברא מעבדי שאול כימא חמא
כעש קדם עי' שמיא דאגאדומא אהרצ רעיא
דלשאול ויאמר דוד לאחימלך ואין ישפה
תחת ירך חמשה לחם כגס חרבי וגם כליל
לחמתי בידי כיתה דבר המלך נחויץ ואמר
דוד לאחימלך ואלו אית כא תחות ירך מונע
או חרבא ארזי אהרצ ואת זיע לא נסיבית
בידי ארזי הוה פתגם מלכא בבהילוי

ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי
אשר הכית בעמק האלה הנה לי יא לטה בשמח
אחרי האפוד אסא ויתקח לך קח פאיא אחת
זולתה בידי ויאמר דוד אין כמנה תננה ליה
ואמר כהנא חרבא גלית פלשתי אהרצ וקטלתי
במי שור בטמא האהיא מכרצא בשושפא נח
דשאיל ליה באיפודא אם יתה תסב לך סכא
לית אחי בר מנה הכא ואמר לית דכותה ונתנה
לי ויקסדו ויברח פנים
ההוא מפני שאול ויבא אל כיש מלך גת וקם
דוד ויערק ביומא ההוא מן קדם שאול ואתה
לית אכיש מלכא גת ויאמר עבדי אכיש
אליו הלא זה דוד מלך הארץ הלא זה יענו
במחלות ואמר הכה שאול באלפיו ודוד ברגליו
ואמרו עבדי אכיש ליה הלא דין דוד מלכא
דארעא הלא לדין משמעין כהנא למימר
קטל שאול באלפין ודוד ברבץ וישפדו

תו
ק

וּכְנַשׁ שְׂאוֹלִית כָּל עַמָּא לֹא גִבְרָא קִרְבָּא רַמְיָהּ
לְקַעֲיָהּ לְמַצֵּר עַל דְּוִיד וְעַל גְּבוּרָהּ וַיִּדְעוּ דְּוִיד
עָלָיו שְׂאוֹל מַחְרֵי שִׁחַר עָוָה וַיֹּאמְרוּ לֹא בִיתָר
חֲפִיז הָיִי שֶׁהָאֵפוֹד וַיִּדְעוּ דְּוִיד אֲרִי עַל דְּוִיד
שְׂאוֹל כְּמִין בְּשֵׁתָא זֹאמֵר לֹא בִיתָר כִּהְנֵא קִרְבִּי
אִיפֹדָא וַיֹּאמְרוּ דְּוִיד יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שָׁמַע שָׁמַע עַבְדְּךָ כִּי מִבְּקֵשׁ שְׂאוֹל
לְבֹא אֶל קַעֲיָהּ לְשַׁחֵת לְעִיר בְּעַבְדִּי זֹאמֵר
דְּוִיד יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמַע שָׁמַע עַבְדְּךָ
אֲרִי כֵּנִי שְׂאוֹל רַמְיָהּ לְקַעֲיָהּ לְחַבְלָא לְקַתְּוָהּ
בְּדִיל יְהִי סִגְרִי בְּעַל קַעֲיָהּ בִּידֵי הִירָשׁ שְׂאוֹל
כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגִּידָא
לְעַבְדְּךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה יִרְדֵּה סִבְרִין לְמַמְסְרֵי יִתְנֵה
קַעֲיָהּ בִּידֵי הַסִּבְרִי לְמִיחַת שְׂאוֹל כַּמָּא דְּשָׁמַע
עַבְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲוִי כַּעַן לְעַבְדְּךָ זֹאמֵר
יְיָ סִבְרִי לְמִיחַת וַיֹּאמְרוּ דְּוִיד
הַסִּגְרִי בְּעַל קַעֲיָהּ אֲתִי וְאֲתָנִישׁ בִּידֵי שְׂאוֹל
וַיֹּאמֶר יְהוָה יִסְגִּירוּ זֹאמֵר דְּוִיד הַסִּבְרִי לְמַמְסְרֵי
יְתֵב קַעֲיָהּ יְתִי וְיִתְגַּבֵּי בִידֵי שְׂאוֹל זֹאמֵר
יְיָ סִבְרִין לְמַמְסְרֵי וַיִּקְסְדוּ וְאֲנֵשׁוּ
כְּשֵׁי מֵאֲוֹת אִישׁוּ וַיִּצְאוּ מִקַּעֲיָהּ וַיִּתְחַלְּצוּ
כַּאֲשֶׁר יִתְחַלְּצוּ וְלִשְׂאוֹל הִגִּידָא בִּינְמַלְטָא דְּוִיד
מִקַּעֲיָהּ וַיִּחְדַּל לְצַאת יֶקֶס דְּוִיד וְגְבוּרָהּ כְּשֵׁי
מֵאָה גְבוּרָא וְנִפְקוּ מִקַּעֲיָהּ זֶה לִיכֵן בִּאֲתָר
דְּכֶשֶׁר לֹא לְכָא וְלִשְׂאוֹל אֲתַחֲזָה אֲרִי אֲשֵׁי יִתְנֵב
דְּוִיד מִקַּעֲיָהּ וְאֲתַמְנַע מִלְּמַפְקֵי יֵשֵׁב דְּוִיד

בְּמִדְבָּר בְּמִצְדוֹת וַיִּשְׁכְּבוּ בְּחֹד בְּמִדְבָּר צִיָּה
וַיִּבְקֹשׁוּ שְׂאוֹל כְּלִיתִי מִיָּסוּד לֹא נִתְּנָה לָהִים
בְּיָדוֹ וַיִּתֵּב דָּוִיד בְּמִדְבָּר כִּמְצֹדָתָא וַיִּתֵּב
בְּטוֹרָא בְּמִדְבָּר צִיָּה וּבְעֵהִי שְׂאוֹל כְּלִיתִי
וְלֹא מִסְרִיחַ עַל כִּדְיָהּ וַיִּרְא דָּוִיד כִּי יֵצֵא שְׂאוֹל
לְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ וַדָּוִיד בְּמִדְבָּר צִיָּה בְּחֹד שָׁה
וַחֲזָא דָּוִיד אֲרִי כָפֵק שְׂאוֹל לְמַכְּעִי לְמַקְטֹלִיהָ
וְדָוִיד בְּמִדְבָּר צִיָּה בְּחֹד שָׁה
וַיִּקְסֵם יְהוֹנָתָן בֶּן שְׂאוֹל וַיִּלְךָ אֶל־דָּוִיד
חֹד שָׁה וַיַּחֲזֹק אֶת יָדוֹ בְּאַלְהִים וַיִּקְסֵם יְהוֹנָתָן
שְׂאוֹל וְאֵל לֹדֶת דָּוִיד לְחֹד שָׁה וְתִקְוֶה יֵת יִדְיָה
בְּמִימְרָא דְּיִצְיָן יֹאמַר אֵלֶיךָ אֶל־תִּירָא כִּי לֹא
תִּמְצָאֲךָ יָד שְׂאוֹל אֶל־כִּי וְאַתָּה תִּמְצָא עַל־שְׂאוֹל
וְאַנְכִּיאֶהֱיִי לָךְ לְמַשְׁנֶה וְגַם שְׂאוֹל אֶל־כִּי יֵדַע
כִּי יֹאמַר לִי לֹא תִדְחֵל אֲרִי לֹא תִשְׁכַּחֲךָ יֵדָא
דְּשְׂאוֹל לֹא בֹא וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא נֶאֱמָר
לָךְ לִתְנִיז וְאַתָּה שְׂאוֹל לֹא בֹא יֵדַע כִּי יִצְיָן שְׁעָתָה
בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁכְּבוּ בְּחֹד שָׁה וַיְהוֹנָתָן חָלָה
לְבִיתוֹ וּבְגֵזְרוֹ תְּרוּיָהוּן קִיסָקָדָם עַל־יֵתֵב דָּוִיד
בְּחֹד שָׁה וַיְהוֹנָתָן אֵל לְבִיתָהּ
וַיַּעַל זָפִים אֶל־שְׂאוֹל הַגִּבְעָתָה לְאֹמֶר
הֲלֹא אֲדָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בְּמִצְדוֹת בְּחֹד שָׁה
בְּגִבְעַת הַחִכִּיָּה אֲשֶׁר מִימִין הִישִׁימוּן וְסִלְקוּן
אֲנֵשׁ צִיָּה לֹדֶת שְׂאוֹל לְגִבְעָתָה לְמִימְרָה לֹא דָוִיד
מִטְמָר עִמָּנוּ בְּמִצְדָתָא בְּחֹד שָׁה בְּגִבְעַת
הַחִכִּיָּה מִדְּרוֹם לִישִׁימוֹן וְעַתָּה לְכָל־אֹת

נפשך המלך לרחוק ולנו הסבירו ביד המלך
וכען בכל העוה נפשך מלכא למיחדת חות
ואנחנא נמסרניה ביד מלכא ויאמר שאול
ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי ואמר
שאול בריכי אתו קדם פני ארי חסותו עלי
לכונן ארבע עור ור עורא את מקומו אשר
תהיה רגלו מי ראהו שם בנאמר אלי ערום
יערם הוא איזילו כען אתקינו עוד ופועליו
ית אתריה דשורי ביה מן חזה יתמן ארי אמין
לי דעדים ונפיק הוא וראו ור עימם המהבאים
אשר יתבא שמו שבתם אלא לנכון והלכת
אתם סודיה אסישנו בארץ וחפשתו אתו בכל
אלפי יהודה ויהוה עמו כל מסמוריתא דיסמור
תמן ותובן לותי בקשוט ואהך עמכון ויהי
אסאיתוה בארעא בארעא כלישיתיה בכל ארעא
דבית יהודה ויקנו וילכו זיפה לפע שאול
ורוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אלימין
השימין וקמו ואזלו לזיף לקדם שאול ורוד
וגברוהי במדברא דמעון במישורא דמדרום
לישימון וילך שאול ואנשיו לבקש ויגידו
לרוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע
שאול וירד אחריו מדבר מעון ואזל שאול
וגברוהי למבעי וחזאו דרוד ונחת לכנא ויתב
במדברא דמעון ושמע שאול ורד בחד דויד
למדברא דמעון וילך שאול מצד החרמזה
ורוד ואנשיו מצד החרמזה ויהי רוד נחפז

ללכת מפני שאול ואנשיו עטריסאל
ורוד ואנשיו לתפשט ואזל שאול מסכור
טורא מכא ורוד וגברוהי מסכור טורא מכא
והוה דויד מתבעית למיזל מן קדם שאול
ושאול וגברוהי כמען עד דויד ועל גברוהי
למיחדתו ומלכא בא אל שאול לאמר מהרה
ולכה כי פשטו כל שותים על הארץ ואזגדא
את ארזת שאול למימר אחי ואזיל ארזתנו
פלשתאי על ארעא וישב שאול מדרגא אחרי
רוד וילך לקראת פלשתים עלכך קראו למקום
ההוא סלע המחקות וכתב שאול למרדך
בתר דויד ואזל לקדמות פלשתאי עלכך קרו
לאתרא ההוא כף פלגותא אתראת פלג
ביה לבא דמלכא למיזל לבא וילכו ויעל דוד
משם וישב במצודת עין גדי וסליק דויד מתמן
ויתב במצודת עין גדי ויהי
באשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו
לאמר הנה רוד במדבר עין גדי וזהו כד כתב
שאול למכת פלשתאי וחזאו ליה למימר
הא דויד במדבר עין גדי ויקח
שאול שרשית ארפיס איש בחור מבני ישראל
וילך לבקש את דוד ואנשיו עלפני צורי
היעלים ודבר שאול לתא אלפינן גבר
עולים מכל ישראל ואזל למבעי ית דויד
וגברוהי על אפי שקיפי כיפא ויבא אל גרלת
הצאן על הדרך ושמעוהו ויבא שאול והסך

ברוכים ג' מל וחד חס וסימניה כי חמלתם עשה שמים וארץ מל אשר עשיתם החסד חס - המהרהב וסימניה כי פשטו פלשתים מיכיהו -

את גליון ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים
ואתא לחטרי ענא דעל אורחא ותמן מערתא
ועל שאול למעבד צורכיה דיד וגברוהי בטע
מערתא תכין ויאמר אנשי דוד אליו הנה
היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את
אביך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם
דוד ויברת את כנף המעיל אשר לשאול בלאט
ואמר וגבר דוד ליה הא יומא דאמר ייך לך
הא אנא מסרית בעל דכך בידך ותעבד ליה
כמא דתקיץ בעינך וקם דוד ופסק יתכנף מעיל
דלשאול ברזיוהי אחרי כן ויך לבדוד אתו על
אשר ברת את כנף אשר לשאול והוה בתר כין
והש דוד בלכיה על דפסק יתכנפא דלשאול
ויאמר לאנשיו חרילה לי מיהוה אסא עשה את
תדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח יריבו
כי משיח יהוה הוא ואמר לגברוהי חס לימן
קדם עי אסא עבד יתפתגמא הדין לרבוני
למשיחא דני לאושטא ידי ביה ארי משיחא
דני הוא וישע ערוך את אנשיו בדברים ורמ
נתנם לקום אל שאול ושאו לקם מה מערה ויך
בדרך ופייס דוד יתגברוהי כפתגמא ולא שבקנו
למקם על שאול ושאו לקם ממערתא ואזל
באורחא ויקם דוד אחרי כן ויצא
מן המערת ויקרא אחרי שאול לאמר ארני
המלך ויבט שאול אחרי ויקד דוד אפיס ארצה
וישתחו וקם דוד בתר כין וגפקמן מערתא

וְקָרָא בְּתֵר שְׁאוּל לְמִימְרֵי רְבוֹנֵי מַלְכָּא וְאָסְתָּי
שְׁאוּל לְאַחֲזֹרוּהִי וּבָרַע דְּוִיד עַל אֲפֹרֵי עַל
אֲדַע אֹסְגִיד וְיִאמְרֵי דְּוִיד לְשְׁאוּל לְמָה תִּשְׁמַע
אֶת דְּבָרֵי אָדָם לְאִמְרֵי הַנְּחָדִיד מִבֶּקֶשׁ שֶׁרַע תֵּתֵנִי
וְאִמְרֵי דְּוִיד לְשְׁאוּל לְמָה אֵת שְׂמִיעַ יִתְּנֵנִי
בְּנֶאֱנֶשׂא דְּאִמְרֵי הָאֲדִיד כְּמִיץ בִּשְׁתֵּי הַנְּחָדִיד
הַיִּסְתָּהּ רָאוּ עֵינֶיךָ אֶת אֲשֶׁר נִתְּנָה יְהוָה הַיִּסְתָּ
בְּיָדֵי בְמַעַרְהָ וְאִמְרֵי לְהַרְגֵּהּ וְתַחַס עֲלֶיהָ וְאִמְרֵי
לְאִשְׁלֹתֶיהָ בְּאֲדָנִי כִּי מִשִּׁיחַ יְהוָה הוּא וְהָאֵל
יִזְמָא הָדִין הַזֶּה אֵהְיֶנָּה יִתְּנֵנִי מִסֶּדֶךְ יְיָ יִזְמָא
דִּין בְּיָדֵי בְמַעַרְתָּא וְאִמְרֵי אֲחֵרֵיךָ לְמַקְטֹל
וְחִסִּיתָ עֲלֶיךָ וְאִמְרִית לֹא אֲשִׁיט יְדֵי בְּרְבוֹנֵי
אֲרִי מִשִּׁיחָא דְּיְהוָה וְאִמְרֵי רֹאשֵׁי גִסְרָא אֵת
כְּנָק מֵעֵילָךְ בְּיָדֵי לִי בְּכַלֵּתִי אֶת כְּנָק מֵעֵילָךְ
וְלֹא הִרְגֵּתִיךָ בְּעֹרְאָה כִּי אֵין בְּיָדֵי רֵעָה וְנִפְשָׁע
וְלֹא חֲטָאתִי לָךְ וְאַתָּה צִדְדָה אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ
וְרְבוֹנֵי אֶסְתַּלְּלָא אֶתְחַזֵּי יִתְּנֵנִי כְּנָק מֵעֵילָךְ בְּיָדֵי
אֲרִי בְּמַפְסָקִי יִתְּנֵנִי כְּנָק מֵעֵילָךְ וְלֹא קִטְלָתְךָ דַּע
וְחִזִּי אֲרִי לִיתִּי בְּיָדֵי חֹב וְסָרְחִי וְלֹא חֲטִיתִּי לָךְ
וְאַתָּה כְּמִיץ עַל נַפְשִׁי לְמַקְטֹלִי יִשְׁפֹּט יְהוָה
בֵּינִי וּבֵינֶיךָ וְנִקְמְנִי יְהוָה מִמֶּךָ וִידִי לֹא תִהְיֶה
בְּךָ יְדִין יְיָ בִּינָא וְכִינָךְ דִּיתְּפֹרַע לִי מִנְּךָ וִידִי
לֹא תִהְיֶה בְּךָ כִּי אֲשֶׁר יִאמְרֵי מֶשֶׁל הַקֶּדֶם מִנִּי
מִרְשָׁעִים יִצְאֵר שְׁעֵי נִידִי לֹא תִהְיֶה בְּךָ כִּי כִמָּא
דְּאִמְרֵיךָ מִתְּלָא מִלְּקֹדֶם מִיִּרְשָׁעִים יִצְאֵר תְּפֹק
חֹבֶתְהוֹן וִידִי לֹא תִהְיֶה בְּךָ אַחֲרֵי מִי יִצְאֵר

מהמשרה
ז

תִּכְרִית אֶת־דָּרַע־אֲחֵרִי וְאֶסֶת־שְׂמִידָתְךָ שֶׁמִּיָּמִינְךָ
אֶפְיוֹכֶעָקִי יִסְּרֵנִי כִּי־נִמְאָרְךָ לֹא־תִשְׁיָצִית
זָרַעִי בְּתֵרֵךְ וְלֹא־תִשְׁיָצִית שְׂמִי מִכִּי־תִלְאָוִי שֶׁנֶּעַ
דָּוִד לְשֶׁאוֹל לִי לִקְשָׁאוֹ לֹא־כִיתוּ וְדָוִד וְאַנְשָׁיו
עָלוּ עֲלֵהֶם צֹהֵד־קִיִּים דָּוִד לְשֶׁאוֹל וְלֹא־שֶׁאוֹל
לְכִיתִּיהוּ דָּוִד וְגִבּוֹרָה־יְסִיקוֹ לִמְצָדָאֵ:

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מִי אַתָּה רֹדֵף אַחֲרַי כִּלְכֹּל
מִתְאַחֲרִי פֶרַע שְׂאֵחַר־כֶּתֶר מִן נֶפֶךְ מֶלֶךְ כָּא
דִּישְׂרָאֵל כֶּתֶר מִן אֶת־רֹדֵף כֶּתֶר חֹלֵשׁ חֶדְכֶּתֶר
הַדִּיט חֲדָיו וְהִיהָ יְהוָה לִרְיָן וְשִׁפְטֵי בִינִי וּבִעֲבָר
וְלֹא אֵירָב אֶת־רִיבִי וְיִשְׁפָּטֵנִי מִיַּד יְהוָה יִי
לִדְיָן וְעֵבֶד־דִּי כִינָא וְכִינָךְ וְגַלְיָקָה מִוְהִי דִּינִי
דִּינִי וְיִתְפָּרַע עַל־בְּנֵי מִנִּי וְיִהְיֶה
כְּכֹל־תִּדּוֹד לְכָרֶךְ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־שְׂאוֹל
וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל הֲקִלָּךְ זֶה בְּנֵי דָוִד וַיֵּשֶׁא שְׂאוֹל
קִלּוֹ וַיִּבֶךְ וְהָיָה כִּי־שִׁי צִידֵי דָוִד לֹמֵלֵל אֶת־פִּתְגָמָא
הָאֵלֶּיךָ עִם שְׂאוֹל וְאָמַר שְׂאוֹל הֲקִלָּךְ דִּינִי כִּי־דָוִד
וְאֵרִים שְׂאוֹל קָרִיה וּכְבָּא וַיֹּאמֶר לְדָוִד צַדִּיק
אַתָּה מִמֶּשֶׁכְּכִי אֶת־הַגְּמֹלֶתְךָ טוֹבָה וְאֶנִּי גְמֹלֶתְךָ
חֲדָשָׁה וְאָמַר לְדָוִד זָכִי אֶת־מִנִּי אֶת־גְּמֹלֶתְךָ
טֹבָתָא וְאֶנִּי גְמֹלֶתְךָ כְּשֶׁתִּי וְאֶת־הַגְּמֹלֶתְךָ
אֶת־אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֵתִי טוֹבָה אֶת־אֲשֶׁר סָבַרְנִי
יְהוָה בִּידֶךָ וְלֹא־הִרְגָתְנִי וְאֶת־חַיֹּיתָא יִזְמָא דִּינִי
יִתְרַעֲבֵד־תָּא עִמִּי טַיִבוֹ יִתְרַמְסַרְנִי יִי בִידֶךָ וְלֹא
קִטַּלְתְּנִי וּכְיִמְצָא אִישׁ אֶת־אֵיבּוֹ וְשָׁלַח בְּחֶרֶף
טוֹבָה וַיְהוָה יִשְׁלַמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיָּסוֹת וְהָאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לִּי וְאֵרִי יִשְׁכַּח גְּבַר יִתְבַּעֵל דְּבִידָא
וַיִּשְׁלַח־נָה בְּאוֹרֶחַת קִנָּא וַיִּיֵּל יִשְׁלַמְךָ טֹבָתָא
חֲלָף יִזְמָא הַדִּינִי דְּעֵבֶד־תִּי לִי וְעַתָּה הִנֵּה יָדְעַתִּי
כִּי מֶלֶךְ תִּמְלִךְ וְקָמָה בִּידֶךָ מִמַּלְכַּת יִשְׂרָאֵל
וּבְעַן־הָאִידְעָא אֵרִי מִמֶּלֶךְ תִּמְלִיךְ וְתִתְקִי־סִבְיָא
מַלְכוּת־אֲדִישְׂרָאֵל וְעַתָּה חֲשַׁבְנָה לִי בִּיהוָה אִם

וַיָּמָת שְׂמוֹאֵל וַיִּקְבְּצוּ בְּלִישָׁאָה
וַיִּסְפְּדוּ וַיִּקְבְּרוּ בְּבֵית בְּרָמָה וַיִּסְדְּדוּ וַיִּרְחַ
אֶלְמָדָבַר פֶּאֶרֶץ זְמִית שְׂמוֹאֵל וְאֶתְכַנֵּשׁוּ כָּל
יִשְׂרָאֵל וְסָפְדוּ עָלוּהִי וְקִבְּרוּהִי בְּבֵית הַבְּרָמָתָא
וְקָסְדוּ וְנָחַת לְמָדָבַר פֶּאֶרֶץ

ואיש במעון וימעשהו בברמל ויהאיש
גדול מאד ויהא צאן שלשת אלפים וארבעים
ויהי בגזאת צאנו בברמל וגברא במעון ונכחו
בברמל וגברא רב להאזליה עתה לתארפיץ
וארץ ענין זהוה במגזית עניה בברמל ואיש
האיש נברא ושם אשתו אביגיל ויהאשה כוזבת
שכל יפת תאר והאיש קשה ורע מעללים
והוא כלבו ידע שם גברא נברא ושם אשתו אביגיל
ואתתא חכימת מדע ושפירת ריון וגברא קשי
וביש עבדין והוא מדבית כלבו ישמעדר במעון
בגזן נברא את צאנו ושם עדיד במדברא אר
גזיז נברא ית עניה וישלח דור עשרה נערים
ויאמר דור הנערים עלו ברמל והבאתם אר
נברא ושאלתם לו בשמי לשלום וישלח דור
עסדא עולימין ואמר דור לעולימין סקו

וירא ג' וסימנ: עמד לדין שחקם. קשה הקשה ה' בליג' וסימנ: הדבר מרין והאיש קשה וספרתי מדעתי ה' וירב: לית כחתי. פ

לכד מלאות ה' כחן לזאת נבואת שאלון ליה בשמי
 לשלום ואמרתם כה לחי ואחתה שלום ובידת
 שלום וכל אשר לך שלום ותימרון כדף לך
 זאת שלום וזאת שלום וכל דך שלום ועתה
 שמעתי כי גזים לך עתה הרעים אשר לך הני
 עמנו לא חלמנים ולא נפקד להם מאומה כל
 ימי היותם בברמל ובעש שמעית ארי גזים
 לך בעש רעא דילך הו עמנא לא אבזיקנך
 ולא שבא להון מדעם כל יומיך והו בברמל
 שאל את נביא ד' ויגיד לו וימצאו הערים חז
 בעיניך כי ערים טובבנו תנהנא את אשר תמצ
 ידך לעבדיך ולבנה לך שאל ית עוליך
 ויחזון לך וישכחון עוליך ארחמיך בעיניך ארי
 ערים טובב אתינא הב בעש ית דתשכח ידך לעשך
 ולכך לזיד ויבאו הערים ויכדו אלך כל
 ככל הדברים האלה בשם ד' וינחמו ואתו
 עולימי דיד וסלילו עסנכל כל פתגמא דאין
 בשמא דיד ופסקו ויען נכלאת עבדי דור
 ויאמר מי דור ומי בן ישי חיסרבו עבדים
 המתפרצים איש מפני אדניו ואתיכנכלית
 ית עבדי דיד ואמר מן דיד ומן כד וישי ונא
 דין סגיאין עבדא דערקין ודמטמרינ גבר
 מן קדם רבניה ולקחתי את לחמי ואת מימי
 ואת טבחי אשר טבחי לגזי ונתתי לאנשים
 אשר לא ידעתי אימאח המה ואסב ית מיכלי
 וית משתי וית שירותי דאתיניתי לאתני

לְגַבְרִיאֵל לֹא־יִדְעִיתָ אֵימָן אֲנוּן וַיִּהְיֶה כְּנֹעַר
דָּוִד לְדָרְבָּסוּן שְׂבוּן יִבְאוּ וַיִּגְדּוּ כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְאֶת־חֲזֹר עוֹלָמִי דָוִד לֹא־חָהוּן וְהָנוּ
וְאֶת־זַחְוִיאֵל לִיה כָּל־פִּתְגָמֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
דָּוִד לֹא־נִשְׂיַח חֲבָרֵי שְׁחָרְבָנוּ וַיַּחְבְּרוּ אִישׁ־אֶת־
חֲבָרָנוּ וַיַּחְבְּרוּ גַם־דָּוִד אֶת־חֲבָרָנוּ וַיַּעֲלוּ אַחֲרֵי דָוִד
כָּאֲרַבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמֵאוֹתִים יֵשְׁבוּ עַל־הַכֵּלִים
וְאַחַר דָּוִד לְגִבְרֹהִי זָרִיזֹן גִּבְרִית חֲרִיבָהוּ זָרִיזֹן
גִּבְרִית חֲרִיבָהוּ זָרִיזֹן אַחַר דָּוִד יֶתֶר חֲרִיבָהוּ וְסֹלִיקוֹן
בְּתֵר דָּוִד כָּאֲרַבַּע מֵאוֹת גִּבְרָא וּמֵאוֹתֵי אֲשֶׁת־אִוִּן
לְמִסַּר מִנְּאִי לֹא־כִיגִיל אֲשֶׁת־נָכַל הֶגְדִּי גַעֲרִי
אַחֲרֵי מִהְנַעֲרִים לְאַחֲרֵי הַנָּחַ שֶׁלֹּחַ דָּוִד מִלֹּאכִים
מִהֶמְרָבֶר לְכָךְ אֶת־אֲדָנָיו וַיֵּשְׁבוּ בְּחֹסֶם וְלֹא־כִיגִיל
אֶת־נָכַל־חִי עוֹלָמָא אֶחָד מֵעוֹלָמֵי אֱלֹהֵי דְמִימִר
הָאֵל שֶׁלֹּחַ דָּוִד אֲזַגְדִּין מִמֶּדְבָּרָא רַב־כֹּאֵת
רַב־נֶאֱדָרְקִין בְּהוּן וְהָאֲנָשִׁים טוֹכִים לָנוּ מֵאִתָּא
וְלֹא־הִלְמְנוּ וְלֹא־פָקְדְנוּ מֵאוֹמָה כְּלִימִי וְהַחֲרָלְנוּ
אֶתְּם בְּהוּן תְּנוּ בְּשִׁידָהוּ גִבְרִיאֵל טָכִין לֹא־לֹחֵא
לֹא־אֶתְּנִיקָא וְלֹא־שְׂגָא לֹא־מִדְּעַם כְּלִימִין
דְּהָלִיכְנָא עִמְהוּן כְּדֵהוּינָא שְׂרָץ בַּחֲקִילֵא חֲמוֹמָא
הָיוּ עֲלֵינוּ גַם־לִילָה גַם־יוֹמָם כְּלִימִי הָיוּ תְנוּ שֶׁמֶס
רַעִים הִצְאִין שׁוֹר מִקֶּרֶף הָיוּ עֲלֵנָא אֶת־כְּלִיגִיל
אֶת־כִּימָם כְּלִימִין דְּהָיוּנָא עִמְהוּן רַעַץ עֲנָא
וְעִתְדִיעִי וְרֵאִי מֵהַתַּעֲשִׂי כִי־בִלְהֵא תִרְעֵה
אֶל־אֲדָנָיו עַל־כִּלְבִּיתָו וְהוּא כִּין בְּלִיעַל מִדְּבָר
אֶל־יוֹכֶעֶן דְּעִי וְחָזָא מֵאֶתְּעַד־כִּין אֶרֶץ גִּמְיָרָא

בשתי אלמתי על רכונא ועל כל ביתיה והוא
 גבר רשע מלמלא עמיה ונתמחר אבול
 ותקח מאתם לחם ושנים נבלים וחסד
 עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים
 ומאתים דבלים ותשם על החמרים ואחזאת
 אביגיל לנסכת מאתך גריצן דלחים ותריץ
 גריצן דחמר וחמיש עין תכבד אוחמיש סאין
 קליא ומאה אתכלין דענכין כישיין ומאתן
 מנך דכילתא ושויאת על חמרין ותאמר
 לנעריה עברו לפני הנכחרי כסבא חלואישה
 נבל לא הגידה ואמרת לעולימהא עברו
 קדמי האנא כתרין איתא ולכלה נבל לא
 חזיתיה הן הארבעת על החמור וירדת
 בסתר תחד והנה דוד ואנשי ירדן לקראתה
 ותפגש אתם והנה היא רכבא על חמור ונתת
 כספר טורא והא דוד וגברוהי נחתין לקראתה
 וער עת יתחזין וידאמר אן לשקר שמרת את
 בלא שר לזה במרדך ולא נפקר מכלא שר לך
 מאומה וישבלי רעה תחת טובה ודוד אמר
 ברום לשקר נטרית יתכלל דלין במדבא ולא
 שגא מכלל דליה מדעס ואתיב לי בשתא חלף
 טבתא כה עשה אלהים לאיכר דוד וכה יסיף
 אסא שאיר מכלא שר לך ער הבקר משותין
 בקיר כדן יעביד עי לטנא דוד וכדן יסיף
 אסא שאר מכלל דליה עד מחר צפלא יעמדע
 ותרא אביגיל את דוד ותמחר ותתן מעל החמור

אביגיל

עשויות

בטעם בלף

בטעם

ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ וחסות
 אביגיל ית דוד ואחזאת את רכונתה על חמורא
 ונפלת לאפי דוד על אפיה וסגית על ארעא
 ותפל על דגלי ונתאמר בנא ארעה עין וחסות
 ותדבר נא אמת לבא זיך ושמע את דברי אמתך
 ונפלת קדם רגלוהי ואמרת נבעו עלי דילי ונבעו
 חובא ותמלילי כעין אמתך קדמך ושמעית פתגמי
 אמתך צלנא ישם ארני את לבוא לאי שיהבליע
 הזה על נבל כי כשמו בן הוא נבל שמו ונבלה
 עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי ארעא שר
 שלחת לא כעין שוי רכוני ית לביה על גברא
 רשיע אהדין על נבל ארי כשמיה כן הוא נבל
 שמיה וטפשותא עמיה ואנא אמתך לא חזיתי
 ית עולימי רכוני שלחתא ועתה ארני חיותה ואתה
 וחינפך אשר מניי יתה מבוא בדמיס וחושע
 ידך לך ועתה יהי כנבל איכר והמבקש יסיף
 ארני רעה וכעין רכוני קייס הוא עיזח נפשך
 דמנעך שילמ שפך דסזכי ולמפרק ידך לך
 וכעין יחזן כנבל סנאך ודת בעיץ על רכוני בשתא
 ועתה הברכה זאת אשר הבא שפחתך לאדני
 ונתתה לנעריס המתהלכים ברגלי ארני וכעין
 תקרבתא אהרא דאיתנא את אמתך לרכוני ותתניב
 לעולימי אדמי שמשיין קדם רכוני שניא נא
 לפשע אמתך כי עשה עשה יהוה לאדני בית
 נאמן כי מלחמות יהוה ארני נלחם ורעה לא
 תמצא בך מימך שבוך כעין לחובי אמתך ארי

ב

ל

ואתה
ב
מכבוד
ואתה

בטעם

בטעם

לקחתה לו לאשה וישמע דוד ארי מיתנולאמו
ברוך יידיה יתדין חסדאי מידא דנכל וידת
עבדיה מנע מלמעבד בישא וית בישת נכל
אתיב זי בדישיה ושלח דוד ושאיל צאנביל
למסכה ליה לאתו ויבאו עבדי דוד אל צנביל
הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנא לך
לקחתה לו לאשה ואתו עבדי דוד לות צאנביל
לכרמלא זמלילו עמה למימר דוד שלחנא
לותיך למסבך ליה לאתו ויתקסות שתחאפס
ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי
עבדי ארי וקמת וסגידת על אפהא על אדעא
זאמלת הא אמתך לאמהו לאסחא רגלי עבדי
וכוונתמהר ותקסא צנביל ותרכב על החמור
וחמי שיערתי החרבות לרגליה ותלך אחרי
מלאכי דוד ותהיל לאשה ואוחא דנקמת
אביה לורכבת על המרא אחמיש עולימתא
אזלי לקבלה ואלת בחר אצדי דוד והות ליה
לאתו ואת אחינעם לקח דוד מיצר עאלותה
גם שיתקן לו רבשים וית אחינעם נסיב דוד
מיצר עאל והואה את תרויהו ליה לנשי
ושאול נתן את מיכר בן
אשת דוד לפלטי בן לישא אשר מגלים ושאו
יהב ית מיכל ברתיה אתת דוד לפלטי בן לישא
דמגלים ויבאו חזפים אל שאול הגבעתי לאמר
הלא דוד מסתתר בגבעת חכילה על פני
השימון ואתו אנש זיק לות שאול לגבעתא

לרגלה ג' בליש וסימנה - ולא מצתה נקמה ההלכות - המדברה יב וסימ לקראת והשעיר וסמך סיחון החירות ואותו פנו ונפג ונסעו ויבנו ויגסו ושלח אחריה והראש

למימר הלא דוד מסמר בגבעת חכילה דעל
אפי ישימון ויקס שאול וירא למיכר זיק
ואתו של שת אל פיסא ש בחורי שואל לבקש
את דוד במיכר זיק ויקס שאול ונתן למיכר זיק
ועמידתה אל פיסא גברא בחירי שואל למנע
ית דוד במיכר זיק ויחז שואל בגבעת חכילה
אשר על פני השימון על הדרך ודוד ישב
במיכר וירא כיבא שאול אחרי המיכר וישא
שואל בגבעת חכילה דעל אפי ישימון על אוחא
ודוד יתב במיכר ואתא ארי אתא שאול
בתרוה למיכר וישלח דוד מרגלים ויעב
בא שאול אל נכח וישלח דוד מאל ליק וידע
ארי אתא שאול לבקש ויקס דוד ויבא אל
המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את המקום
אשר שכב שם שאול ואצנבך שר צבא
ושאול שכב במעגל והעם חנים סביב ויקס
דוד ואתא לאתר אשר אתמך שאול ואתא דוד
ית אתרא שכיבתמך שאול ואצנבך נר רב
חיליה ושאו לשכב בכר קומא דעמא שר
סחרנוה וינען דוד ויאמר אל אחי מלך החתי
ואלא בישוי בן צרויה אחי ואלאמר מי יר
אתי אל שאול אלה מחנה ויאמר אבישאי
אך עמך ואתיב דוד ויאמר לא אחי מלך חתא
ולא בישוי בן צרויה אחי ויאב למימר מן
יחזות עמי לות שאול למשריתא זאמר אבישאי
אנא איחזות עמך ויבא דוד ואבישאי ויעל ליה

והוא
הוא
הוא

והנה שאול שכב ישן במעגלו וחתו מעוכה
בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו
ואתא דויד ואבישי לות עמא בלילא והא שאול
שכב דמוך בכר קומא ומורנתייה נעיצא נאדע
איסרוה יואבנר ועמא שרץ סחרנוהו

תיו תיו
ק ק

ויאמר אבישי אל דוד סגור אלהים
היום אתאיך בידך ועתה אפנונא בחנית ובאין
פעם אחת ולא אשנה לו ויאמר אבישי לדויד
מסר יי יואבין יתכעיל רבך בידך וכעץ
אמחינה כעץ במורנתייה ואבנר ונה בארעא
זמנא חדא ולא אתני ליה ויאמר דוד לאבישי
אל תשחיתו כימי שלח ידו במשיח יהודה
ונקה ויאמר דויד לאבישי לא תחבלני ארימן
אוישיט ידיה במשיחא יי וזכא

י
תיו
ק

ויאמר דוד חיה יהודה כיאסיהודה
יגפנו אויזמו יבוא ומתא במלחמה ירו ונספה
ואמר דויד קיים הוא עי אלהין מן קדם עי יתמחי
או יומיה ימטי וימות או בקרבא ייהות יתקטייה
חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהודה ועתה
קחנא אתה חנית אשר מראשתו ואת צפחת
המים ומלכך לנו יחס לי מן קדם עי מלאו שטא
ידי במשיחא דעו וכעץ סב כעץ ית מורנתייה
דאיסרוה וית מנא דמאונזיל לנא ויקח דוד
את החנית ואת צפחת המים מראשתו שאול
וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי
כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם ונסע

ג

ל

תיו
ק

תיו
ק

ג
ל
ח

דויד ית מורנתייה וית מנא דמאונזיל שאול
ואזלו להוץ ולית דחזי ולית דידע ולית דמתער
ארי כלהוץ דמכין ארי שנא תקיפא מן קדם עי
נפלת עליהוץ ויעבר דוד להעבר ויעמר על ראש
ההר מרחק רב המקום ביניהם ויעבר דויד לענא
זקם על ריש טורא מרחיק סגי אתרא ביעהוץ
ויקרא דוד אלהים ואלאבנר בנר לאמר
הלא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה
קראת אלהיך וקרא דויד לעמא ולאבנר
בדנר למימר הלא תעני אבנר ואתיכ אבנר
ואמר מן את דקרי בריש מלכא

ויאמר דוד אלאבנר הלא איש
אתה ומי במוך בישראל ולמה לא שגרתא
ארנך המלך כיבא אחר העם להשדו את
המלך ארנך ויאמר דויד לאבנר הלא גבא
אתומן כותך בישראל ולמה לא נטרתיא
רבונך מלכא ארי אתא חד מעמא להבלאית
מלכא רבונך ולאטוב בדבר הזה אשר עשית
חיה יהוה כי בנימות אתם אשר לא שגרתם
על אנבים על משיח יהוה ועתה ראה איחנת
המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו ולא
תקיץ פתגמא דקיעבדתא קיים הוא עי ארי
גברי חייבי קטול אתו דלא נטרותו על
רבונכו על משיחא דעו וכעץ חזיאן מורנתייה
דמלכא וית מנא דמאונזיל לנא ויקח שאול
את קול דוד ויאמר הקולך זה בערו ויאמר

אחת הצפחת זק פת וסימנה צנצנת ויסבו סגור ויחלק גזרו בכר כדור המלחמה וכל חקה מדה שנה תורה סימן חמשת ב (ה) במא נקי יהיה לביתו שנה אחת

דוד קול ארץ המלך ואשת מודה שאול לית
קלא דדוד ואמר הקלך דין בדידוד ואמר
דוד קל רכוני מלכא ויאמר למך ארני
רף אחרי עבדו כימה עשיתי ומה ביררתי
ואמר למך ארני רכוני רדף בחר עבדיה ארי
מא עבדית לית בדי חובא ועתה ישמעא
ארני המלך את דברי עבדו אסיהוה חסידך
בירח מנחה ואסבני האדם ארזים הסלכני
יהוה כיגר שוני היום מהסתפח בנחלת יהוה
לאמר לך עבד אלהים אחרים ובען ישמע
בען רכוני מלכא יתפתגמי עבדיה אסמקום
ייתגר יתבי יתקבל קרבך ברעא ואסמן
בנאנשא ליטין אנן קדם יי ארית רכוני וזמא
דין מלך מר באחסנת עמא דיי למימר אזיל
דור בני עממא פלח טענתא ועתה אל פל
דמי ארצה מנגד פני יהוה כיצא מלך ישראל
לבקש את פרעש אחר באשר ירדף הקרא
בחרים ובען לא ית אשר דמי לארעא מן קדם
מימר ארי ארי נפק מלכא ישראל למבע
יתחלש חד כמא מתרדין קוראה בטוריא
ויאמר שאול לחטאתי שופ בני דוד כי לא ארע
לך עור תחת אשר יקרה נפשי בעינך היום
הזה הנה הסבלתי ואשגה הרבה מאד ואמר
שאול חבית תוב בדידוד ארי לא אבאיש
לך עוד חלף דיקרת נפשי בעינך ימא אדין
הא אסתכלית ואטפשית סגי לחא דאניען דוד

יג' רב
א
והסל

ויאמר הנה חבית המלך ועבד אחד מהנערים
ויקחה ואת בדידוד ואמר הא מורניתא מלכא
ועבד חד מעולימא ויסבדו יהוה ישעילאיש
את צדקתו ואת אמתו אשר נתן יהוה היום
בין ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה ויני
יתב לגבר יתזכות יהוה יתקשטיה דמסך יי
יומא דין בדידוד אביתי לאישטא ידי במשיח
דני יהוה באשר גדלה נפשך היום הזה בעיני
בן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה יהוה
כמא דיקרת נפשך ימא אדין בעיני בן תיקר
נפשי קדם עיו וישעבדני מכל עקא ויאמר שאול
אל דוד ברוך אתה בנך דוד גם עשה תעשה וגם
יכלתו כל וילך דוד לרבו ושאול שב למקמו
ואמר שאול לדוד בריך את ברי דוד אהממן
תמלך ואקא אצלה את צלחא ואל דוד ראוחו
ושאול תכל לאתריה
אל לבו עתה אספה יום אחר ביר שאול ארני
טוב כי המלך אמלכא ארץ פלשתים ונאש
ממע שאול לבקשני עוד בבלגבול ישראל
ונמלטתי מידו ואמר דוד בלביה בען דלמא
אתמסר יומא חד ביאד שאול לית לי מדעם
דטב ארי אשתי יצא אשתי יצב לארעא פלשתא
וינח מעי שאול למבעני עוד בכל תחום ארעא
דישראל ואשתי יצב מזידי ויקסדו ויעבד
הוא ושימא אות איש אשר עמו ארלכיש
בן מעוך מלך גת וקסדו דוד ועבד הוא ושית

ע

מאח גברא דעמיה לות אכיש בר מעוך מלכא
דגת וישב דוד עם אכיש בגת הוא ואנשי אכיש
וביתו דוד ושותי נשיו אחינעם היזרעאלית
ואכיש לשת נבל חבר מלית ויתב דוד עם
אכיש בגת הוא וגברוהי גבר ואנשי ביתו דוד
ותרתי נשיוהי אחינו עם דמיזרעאל ואכיש
אתת נבל דמיזרעאל ויגד לשאול כי ברח דוד
גת ולא יספ עוד לבקשו ואתחזה לשאול ארי
ערק דוד לגת ולא אוסר עוד למכנה

ויאמר דוד אלא כישאם נא מצאתי
חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשנו
שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך ואמר
דוד לא כישאם כען אשיב חית רחמיך בעיניך
יתנו לי אתר בחדא מקרוי חקלא ואתב תמך
ולמא יתיב עבדך בקרית מלכותא עמך ויתקול
אכיש ביום ההוא את ציקלג לכך היתה ציקלג
למלכי יהודה עד היום הזה ויהב ליה אכיש צומו
הוא את ציקלג בכין הות ציקלג למלכא דבית
יהודה עד יומא הדין ויהי מספר

הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים
וארבעה חדשים ויהוה מנץ ימא דיתב דוד
בקרוי פלשתאי יומין וארבעה ירחין ויעל דוד
ואנשיו ויפשוטו אלהג שור וזהגזי וזהמלקי
כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שוה
ועד ארץ מצרים וסליק דוד וגברוהי ואתגלו
עלגשורא וגזראי ועמלקא אריאני יתבת

ג
ל
בטע

ג
ה יספ
ק

ל

טו

והגזרי
ק
ל

ארעא דמיזרעאל מעלנא דגרא ועד ארעא
דמצרים ויהכח דוד אתה ארץ ולא יתיה איש
ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ונערים
וישב ויבא אלאכיש וימחי דוד יתתב ארעא
זלא מקיים גבר ואתא ושבי עץ ותורין וחמדין
וגמלין ולבושיין ותאיב ואתי לות אכיש ויאמר
אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד ער לבב
יהודה ועל לבב הירחמאל ואל לבב הקישאמו
אכיש לאן אתגידתן יומא דין ואמר דוד
על דרום יהודה ועל דרום ירחמאל ודרום
שלמא וואיש ואשה לא יתיה דוד להבא גת
לאמר פקדו עלינו לאמר כדעשה דוד וכן
משפטו פלתימים אשר ישב בשדה פלשתים
וגבר ואתא לא מקיים דוד לא יצאה דגת ממו
דלמא יחוץ עלנא למימר כדין עבד דוד וכוון
הלכתיה כל יומא דיתב בקרוי פלשתאי יאמן
אכיש בדוד לאמר הבא שובעמו בישוא
והיה לי לעבד עולם והימין אכיש בדוד למימר
אתגרא אתגרי בעמיה בישוא ליה ליעבד
פלח לעולם ויהי בימים ההם
ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להרחם
בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידעת דעבא
תצא במדבר וזה אתה ואנשיך ויהוה בימא דאנן
וכנשו פלשתאי יתמשריתו חזק לה לא לאנא
קרבא בישוא לאמר אכיש לדוד מדעתה
ארי עמי תפוק במשריתא אתא וגברך ויאמר

העם
ג
והגזרי
ד
ורמה

28

הבאיש ג וסימנה וזה הבאיש ורמה לא היתה הבאיש הבאיש בעמ

ויאמן ג וסימנה וזה הבאיש ורמה לא היתה הבאיש הבאיש בעמ

אחריו וילך הוא ושני אנשים עמו ויצא אלהאשה
לילה ואמר קסומי תאלכי באי בזה עלי לילית אשר
אמר אליך ואשתני שאול ולבניש לבנישין אחני
ואתל הוא ותריץ גבריץ עמיה ואתו לולת אתה תא
כליל לא ואמר קסומי כעץ לי כבדיץ ואסיקי לילית
ואימר לך ואתמר האשה אליו הנה אתה ידעת
את אשר עשה שאול אשר הכרית אתה דבות
ואתה ידעני מזה הארץ ולמה אתה מתקש כנפשי
להמיתני ואמרת אתה תא ליה הא את ידעת ית
דעבד שאול דשיצי ית כדיץ וית זכורו מן ארע
ולמא את מתגרי כנפשי למקסו רייו ישבע לה
שאול ביהוה לאמר חיהוה אסיקך עון כדכר
הזה דקייס לה שאול כמימר אדעי למימר קייס
הוא ניי אס יער ענך חובא כפתגמא הדדיץ ויתאמר
האשה אתמי אעלה לך ואמר את שמואל העל
לי ואמרת אתה יתמן אסיק לך ואמר ית שמואל
אסיקי ליי ויתרא האשה את שמואל ויתקרב וקול
גור ויתאמר האשה אל שאול לאמר רמה ומתני
ואתה שאול יחזית אתה ית שמואל ויצחת בקר
כבואמרת אתה אל שאול למימר למא שקרת
בי ואת שאול ויאמר לה חמך אלתיראי כב
מהראית ותאמר האשה אל שאול אלהיטראית
עליס מזה הארץ ואמר לה מלכא לאת דחליץ
ארי מאחזית ואמרת אתה אל שאול מלאכא
דפי חזית דסליק מן ארעא ויאמר לה מה
תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל

לדען ד' וסימנ' - שמד חבוש סכומה שמאלו קדמ' - א. בקשו וסימנ' - בעלת אוב כל עמי' ב' ב' פנו פנו לך אמר לבי - א. הידעע ידעע ב' ב' וסימנ' - א.

קסמי
ז

וְלִמָּה תִשְׁאֲלֵנִי וַיְהוּה סָר מֵעֲלֵיךָ וַיְהִי עֶרְךָ וְאָמַר
 שְׂמוּאֵל וְלֹא אֵת שְׂאֵל יְתִי וְיָמִי מֵרֹאדִינִי
 רָחִיק יֵתֶךָ וְהוּא בִסְעָדָהּ גִּבְרָא אֵת בְּעִיר
 בְּבִיהִי וַיַּעַשׂ יְהוָה לֹא כִּשְׁרֵי דְבַר בִּידֵי וַיִּקְרַע
 יְהוָה אֶת הַמַּמְלָכָה מִיָּד וַיִּתֵּן לְרֵעֵךָ לְרֹדְךָ וְלֹא
 יָבִי לִיה כְּמַאדְמָלִיל עַמִּי וְאֵעִי יִיֵּית מַלְכוּתָא
 מִנְךָ וַיְהִי כֹה לְחֹכֶךָ וְלִידֵי כִּשְׁרֵי לֹא שִׁמְעַת
 בְּקוֹלֵי יְהוָה וְלֹא עָשִׂית חֲרוֹץ אֲפֻס בְּעַמְלֶךָ עַל
 כֵּן חֲדַבְרָה זֶה עָשָׂה לָךְ יְהוָה הַיּוֹסֵהָ וְכִמָּא
 דְּלֹא קָבִילְתָּ אֶלְמִי מֵרֹאדִינִי וְלֹא עֲבַדְתָּ אֶתְקוֹן
 רְגִזָּה בְּדִבְתַּ עַמְלֶךָ עַל כֵּין פִּתְגָמָא הָדִין עֲבַד
 לָךְ יִי יוֹמָא הָדִין וַיִּתֵּן יְהוָה בְּסִי אֶתִּישְׂרָאֵל עִמָּךְ

This image shows a blank, aged, light brown paper cover or endpaper of a book. The paper has a textured, slightly mottled appearance with some minor discoloration and small dark spots, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the surface.

10

ותקח קמח ותלש ותפחו מצות ולא תתא עיגל
פטים כביתא ואוח יאתו נכסותיה ונסע בת קמחא
ולשתא פתיה פטיר ותגש לפני שאול ולפני
עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא וקרעו
קדם שאול וקדם עבדיו וזאלו וקמו וזאלו
בלילה ההוא ויקבצו
פלשתים את כל מחנהם אפקה וישוא לחנים
בעין אשר ביאר עאלו ונשאו פלשתאי ית כל
משריתיו לאפקו ישראל שרץ בעין ובידעו
וסרנו פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד
ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש וטורנו
פלשתאי עבדיו למאן ולאלפי ודוד וגנחו
עבדיו בבתי ישראל ויאמרו שרי
מחה עברים האלה ויאמר אכיש
שרי פלשתים הלא זה דוד עבדי שאול
מלך ישראל אשר היה אתי וזו ימים ארוכה
שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו ער
היום הזה ואמר רכב פלשתאי הלא מא
יהודאי האליץ ואמר אכיש לרכב פלשתאי
הלא דוד דוד עבדא שאול מלכא דישראל
דהוה עמי דנן יומין אורנן שנין ולא אשכחית
בזה מדעם ביש מיומא דאת פרש לותי עד יומא
הדין ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו
שרי פלשתים השב את האיש וישבאל מקומו
אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא
יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתבצה זר

אלא דכונה לא בר אשי האנשים ההם ורגו עליו
רכב פלשתאי ואמר לו לה רכב פלשתאי את
יתגבראו ויתב לאתר יה דמנתה תמץ ולא יחזת
עמנו בקרבאלא יה דנא לסטן בקרבא ונמא
יתרע דין דות רכונה הלא כרשית גברא האנון
הלא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הבה
שאל לבאלפון ודוד ברכבתו הלא דוד דוד
דמשמעין ליה בחגגא למימר קטר שאול
באלפין ודוד ברכבין ויקרא
אכיש אל דוד ויאמר אליו חיה ויהי כישור
אתה וטוב בעיני צאתך ובואך אתי במחנה כי
לא מצאתי בך דעה מיום בואך אלי עד היום
הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה וקרא אכיש
לדוד ויאמר לו קים הוא עלי ארי כשר אתה תקין
בעיני מלך ודוד עמי במשריתא ארילא
אשכחית בך מדעם ביש מיומא דאתיתא
לותי עד יומא הדין ובעיני טורנו לא תקין
אתו עתה שוב ואלך בשלום ולא תעשה דענעו
סרני פלשתים ובעת תובואי זיל בשלום ולא
תעבד ביש בעיני טורנו פלשתאי ויאמר דוד אל אכיש כי מה
עשית ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי
לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באת
אדני המלך ויאמר דוד לאכיש ארי מא עבדית
ומא אשכחיתא בעבדך מיומא דהוית משמש
קדמך עד יומא הדין ארי לא אהך ואגיד קרבא

ו
ב
פ
ז
ת
נ
ו
פ
ז
ת
נ

הבצק

ב

ה

ו

ו

אחר

נפל

ב

ו

ב

מחר

יורה

ולא מצאתי ה וסימנתי לה בתולים ולא מצאתי בו מאומה ולמנחמים בקשה קדמוי ופסוק ונתבקש מהם ו - ונתלש ב וסימנתי ותלש ב - פ

אשר פגמו מעבר את חבל השור ודור דור
הוא וארבע מאה גברא ואשתא לו מאתן גברא
דאתמנעו מלמעבר יתנחלא דכסור וימצאו
איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דור ויתנו לו
לחם ויאכלו וישקו מים ואשכח גברא מצא
בחקלא ואיתא יתיה לות דור ויהנו ליה לחמא
ואכל ואשק ויהי מאי ויתנו לו לחם וישק
צמקיס ויאכלו וישקו ויהיו אליו כלאכל לחם
ולא שתה מים שלשה ימים שלשה לילות
ויהנו ליה פילס דכילתא ותריץ את כל דענני
יבישין ואכלת דת רוחיה ליה ארי לאכל
לחמא ולא שתי מאילתא יממיץ ותלתא
לילות
למשה ויהי מאה אתה ואמר נער מצרי אנכי
עבד לאיש עמלקי ועצבני ארני כחלית היום
שלשה ואמר ליה דור דמן אתאי מדין את
ואמר עולימא מצראתא עבדא רגברא
עמלקא דשקנ דכנע ארי אתמר עית יומא
דין תלתא יומין אלתנ פשטנניגב כרתיו על
אשר ליה חובה ערגב כלב ואת צקלך שרפני
באש אנחנא אתנגדנא על דרום כרית ועל
דליהודה ועל דרום כלבית ציקלך אוקידנא
בנורא ויאמר אלי דור התורני אלהיך
הזה ואמר השבע לי בארץ אסתמיתנ
ואסתגברני בארץ ואוריך אלהיך הזה
ואמר ליה דור התחתנני למשריתא לאמר

ל

י
וכל
מליות
כונן

א
ובענ

א

ב
בנוע
בנון

ג
רשע
כס

ד
וחס

שאל
91

4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

והחיל להאמר מקשתא ויאמר שאול לנשא
כליו של חרבך ודקרנך פן יבואו הערלים
האלה ודקרנו וחתעלנו וכל נשא כליו
כי ירא מאר ויקח שאול את חרבך ויפיל
ואמר שאול לנטייל זינה של חרבך וקטול
סדר למא ייתן עד לא האלין ויקטלו וכל
יתלעבון כי ולא אבא נטיל זינה אריה
לחדא ונסיב שאול את חרבא ונפל עלה וירא
נשא כליו כי מת שאול ויפל גסהוא על חרב
וימת עמו ויחזא נטיל זינה ארי מית שאול
ונפל אף הוא על חרבו מית עמיה וימת
שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו
בין סהוא יחדו ומית שאול ואת כל נזה
ונטייל ויחזא כל גברוה כי מאהוא חזא
וירא אנשי ישראל אשר בער העמק ואשר
בער תירדן כי נסו אנשי ישראל וכל מתו
שאול ובניו ויעזבו את הערסו ויבאו
פלשתים וישבו בקי ויחזו אנשי ישראל
דבעברא דבמישראל דבעברא וידעו
אפלו אנשי ישראל ויחזו מית שאול וכל נזה
ושבכו ויתקורו ואפלו ואתו פלשתא ויתנו
בחן ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים לפשיט את חללים וימצאו את שאול
ואת שלשת בניו ונפלים בחר הגלבוע ויחזו
ביום ארבעת ימים ואתו פלשתא לחלצא
קטילא ואשכחו וית שאול וית תלת נזה

ל
וה
כל
אנש

וזהו כי מאת לי תאזהא גברא אתא מן משריתא
מלות שאול ולבושוהי מכדעין עפרא רמי
כדי שיהוה במיתוהי לות דויד ונפל על ארעא
וסגידו ויאמר לו דוד אי מה תבוא ויאמרא לו
ממחנה ישראל נמלטת ויאמר ליה דויד אי
מדין את אתי ויאמר ליה ממשריתא וישורא
אשתי זכיתו ויאמר אליו דוד מה תיתן דוד
הבד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה
וגם חרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויונתן
בנו מתו ויאמר ליה דויד מאהוה פתגמא חוי
כעין לי ויאמר דאפך עמא מן קרבא ואם סג נפל
מן עמא ואתקטלו ואם שאול ויונתן כדיה מיתו
ויאמר דוד אל הנער המגיד לאיך ידעת כימת
שאול ויונתן בנו ויאמר דויד לעולימא דמחוי
ליה איכדי ידעת ארמי מית שאול ויונתן כדיה
ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בחר הגלע
והנה שאול נשען על חניתו והנה הרבב ובעלי
חפצו שים הד בקו ויאמר עולימא דמחוי ליה
את ערעא את ערעית בטורא גלבע וזהא
שאול סמך על מורעתי וזהא רתבא ומשרית
פרשיא אדביקוהו ויפץ אחריו ויראנו ויקרא
אלי ויאמר הנע ואתפני לאחורוהי וחזנו וקרא
לי ויאמר ריתא נא ויאמר לי מיאתה ויאמר
אליו עמלקי אנכי ויאמר לי מן את ויאמר רית
ליה עמלקא נא ויאמר אלי עמנא עלי
ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי

כד
וכל
וסגיד
לחיות
ולשון
דבור
בגלע
קרי

ז

ל
חס

ואמר
ק
י
כד
ל
ל

ואמרת
מחלף

ד
ק

ג

ז

ל
חס

ואמר לי קום כעין עלי וקטולני ארי אהדע דתתא
ארי כל עוד נפשי בי ואעמד עלי ואמתת חוב
ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלי ואסחח עמרא אשר
על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל
אדני הנה יקמית עליו וקטלתי ארי ידענא
ארי לא יחיה בתר דנפלאנס עבית כל לאדעל
די שיהוה ופוט ספתאד על דדעוהי ואיתתנון לות
רבוניה לרא וניחזק דוד בנגדו ויקרעם וגם
כל האנשים אשר אתו ואת קיף דויד בלבושוהי
וכדענון ואם כל גברא דעמיה ויספרו ויכבו
ויצמו ערעורב על שאול ועל יונתן בנו ועל
עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב וספדו
וכבו צמו עד רמשא על שאול ועל יונתן
כדיה ועל עמא דעל בית ישראל אריא ונתקטלו
בחרבא ויאמר דוד אל הנער
המגיד לו אי מה אתת ויאמר בןאי שגור עמלק
אנכי ויאמר דויד לעולימא דמחוי ליה אי מדין
את ויאמר כד גבר גיור עמלקא נא ויאמר
אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשיחית את
משיח יהוה ויאמר ליה דויד איכדי לא דחיתו
לאושטא ידך לחבלא ית משיחא דעין ויקרא
דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגעכו ויכחו
וימתו וקרא דויד לאחד מעולימא ויאמר קרב
שלוט ביה ומחוי וקטל ליה ויאמר אליו דוד
דמך על ראשך כי פך ענה כל לאמר אנכי
מתתני את משיח יהוה ויאמר ליה דויד חובת

קטורך תחיבישך אריסומך אסחיד בך רממך
אנא קטלית יתמשיחא רבינו

וַיִּקְנֶן דָּוִד אֶת־הַקֶּיִּהָ חֲזָאֵת עַל־
שְׂאוֹל וְעַל־הַנֶּתֶן בְּנֵי יֵשׁוּעַ וְיֵשׁוּעַ יָתֹאמֶר הֲוֹאֵה
עַל־שְׂאוֹל וְעַל־הַנֶּתֶן כִּי־הוּא אָמַר לְלִמְדָּה
בְּנֵי־הַיֹּדֵה קִשְׁתִּי הִנֵּה כְּתוּבָה עָלַי כִּי־יִשְׁרֹי
וְאָמַר לֹא־פָא בְנֵי יֵהוּדָה מִגֵּד בְּקִשְׁתִּי הֲוֹאֵה כְּתוּבָה
עָלַי כִּי־רָא דָא וְיֵתֵא יֵהֲצִי שְׂרָאֵל עַל־בְּמוֹתָיִם
חֲלָלֵי אֵין גְּבוּרָה גְבוּרִים אֶת־עַתְדֵיהֶן יִשְׂרָאֵל עַל־
בֵּית תַּקְכֻּז אֶת־רִמְיָהוּ קִטְלֵי אֵין אֶת־קִטְלֵהוּ
גְּבִרָא אֶת־גִּירֵי בְּגֵת אֶת־בְּשׂוֹר בְּחֻצַּת שְׁמֹרֶן
פֶּן־תִּשְׁמַחַנָּה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּן־תַּעֲלִזְנָה בְּנוֹת
הָעַרְלִים לֹא־תַחֲוֹז בְּגֵת לֹא־תִכְסֹּרֶץ בְּשׂוֹרֵי
אֶשְׁקֹץ וְלֹא־יִחַדֵּן בְּגֵת פְּלִשְׁתִּי דִּלְמָא
יִזְעֵן בְּגֵת עַד־לֵא יֵהֲרִי בְּגִלְבַּע אֶלְטָל וְלֹא־מִטָּר
עַד־יָכֶם וְשָׂרֵי תְרוּמַת־כִּי שֵׁם נִגְעַר מִגֵּן גְּבוּרִים
מִגֵּן שְׂאוֹל בְּלִי מְשִׁיחַ בְּשִׁמְךָ יְטוּרֵי גִלְבּוּעַ לֹא
יִיחָוּת עַד־לִכּוֹץ טָלָא מִטָּרָא לֹא־תִהִי בְּכוֹן עַד־לֹא
כַּמֶּסֶת דִּיעַבְדִּין מִנֵּה חֲלָתָא אֶרֶץ תִּמְצֵן אֶת־בְּרוֹ
תְּרִיסֵי גְבִרָא תְרִיסָא דְשְׂאוֹל דְמְשִׁיחַ כְּדָמְשִׁיחַ
מִדְּמַחֲלִים מִחֲלָב גְבוּרִים קִשְׁתִּי יֵהוּנֶתֶן לֹא־נִשְׁגָּב
אַחֲרֵי וְחֶרֶב שְׂאוֹל לֹא־תִשׁוּב רִיקִסֵי מִדְּמַחֲלִים קִטְלִין
מִתְּרַב גְּבִרֵין גִּירֵי קִשְׁתָּא דִּיהוּנֶתֶן לֹא־מִסְתַּחֲרֵן
לֹא־חֲרָא וְחֶרֶב אֶשְׂאוֹל לֹא־תִבָּא רִיקֵין שְׂאוֹל
וְיֵהוּנֶתֶן הַנֶּאֱחָדִים וְהַנְּעִימִים בְּחֵי יָהִם גְּבוּרֹתָם
לֹא־נִפְרְדוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיֹת גְּבִירֵי שְׂאוֹל

ויהונתן דרחימין אחיכין כחיהוין ובמותהון
לא אתפרשו מעמהון מנשרא קרלין מאהותא
גברין: בנות ישראל אל שאול בכניה המלכ שבם
שני עם ערנים המעלה ערין זרע על לבושכין
בנות ישראל על שאול ככל אהיה מלכ ישראל
לבוש צבעוני ומזכיל לבוש תפנוקין ומסיק
תקוני דהבא על לבושכין איך גפלו גבורים
בתוך המלחמה יהונתן על במותך חללי אינן
אתברו גבריא בגו קרבא יהונתן על בית תקפך
אתקטילתא: צרלי עליך אחי יהונתן נעמת
לי מאד גפלא אתה אהבת לי מאהבת נשים
עקת לי עלך אחי יהונתן חניבת לי לחדא מפרשא
רחמתך לי מרחמת תרתין נשיין איך גפלו
גבורים ואכדו כלי מלחמה אינן אתברו גברא
ואברו מעקרבא:

כִּן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵלֶּה בָּאֶחָת עֵרִי
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵת
אֵלֶּה וַיֹּאמֶר חֲבֵר נָה יְהוּדָה בֶּתֶר כִּין וּשְׂאִיל דָּוִד
בְּמִימָר אֶרְעִי לְמִימָר הָאֶסְק בְּחָא מִקְרֵי אֵל
דְּבִית יְהוּדָה וַאֲמַר שִׁי לִיה סָק וַאֲמַר דָּוִד לֵאמֹר
אֶסְק וַאֲמַר לְחִבְרוֹן וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נַשִּׁים
אֲחִינֹעַם הִיזָר עָלֶיהָ וְאֲבִיגַיִל אִשְׁתֵּי נָכַל הַכְּרֵמֶל
וְסָלִיק לְחַמֵּן דָּוִד וְאַתְּ תִּדְרִיץ נַשׁוּהֵי אֲחִינוּעַם
דְּמִיזָר עֲאֵל וְאֲבִיגַיִל לֹא תִתְּנֵנָּה דְּמִכְרָמָא וְאַנְשֵׁי
אֲשֶׁר עִמּוֹ הָעֵלָה דָּוִד אֵישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעִיר
חֲבֵרוֹן וְגַבְרֵהִיד עִמָּיהָ אֶסְק דָּוִד גִּבֹּר וְאַנְשֵׁי

וידיו וקמו ועברו במעץ תרי עשר מדבית
 בנימין ומהאיש בשות כד שאלו תרי עשר
 מעבדי דוד ויחזקו אישי בראשי רעהו ויחזקו
 בצד רעו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא
 חלקת הצרים אשר בגבעון ואתקיפו גבר
 צדיש חכיה וחרכיה בסור חכיה ואתקטלו
 כחדא וקרא לאתלה הוא אחסנת קטייליא
 ובגבעון ויתקי המלחמה קשה עד מאד כי
 ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי
 דוד ויהיה קרבא תקיף עד לחאכא ביומא ההוא
 ואתבר אבנר ואנשי ישראל קדם עבדי דוד
 ויהיו שם שלשה בני צדניה יואב ואבישי
 ועשהאל ועשהאל קל בר גליו כאתר העצים
 אשר בשדה ויהיו תמן תלתא בני צדניה יואב
 ואבישי ועשהאל ועשהאל קל בר גליו ויהי
 כחד מן טבא דבחקלא וירדף עשהאל אחרי
 אבנר ולא נטה ללכת עליהם ויעלה שמאור
 מאחרי אבנר וירדף עשהאל בחר אבנר ולא
 אתפני למיזל עליהם ימנאו על סמלא מכתר
 אבנר ויפץ אבנר אחרי ויאמר האתה יד
 עשהאל ויאמר אנכי ואתפני אבנר לאחוריו
 ויאמר האת דין עשהאל ואמר אטא ויאמר
 לו אבנר נטה לך עליהם ואלא על שם אלה
 ואחז לך אחרי מהנערים וקח לך את חלצתו
 ולא אבה עשהאל לסור מאחרי ויאמר ליה
 אבנר אתפני לך עליהם ואלא על סמלא ואחז

ב
 ח

ב
 ח

ב
 ח
 ח
 ח

שמעיה ב חס וחד מל וסימנה — אבנר חס והכיתו מל

לך חס מל וסימנה לך ית זרזיה ולא אבא
 עשהאל למזר מכת דוד ויסיק עוד אבנר לאמר
 אל עשהאל סור לך מאחרי למה אפכה ארצה
 ואילא שאפני אל יואב אחיך ואוסיף עוד אבנר
 למימר לעשהאל עוד לך מכתרי למא אקטול
 וארמיך לארעא ואי כדן אקטול אפי ואחמיה
 ליואב אחיך וימאן לסור ויפכה אבנר באחרי
 החנית אלהים שות צא החנית מאחרי ויפלו
 שם וימת תחת ויהי כל הברא אלהים מקום אשר
 נפל שם עשהאל וימת ויעמדו ולא אבא למזר
 ומחיה אבנר באחוריו מורע תא בסור ירכיה
 ונפקת מורע תא מאחוריו ונפלת מן ומית
 באחריה ויהי כל דאתי לאתרא נפל תמן
 עשהאל ומית וקימין וירדפו יואב ואבישי
 אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת
 אמה אשר על פני גליו דרך מדבר גבעון וירדפו
 יואב ואבישי בחר אבנר ושמשא עלת ואנון
 מנו עד גבעת אמתא על אפי גיה אורח
 מדברא דגבעון ויתקבצו בני עמל אחרי
 אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעת
 אחת ואת בני עמל בני עמל בחר אבנר ויהיו
 לסייעא חאדא וקמו עליהם רמא חאדא ויקרא
 אבנר אליהם ויאמר הלא חתא כל חרב
 הלא ידעתה כימרה תהיה באחוריה ועד
 מתי לאתאמר לעם לשב מאחרי אחיהם
 וקרא אבנר ליואב ואמר הלא פרש תקטול

ב
 ח
 ח
 ח

ב
 ח
 ח
 ח

ב
 ח

ב
 ח

ב
 ח

ב
 ח
 ח
 ח

תחתיו ב כח וזק וקד וסימנה — מלכת אבנר עשהאל שחרו

חברא הלא ידעתא ארי מרדא יהי בסופא ועד
אמתי לא תימר לעמא למתכ מבתר אחיהו
ויאמר יוצאם האלהים כי לולא דברת כן אז
מה בקר נעלה העם איש מאחרי אחיו ואמר
יואב קיים הוא פי אריאלו לפי מלילתא ארי
בכין פון מעדן צפרא אסתלק עמא גבר
מבתר אחיהו ויתקע יוצא בשופר ויעמדו
כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא
יספו עוד להלחם ויתקע יוצא בשופר ויקמו
כל עמא ולא רדפו עוד בתר ישראל ולא
אוספו עוד לאגרא ואבנר ואנשיו הלכו בענה
כל הלילה והוא ויעבדו אתה ירדן וילכו כל
הבכרון ויצאו מחנהם ואבנר וגבריהו הלכו
במישראל כל לילא והוא ועבדו ית ירדנא
ואזלו כל בכרון ואתו למחנהם ויוצא שב
מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו
מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשה אלו
ויואב בת מבתר אבנר וכנשי ית כל עמא ושגו
מעבדי דוד תשעת עשר גברא ועשה אלו
ועבדי דוד חכו מבנימין ובאנשי אבנר שרש
מאות וששים איש מתו ועבדי דוד קטלו
מבית בעמין ובגברי אבנר תלת מאה ושתין
גברא מתו וישאו את עשה אל ויקברוהו
בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה
יואב ואנשיו ויאר להם בכרון ונסלו ית
עשה אלו קברוהו בקברא דאביוהו ובית

ג
חפ
ז

וילדו

ק
ג
מ

לאביגיל

ק
ג
חפ

זכר

דברי
ימים

בזכר
גלגל

ז
חפ

ד
בז
א

ל

ג

ל
וחפ

לחם ואזלו כל לילא ויאבגבריהו ונחר להו
בכרון ויתדי המלחמה ביין בית שאול
ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול
הלכים וליס וזהו קרבא תקיף בין בית
שאול ובין בית דוד ובית דוד אלין וסתקפין
ובית שאול אלין זמאכין
וילדו לדוד בנים בכרון ויהי
בכרון אמנון לא חנינעם היזרעאלית ואת ליה
לדוד בנים בכרון וזהו בוכר יהאמנון לא חנינעם
דמיזרעאל וזמנא כלא בלא בגלאשת נבל
הכרמלי וזה שלשי אבשלום בן מעכה בתתני
מלך גשור ונתנניה כלא בלא בגילאשת נבל
דמכרמלא וזה יתא אבשלום בר מעכה
בת תלמי מלכא דגשור וזה רביעי אדניהו בן
חגית וזה חמישי שפטיה בן אביטל וזה ששון
אדניהו בר חגית וזה מי שאה שפטיה בלאבטל
וזה ששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו
לדוד בכרון וישתיתא יתרעם לעגלה אשת
דוד אלין את ליהו ודוד בכרון
ויהי ביה וית המלחמה ביין בית
שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית
שאול וזהו כד הוה קרבא בין בית שאול ובין
בית דוד ואבנר הוה מתקם בבית שאול וישאו
פליגשו ושמך רצפה בת ויאמר לאבנר מדוע
באתה אל פירגשאיכי וישאו לה יתא ושמך
רצפה בת איה ואמר לאבנר מדין עלתא לות

מהבקר ג' וסימנה כי חז מהבקר ועד העהרים ועד עת מנוחה — וחקק ג' וסימנה ויהי קול השופר הולך וחקק ודוד הולך וחקק ובית שאול —

מקיימנא דמין דעבד ארעא דמימר גזר קיימך
עמי וזהא ידי עמך לאסחרא לותך יתכלי ישראל
ויאמר טובצאנא אכרת אתך בריתא דבראך
אנכי שאל מאתך לאמר לאתראה אתפני כי
אסלפני הכי אך את מי כלבית שאול בבאך
לראות אתפני ויאמר טובצאנא אגזר עמך קים
ברם פתגמא חד אנא שאילמך דמימר לא
תחזי יתאפי אליהן קדם מיתותך ית מיכל
בת שאול במיתך לאתחזא קדם

וישלח דוד מלאכים אל

איש בשבת שאול לאמר תנה אתאשתך את
מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים
ושלח דוד אנגדין לות איש בשבת בר שאול
למימר הבית אתתי ית מיכל ארסית לא

במאה ערלות פלשתאין וישלח איש בשבת וימחה
מעם איש מעם פלטיאל בן לוי שישלח איש בשבת
ודברה מלות בערה מלות פלטיאל בן לוי שישלח
אתה אישה הלך ובכה אחריה עד בחריס ואמר

אליאבנך דך שובי שוב ואזל עמה בערה
אזיל לבכי בתרהא עד עלמת ואמר ליה אננך
איזיל תובתב ודבראבנך היה עסוקני ישואל
לאמר גסתמוז לגם שלשם היתם מבקשים

אתדוד למלך עליכם ופתגם אננך הוה עסטני
ישאל למימר אף תמליא אף דקמוהי הויתון
בעץ ית דוד למחוי מלכא עליכון ועתה עשו
כי יהוה אמר לדוד לאמר כיך דוד עבדי הושיע

לש
ק
ב
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ

לחיתא דאבא ויחור לאבנך מאר על דברי
איש בשבת ויאמר הלא שכלב אנכי אשר
ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול
אכיף אל אחיו ואלמר עהו ולא המציתך ביד
דוד ותפקד עלי עון האשה היום ותקין
לאבנך לחדא על פתגמי איש בשבת ואמר
הלא רישא אנא מכען הויתי גבר הדיוט
לשארא דבית יהודה יומא דין אעכיד טעו
עם בית שאול אבך עם אחוהי ועם רחמוהי
ולא מסדתך בידא דדוד ומכען אתמסער
עלי חוב אתתא יומא דין וכה עשה אלהים
לאבנך וכה יסוף לך כיפא אשר נשבע יהוה
לדוד כיפא אעשה לו וכה ין יעכיד ויהי לאבנך
וכה ין יסוף ליה ארי כמא דקיים יני לדוד
ארי כין אעכיד ליה ולהעביר הממלכה מנחש
שואל ולהקיים את כסא דוד עלי ישראל
ועל יהודה מדן ועד באר שבע לאעבדא
מלכותא מבית שאול ולאקמא ית כורסי
דוד עלי ישראל ועל יהודה מדן ועד באר
שבע ולא יכל עוד להשיב אתאבנך דבר
מידתו אתו ולא יכל עוד לאתבא יתאננך
פתגמא מדחיל מנה

וישלח אננך מלאכים אל דוד

תחתיו לאמר למיארך לאמר כרתה בריתך
אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל
ושלח אננך אנגדין לות דוד מאת יהלממר

דנו
ק
ד
כ
מ
וק
מ

על דבר : וסימנך ויחור שגון לכוד שובצו לשמע מהבלים חגי הועיל עולה הבערות וכל דברי ימכות במגא ולא הסב - וד מלך כרתו וקד מז וקד מלכות

את עמי ישראל מיד כל שונאים ומיד כל אויבים
וכען עבדו ארבי עשר שנה ודוד למימר כד
דוד עבד אפרוק ית עמי ישראל למיד פלשתא
ומיד כל בעלי דבכיהון וידבר גסא פנר באונ
בעמין וילך גסא פנר לדבר באונ דוד בחברון
את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית
בנימין ומליל אקא פנר קדם דבית בנימין ואזל
אקא פנר למלך אקא פנר דוד בחברון ית כל
דתקין בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימין
ויבא אפנר אל דוד בחברון ואתו עשרים אנשים
ויעש דוד לאפנר ולאנשים אשר אתו משותה
ואתא אפנר לות דוד לחברון ועמיה עשרין
גבריין ועבד דוד לאפנר ולגבריין ועמיה
משותה ויאמר אפנר אל דוד אקומה ואלכה
ואקבצא אל ארבע המלך את כל ישראל לוינות
אתך ברית ומלכת בכל אשר תאזה נפשך
וישלח דוד את אפנר וילך בשלום ואמר אפנר
לדוד אקום ואזיל ואכנס לות רבונא מלכא
ית כל ישראל לגזרון עמך קים ותמלוך בכל
דדעא נפשך ושלח דוד ית אפנר ואזל בשלום
והנה עבדי דוד ויוצא בא מחברון ושלל רב
עמם הבאו ואפנר אינו עסדול בחברון
כי שלחו וילך בשלום והא עבד דוד ויוצא
אתו ממשריתא ועדא סגא עמון אתא
ואפנר ליתוהי עס דוד בחברון ארי שלחיה
ואזל בשלום ויוצא כל צבא אשר אתו באו

ל

כ

ל

והערה וסימנה למתוך בן רשע ושמע וחזק ודברי ימים א -

ויגדו ליוצא לאמר בא אפנר כן אל המלך
וישלחו וילך בשלום וחיוא ליוצא למימר
אתא אפנר כד נד לות מלכא ושלחיה ואזל
בשלום ויבא יוצא אל המלך ויאמר מה עשית
הנה בא אפנר אליך למחאה שלחתו וילך חלוק
ואתא יוצא לות מלכא ואמר מא עבדתא הא
אתא אפנר לותך למא רנן שלחתה ואזל מזה
ידעת את אפנר כן נד כי לפתתך בא ולפתת
מוצאך ואתמוצאך וידעת את כל אשר אתו
עשה ידעת ית אפנר כד נד ארי לאטעיותך
אתא ולמדע ית מפקד ית מעלך ולמדע ית
כל דאת עבד ויצא יוצא מעסדול וישלח
מלאכים אחר אפנר וישבו אתו מבזר הסנה
ודוד לא ידע ונפק יוצא מלות דוד ושלח אחריו
כד אפנר ואתיכו יתיה מגובא דסרתא ודוד
לא ידע וישב אפנר בחברון ויטהו יוצא אליו
חשער לדבר אתו בשלום ויבכו שם החמש
וימת ברם עשהא אחיו יתב אפנר לחברון
ואפנייה יוצא בגזרתא רמללא עמיה בשלום
ומחיה יתמך בסטר ירכיה ומית בדמא דעשהא
אחיה וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי
וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדי אפנר כן
נר וישמע דוד מבתר כין ואמר כן אמת זמלנות
מן קדם יי עד עלמא מדימא אפנר כד נד
יחלז על ראש יוצא ואל כל ביתא ואל בית
מבית יוצא כן ומצא עומחין קבפול ונפר

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ח

ויטוהו ב וסימנה ויטוהו יא ב דוד י - תסירה ל הנהפוח

בחרב וחסר להם יחולץ ערר ישראלי ואלו על
כל בית אבוה ואלו יפסוק מבית יואב ואלו סגור
ומתקין באגר ומתקטיל בחרבא וחסר מזון
ויצא באכזבי אחריו חרבו לאבנר על אשר
המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה
ויצא באכזבי אחריו קטלו לאבנר על דקטל
ית עשהאל אחריו בגבעון בקרבא
ויאמר דוד אל יואב ואלו להעם
אשר אתו קרעו בגדי כסו חגרו שקי וספדו
לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה
ואמר דוד ליואב ולכל עמא דעמיה בצעו
לבי שיכון ואסרו סקין וספדו קדם אבנר ואלו
דוד אצל בטר ערסא ויקברו את אבנר בחברון
ויקנו המלך את אבנר ויאמר
הכמות נבלים מות אבנר ואלו מלכא על אבנר
ואמר הכיממת רשיעני מות אבנר וידך לא
אסרות ורגליך לא לנחשיתים הגשו כנפול לפני
בני עולה נפלת יספדו כל העם לכבוד עליו
ידך לא אסירך ורגלך לא לזקין ונחש את קנא
כמפל קדם גבריך רשיעני נפלתא ואוסיפול
עמא למכבי עלוהי ויצא כל העם להברות
את דוד לחם בעור היס וישבע דוד לאמר כן
יעשה לי אלהים וכה יסוף כי אסלפני בוא

ג
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
לכא
לכב
לכג
לכד
לכה
לכו
לק
לקא
לקב
לקג
לקד
לקה
לקו
לקז
לקח
לקט
לקס
לקסא
לקסב
לקסג
לקסד
לקסה
לקסו
לקסז
לקסח
לקסט
למ
למא
למב
למג
למד
למה
למו
למז
למח
למט
למכ
למכא
למכב
למכג
למכד
למכה
למכו
למז
למזא
למזב
למזג
למזד
למזה
למזו
למזז
למח
למחא
למחב
למחג
למחד
למחה
למחו
למז
למזא
למזב
למזג
למזד
למזה
למזו
למזז

השמש אטעם לחם אוכל מאומה ואת כל
עמא לאוכלא ית דיד לחמא עד דיומא קיים
וקיים דיד למימר כד יתעבד לי עיני וסוף
אלהי קדם מי על שמשא אטעם לחמא או
כל מדעם וכל העם הכירו ויטב בעיניהם נמל
אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב וכל עמא
אשת מורעו ושר בעיניהו כל דעבד מלכא
בעיני כל עמא טוב וידעו כל העם וכל ישראל
ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר
בקרן וידעו כל עמא וכל ישראל כי מאה הוא
ארי לא הוה בעיני צת מלכא למקטל ית אבנר
בדנר ויאמר המלך אל עבדיו
הלא יתדעו כי שר וגדול נפל היס הזה בשרא
ואמר מלכא לעבדוהי הלא תדעו ארי רב
זשליט נפל יומא דין בשרא ליואב היס
רן ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה
קשים ממני ישלם יהוה לעשה תרעה פרעתו
ואנא יומא דין הדיוט ומלכא למלכו וגברא
האלין בני צרויה קשין ממני ישלם לי לעבדו
בשתא כבשתיה וישמעבן
שאול כי מת אבנר בחברון וירפו יריו ופר
ישראל נבקה לו ושמעבד שאול ארי מות אבנר
בחרון ואת של לא ידוהי וכל ישראל את ברהו
ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול ישלם
האחר בענה ושם השני רבב בני רמון הנאות
מבני בנימין כי גס בארזות תחשב ער בנימין

ג
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
לכא
לכב
לכג
לכד
לכה
לכו
לק
לקא
לקב
לקג
לקד
לקה
לקו
לקז
לקח
לקט
לקס
לקסא
לקסב
לקסג
לקסד
לקסה
לקסו
לקסז
לקסח
לקסט
למ
למא
למב
למג
למד
למה
למו
למז
למח
למט
למכ
למכא
למכב
למכג
למכד
למכה
למכו
למז
למזא
למזב
למזג
למזד
למזה
למזו
למזז

ג
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
לכא
לכב
לכג
לכד
לכה
לכו
לק
לקא
לקב
לקג
לקד
לקה
לקו
לקז
לקח
לקט
לקס
לקסא
לקסב
לקסג
לקסד
לקסה
לקסו
לקסז
לקסח
לקסט
למ
למא
למב
למג
למד
למה
למו
למז
למח
למט
למכ
למכא
למכב
למכג
למכד
למכה
למכו
למז
למזא
למזב
למזג
למזד
למזה
למזו
למזז

כנפול בחרב מל וחר חסר וסימנה בהם בתחלה לפע בע עולה כל לשון בניה על צמח מל וסימנה ויבך אל קבר אבנר בננות ישראל מל שאול בניה

ה
חן
וה
ה
ה
עמ
עב

五

ל
יב
פיה

כא

ל
כא

יהויה
קמצ
וכל
סמיה
פיה

ל
ח

בגדי

שגא

ל
ח

בגדי

והיה

בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה
מלך בדר תלתין שנים דוד כד מלך ארבעים
שנים מלך בכבוד מלך על יהודה שבע שנים
וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנה על כל ישראל ויהודה בכבוד מלך על
בית יהודה שבע שנים ושתא ירחיק ובירושלם
מלך תלתין ותלת שנים על כל ישראל ויהודה
וילך המלך ואנשיו בירושלם אל היבסי יושבי
הארץ ויאמר להם לאמר לאתבוא הנה כי
אסחסיך העורים והפסחים לאמר לאתבוא
דוד הנה ואזל מלכא וגברוהו לירושלם לזל
ביום אה יתב ארעא ואמר להם לזל
לא תיעול להלכא אלהיך בא עינתך חטאית
והייתם ארמין לא יעול דוד להלכא וילכך
דוד את מצבת ציון היא עיר דוד ואחד דוד
יתחקרא ציון היא קריתא דדוד ויאמר דוד
ביום ההוא כרמיה יבסל ויגע בצנור ואת
הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן
יאמרו עור ופסח לא יבוא אלה בית ואמר דוד
ביום ההוא כל דיקטול יבוסא ויעררי
למכש כרסא ויתחטא יתחייבא חקת
נפשא דדוד על כן יימרין חטאית חייבא
לא ייעול לזל ביתא וישב דוד במצדה ויקרא
לה עיר דוד ויבן דוד סביב מצדה מלוא ופיתח
ויתב דוד בחקרא וקרא לה קריתא דדוד ונעם
דוד סחור סחור מן מליתא ולגיון ילך דוד

ב
בהנות
יד

ל
כא

היית המוצא
והמבא

דמיה מדכין ואפלייתכון מן ארעא ויצו
דוד את הנערים ויהרגום ויקצו את ידיהם
ואת רגליהם ויתלו עליהם בחרוז ואת
ראשיהם בשות לקחוני יקבדו בקברא בנר
בחרוז ופקיד דוד ית עולימא וקטלונן
וקציצו ית ידיהון ויתרגליו וצרכו ער
בריתא בחרוז ויתריש איש בו שותנפיו
וקברו בקברא ראבנר בחרוז
ויבאו כל שבטי ישראל
דוד בחרוז ויאמרו לאמר הננו עצמך
ובשרך אנחנו ואתו כל שבטיא ישראל
לות דוד לחברוז ואמרו למימר הא אנחנו
קריבך ובסך אנחנו יבסא תמו לגם שלושם
בן ויתש וילך עליו ויתב ויתב
והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אלהיך
את עמי את ישראל ואתה תהיה לנביא ער
ישראל אלהיך אלהיך קמוהי כד הזה שאול
מלכא עלנא אתהויתא נפיק ועליל בריש
ישראל ואמר עיך את תפרנים ית עמי ית
ישראל ואת תהו למלכא על ישראל ויבאו
כל קני ישראל אלהיך בחרוז ויכרת
לחם המלך דוד ברית בחרוז לפני יהוה
וימשחו את דוד למלך על ישראל ואת כל
סבי ישראל לזל מלכא לחברוז וגזר להון
מלכא דוד קיס בחרוז קדם יבום שחו ית
דוד למלכא על ישראל

ויחלבו וסימנה ויקצו המן - ג מלך קדמני נביא מן תנן וסימנה המוציא דשמואל וידעתה שחר ומתחתה לשכות וב חלופ תננ נביא מן קדמני שם המלשים

חלוק וגדול יהיה אלהי צבאות עמו ואמר
דוד אבירי וסגני ומימר אלהי צבאות
בסעדיהו וישלח חילם מלך
צד מלכא פסל אדוד ועצי ארזים וחרשי עץ
וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד וישלח חילם
מלכא צור אבדין לזרע דוד ואע"י ארזין ונגרין
דאומען למקץ אע"י וארדי כלין דאומען
בבנין כותל לא ובנו ביתא לדוד ויבנו עזר
הכניסו יהוה למלך עלי ישראל וכינשו ממלכתו
בעבור עמו ישראל וידע דוד אר"י אתקניהו
למחוי מלכא עלי ישראל ואר"י מנכס לא מכותהו
בדיל עמיה ישראל ויסקח דוד
עור פילשים וגשמים מירושלם אחרי צאון מחנהו
ויבנו עזר לדוד בבנים ובנות ונסב דוד עור
לחנין וגשין מירושלם בחר דאמא מחברון
ואתלדו עזר לדוד בבני ובנות ואלה שמות
הילדים לזכר שולם שמוע ושובב ובתן
ושרמה ואלין שמהת דאתלדו ליה בירושלם
שמוע ושובב ובתן ושרמה ויבחר ואלישוע
וגפני ופיני ויבחר ואלישוע ונפג ופיני ואלישוע
ואלידע ואליפלט ואלישוע ואלידע ואליפלט
וישמעו פלשתים כ
משחיו את דוד למלך עלי ישראל ויעלו כר
פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וידא
המ צודה ושמעו פלשתא אר"י משחיו ית
דוד למחוי מלכא עלי ישראל וליקו כל פלשתא

כפ
רפ

כשמעך
ק

למכעו ית דוד ושמע דוד ונחת דאמר
ופלשתים באו וינכסו בעמק רפאים ופלשתא
אתו ואתרטישו צמי שר גברא וישאל דוד
ביתוהו לאמר הא עלה אל פלשתים חתתכם
בירי ואמר יהוה אדוד עליה פינתן אתן את
הפלשתים בידך וישאל דוד צמימר אר"י
למימר האסק על פלשתא חתמסרנון כיו
ואמר ויד דוד סק אר"י ממסר אמסר ית
פלשתא בידך ויבא דוד בבקעל פרצים ויבס
שם דוד ויאמר פלג יהוה אתאבי לפענ פלגין
מים עלכין קרא שם חמקום ההוא בעל פרצים
ואתא דוד צמי שר פרצים ומחנן תמן דוד
ואמר תכר על ית סנאי קרמי כתבור מן דחם
ותלכין קרא שם חמקום ההוא
מי שר פרצים ויעצבו שם את עצביהם וישא
דוד ואנשייו וישכחו תמן ית טעוהו דאוקיון
דוד וגברוהו ויסקפו עור פלשתים
לעלות וינכסו בעמק רפאים ואוספו עור פלשתא
למסק אתרטישו צמי שר גברא וישאל דוד
ביתוהו ויאמר לאתעלה הסבאל אחריהם ונחת
להם ממול בצאים וישאל דוד צמימר אר"י
ואמר לאתסק אסתחר לאחור יהוה ותקך להוץ
מקביל אל צאן ויהי בשמעך את קול צודה
בראשי הבכאים את תחרץ כצא יצא יהוה
לפנך להכות במחנה פלשתים ויהי כשמעך
אתקל צודה אתא בר"י אר"י צא ככין תתקף אר"י

לעלותיו וסימנה והמשאת ובחר פלשתים הצמה המנחה במרכבה וחב חזאל עזרנו ויסימנהו אך הצל אל תשאק העיר הטה וכל חור ויהוש כותב מנג

בכין נפק מלאכא דני לא צלחא קדמך למקטל
במשחית פלשתאין עשדוד כן באשר צוהו
יהוה ויקראת פלשתים מגבעה ערבאך גזר
ועבד דויד כין כמא דפקדיה יי וקטל ית
פלשתאין מגבעה עד מעלנא דגזר
ויקסם עור דויד את כל פחור
בישראל שלשים אלף ואוסים עוד דויד
למכש ית כל בחידי ישראל לתתין אלפיין
ויקסם וילך דוד וכלה עם אשר אתו מבני יהודה
להעלות משם את ארון האלהים אשר בקרא
שם שם יהוה צבאות ישבה כרבים עליו וקם
ואזל דויד וכל עם ארעמיה מקרוא בית
יהודה לאסקא מתמן ית ארונא דני דאתקרי
שם שם יהוה ויהיה שם שם יהוה
עילמן כרונא עלוה ית רכבו את ארון
האלהים אל עגלה חדשה וישאחו מבית
אבינדב אשר בגבעה ועצא ואחיו וכל אנשי
נהגים את העגלה חדשה ואחיו ית ארונא
דני בעגלת אחת ונטלוהי מבית אבינדב
דגבעה ועצא ואחיו בעצבנדב מדבין
ית עגלת אחת וישאחו מבית אבינדב
אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך
לפני הארון ונטלוהי מבית אבינדב דגבעה
אתן עם ארונא דני ואחיו איל קדם ארונא
ודוד כלבית ישראל משחקים לכני יהוה
בכל עצי כרשים ובכנרות ובנבלים ובתופים

בקר

אפטר

דויד

ביום

השני

ד

וכל

דני

כרם

כרם

כרם

כרם

כרם

כרם

כרם

כרם

כרם

כרם

כרם

כרם

כרם

כלא שור לו בעבור ארץ האלהים וילך ויחזיק
 את ארץ האלהים מבית עבד ארם עיר דוד
 בשמחה ואתחזה למלכא דיד למימר בריך
 יי יתבית עבד ארם ויתכלה ליה בדי לארנא
 ואזל דוד ואסיק ית ארנא דיי מבית עבד
 ארם לקרתא דדוד בחורא ויהי כי צעדו נשא
 ארץ יהודה ששה צעדים ויבא שור ומריא
 וזהו כד נטלו נטלי ארנא דיי שתא זוגיך
 ונכס תור ופטים ודוד מברכך בכל עז לפני
 יהודה ודוד חבור אפוד בך ודוד משבח בכל
 תקופ קדם יי ודוד אסיר בדרוט דבין ודוד
 וכלבית ישראל מעלים את ארץ יהודה בתרועה
 ובקול שופר ודוד וכלבית ישראל מסקי ית
 ארנא דיי כיבא ובקל שופרא ויהי ארץ
 יהודה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה
 בעד החלון ותרא את המלך דוד מפני ומלכו
 לפני יהודה ותבז לו כלבה וזהו ארנא דיי אתא
 לקרתא דדוד ומיכל בת שאול אסתכית מן
 חרבא וחתת ית מלכא דיד מרקי ונשכח
 קדם יי ונכסת עלוהי כלבה ויבא את ארץ
 יהודה ויצגו אתו במוקדו בתוך האהל אשר
 נטה לו דוד ועל דוד עלות לפני יהודה ושלמים
 ואעילו ית ארנא דיי ואקימו יתיה באתריה
 בגו משכנא דפרס ליה דוד ואסיק דוד עלון
 קדם יי ונכסת קודשי ויכל דוד מה עלות
 העולה ושלמים ויברך את העם בשם יהוה

2
 1
 וכל
 חמשות
 כותב
 ח נקד
 יהיה
 לביתו
 3
 4
 ח
 בלע
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

צבאות ושיצו דוד מלא סקא ערלתא ונכסת
 קדשיא וברך ית עמא בשמא דיי צבאות
 ויחלק לכל העם לכלהמון ישראל למאיש
 וער אשה לאיש חלת לחס אחת ואשפר אחד
 ואשישה אחת וילך כל העם איש לפיתו
 ופליג לכל עמא לכלהמונא דישא למגבר
 ועד אתא לגבר גריצתא ורחיס חא ופלוג
 חד ומנתא חא ואזל כל עמא גבר לביתיה
 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת
 שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום
 מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות
 עבדיו כהגלות נגלות אחך הרקיס וחתך דוד
 לברכא יתאנש ביה ונפסת מיכל בת
 שאול לקראת דוד ותאמר ומה נכבד היום
 דין מלכא דישא אלף אתגלי ונמא דיי לעיני
 אמהות עבדוהי כמא דחלין ומתגלי חד מן
 סריקא ונאמר דוד אלמיכל לפני יהודה אשר
 בחרב מאבך ומיכל בתו לצות אתי נקד
 עלעם יהודה עלי ישראל ושחקתי לפני יהודה
 ואמר דוד למיכל קדם יי דאתרעני במאנך
 ומכל ביתיה לפקדא יתיה למחוי מלכא על עמא
 דיי עלי ישראל ושכחתי קדם יי ונקלתי עוד
 מזאת ויהייתי שכל בעני ועסדא מהות אשר
 אמרת עמם אכבדה וזעירנא עוד מדא ואיהי
 מכיך בעיני נפשי מכיך ועסדא מהות דאת
 אמרא בעיני חון אהי יקיר וכל מיכל בת שאול

צויתי לרעות את עמי ישראל לאמר למה
לא בניתם לי בית ארזים וכל אתר זה לי בית
בכל בני ישראל הפתגם מליית עסח מענטא
וישראל הפקידית לפרנסא ית עמי ישראל
למימר למאלא בעתון קדמי ביתא דמטלל
בכור יארזיא ועתה כהתאמר לעבדי לרז
כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הגוה
מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל
ובעץ כדין תימר לעבדי לרזיד כדנאמר בני
צבאות אנא רבך מן דיא מבתר ענא
למהוי מלכא על עמי על ישראל ואתיה עמך
בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך
ועשתי לך שם גדול בשם הגדלים אשר
בארץ זהוה מימרי בסעך כל אתר זה לי ביתא
ועשית ית כל בעלי רבך מן קדמך ועבדית
לך שום רב בשום רב רבא דבאר עא ושמת
מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכנ תחתיו
ולא ירגז ער ולא יסיפו בני עולה לענותו פאשן
בראשונה ואשוי אתר מתקן לעמי לישראל
ואסיימנון וישרון בא תרוץ ולא יזעזע עוד
ולא ייספון בערש עא לענותיה כד בקדמותא
ולמזה יום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל
והניחתי לך מכלאיביך והגיד לך יהוה כיבית
יעשה לך יהוה ולמז יומא דפקידית נגזרין
על עמי ישראל ואנחית לך מכל בעלי רבך
ואחי לך ביארי מלכו וקיים לך יימי מלא

לֹא־הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד יוֹסֵם מוֹתֶהָ וְלֹא־מִי־כָלַת שְׂאוֹל
 לֹא־הָיָה לָהּ זֶלֶד עַד יוֹסֵם מוֹתֶהָ
 וַיְהִי כִּי־שָׁכַח מֶלֶךְ בְּבִיתוֹ וַיְהוּהָה־עַל־לֶךְ
 מִסִּבְּבֵי מִכְּלֹא־כִפּוֹ וַיְהוּהָה־כִּי־יָתִיב מִלֹּא־נְבִיתָהּ
 וַיִּבְּאֵנֶחָ לִיהַּ מִסְּחֹר סְחֹר מִכָּל־עֵלֶיָּהּ בְּנֹחַ
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלֶנָּה הַנְּבִיאָה זֹאת אֲנֹכִי
 וַיִּשְׁכַּח בְּבִית־אֲרֻזִּים וְאֲרֻזֵּי־הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁכַּח
 תִּירֵיעָה וַיֹּאמֶר מִלֹּא־לֶנָּה נְבִיאָה־זִי כִּעֲבָד
 וְאֵנָּה יָתִיב בְּבִית־אֲדָמָה לִלְכַּח־כִּי־יִירָאֵהָ
 וְאֲרֻזֵּי־יָדָי שְׂרִי כִּמְשַׁכָּנָא כְּגוֹ יִירֵיעָה
 וַיֹּאמֶר נָתַן־לָהּ מֶלֶךְ כָּל־אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ לָךְ
 עֲשֵׂה כִּי־יְהוּהָ עִמָּךְ וַיֹּאמֶר נָתַן־לָהּ כָּל־
 דְּבָלָן אִיזִיל
 וַיִּהְיֶה יְהוּהָה־עִמָּהּ
 אֶת־נָתַן־לָהּ וַיְהוּהָה־כָּל־יֵאֵהוּהָה־פֶתֶגֶם
 נְבִיאָה־מִן־קֹדֶם שֵׁי עֹסֶנָּה לְמִי־יִירָאֵהָ וַיֹּאמֶר
 אֶל־עַבְדִּי אֶלְדֹּד כֹּה־אָמַר יְהוּהָה־אֵתֶּךָ תִּכְנֹחַ
 בֵּית־לְשַׁבְּתִי אִיזִיל וְלֹא־יִמָּרֵךְ לְעַבְדִּי לְדוֹד־כֹּדֶן
 אָמַר שֵׁי הָאֵת־תִּכְנֹחַ קֹדֶם בֵּית־אֲשֶׁר־אֵה שְׁכֹנֵי
 בֵּית־כִּי לֹא־יִשְׁכְּבוּ בְּבֵית־לְמִי־סֶה עַל־אֵת־נָתַן
 יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵה־מִתְחַלֵּץ
 בְּאֵה־לְבָב־שֹׁכֵן אֲרִי לֹא־אֲשִׁירִיתִי שִׁכְנֵיתִי
 בְּבֵית־אֲמִי־מִדְּאִסְקִית יִתְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים
 אֶעֱד יוֹמָא הַדִּין וְהָיִיתִי מִשְׁרֵי שְׁכִנֵּיתִי כִּמְשַׁכָּנִין
 וְכִירֵיעָה בְּכָל־אֲשֶׁר־הָתַלֵּכְתִּי בְּכָל־עֵינֵי־שְׂאוֹל
 וְדָבָר דְּבִרְתִּי אֶת־אֲחִי שְׁכִינִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

שמואל
מאחר
יבד
ימים
מאחרי

ॐ
ॐ

נח
מז

גל
וב
הגיד
לך
כי
ערס
אתה

למדינת
כת
ול

ကံ
လဲ
မံ
ဝံ

22

פיו
עין בטע
כח

וְיִסְדּוּ נְחֹתָיִם בְּטַעַם וְיִמְנֹד — לֵכֵן אָמַר לְבָנָיו כִּי תֵשֶׂא בְּכָל אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי וְחָב שׁוֹר וּמְרִיא וְחָב וְחָצִי שֶׁבֶט טַעֲשָׂה וְיַעֲלֶה בַּעֲלֵי פְרָצִים נִסְפָּה מִפֶּנֶם צָרָךְ קֵנָה

ועשה כאשר דברתי ובענין אלהים פתגמא
 דמליאתא על עבדך ועל ביתיה אקים עד עולם
 ועבדך כמאד מליאתא ויגדל שמך עד עולם
 לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל וזאת
 עבדך דוד יהיה נכון לפניך ויסגי שמך עד
 עולם למימר כי צבאות אלה על ישראל וזאת
 עבדך דוד יהי מתקן קדמך ויבא אתך יהוה
 צבאות אלהי ישראל בלית אתאון עבדך
 לאמר בית אביך על פני מצא עבדך את
 לבו להתפלל אליך אתה תפלה הזאת יאמר
 כי צבאות אלהי ישראל אלהיך על עבדך
 למימר מלכו אקים לך על כנין הזה כלבא
 ועבדך לא יאמר ויהי עתה
 ותברא לעבדך אתה פונה הזאת ובענין כי
 אהי אלהיך ואתה פונה אנון קשיוט
 ומליאתא עם עבדך יתכל סבתא חזא ועתה
 הוא וברך לאתבית עבדך להיות לעולם
 לפניך כי אתה אלהי יהוה דברת ומברכתך
 יברך בית עבדך לעולם ובענין שרי וברוך ית
 בית עבדך למהוי לעולם קדמך ארי את כי
 אהי מליאתא ומברכתך יתברכך בתי עבדך
 צדיקיא לעלמין ויהי אחרי
 כן וידע את פלשתים ויכניעם ויחזק דוד את
 מתגהאמה מיד פלשתים וזהו בתי כן ומחא
 דוד יתפלשתא ויתברכך ונסב דוד יתתקן

אמתא מידא דפלשתא וידע את מנאכ וימדרם
 בחבל השבב אתם ארצו וימדד שני חבלים
 להמית ומלא החבל להם ויתוהי מנאכ דוד
 לעבדים נשאי מנחה ומחא יתמואבאי ומשח
 להון בעדבארמי יתהון לארעא ומשח תריץ
 עד כן למקטל ומלו עדבא לאחא זהו מנאכ
 לדוד לעבדין נטלי פלסין וידע אתה דוד עזר
 בך דוד מלך צובה בלסנו להשיב ידו בנחר
 ומחא דוד יתהדד עזר בך רחוב מלכא
 וצובה כד אצל לא שנאה תחומיה בנחר פרתו
 וילכך דוד ממנו אלה ושבע מאות פרשים
 ועשרים אלה אישרגלי ויעקר דוד את כל
 הרבב ויתר ממנו מאה רבב ואחד דוד מעה
 אלה ושבע מאה פרישין ועסרין אלפינ גבר
 רוגלי ועקר דוד יתכל רתבא ואשאר מנחון
 מאה רתבין ויתבא ארם דמשק לעזר להדד עזר
 מלך צובה וידע דוד בארם עשרים ושנים אלה
 אישי ואתו אנש ארם דמשק למסעד להדד עזר
 מלכא וצובה ומחא דוד בארם עסרין ותריץ
 אלפינ גברא וישם דוד נציס בארם דמשק
 ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה וישע
 יהוה את דוד בכל אשר הלך ומני דוד
 אסטרטיגין בארם דמשק זהו אנש ארם
 לדוד לעבדין נטלי פלסין ופרק כי ית דוד
 בכל אתר דהליך ויחזק דוד את שלטי הזהב
 אשר היו אל עבדי הדד עזר ויבאם ירושלם

פרת

מל
 בלע

מל
 חס

וְנִסְבְּדוּ יִתְשַׁלְטִי וְהָבֵא חֲזוֹן עַל עַבְדִּי
הַדֹּד עֶזְרָא וְאֵתִיבֹן לִירוּשָׁלַם וּמִכְּסֻחַ וּמִכְּלָתָהּ
עַרְיָה וְהַדֹּד עֶזְרָא לְקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָחֵשֶׁת הַרְבֵּה
מֵאֲדָמָה וּמִכְּסֻחַ וּמִכְּלָתָהּ קָרוֹי הַדֹּד עֶזְרָא נִסְבְּ
מֶלֶךְ אֲדָמָה נִשְׁאָר סָגִי לְחַדָּא

וַיִּשְׁמַעְתֵּנִי מֶלֶךְ חֲמַת כְּנָעִי
וְהָבֵא אֶת כָּל חֵיל הַדֹּד עֶזְרָא וְשִׁמְעֵתוֹ עִי מֶלֶךְ
חֲמַת אֲרִי מֶלֶךְ אֲדָמָה יִתְשַׁלְטִי כָּל מִשְׁרֵית הַדֹּד עֶזְרָא
וַיִּשְׁלַח תַּעֲנִי אֶת יוֹרָם בְּנוֹ אֶלְהֵם מֶלֶךְ דָּוִד וְשִׁאֵל
לֹא לִשְׁלֹא וְלֹא לְכָרֹכַן עַל אֲשֶׁר נָלַח בְּהַדֹּד עֶזְרָא
וַיִּכְהוּ כִּי אֵישׁ מִלְחָמוֹת תַּעֲנִי הִיָּה הַדֹּד עֶזְרָא
וּבְיָדוֹ הָיוּ כָּל יִכְסָם וּבְלִיָּהּ בְּכָל נַחֲשֵׁת
וְשִׁלַּחְתוּ עִי יִתְיָרָם בְּרִיָּה לֹא מֶלֶךְ אֲדָמָה
לְמִשְׁאֵל לִיָּה לִשְׁלֹא וְלִכְרוֹתֶיהָ עַל דֹּאגִיָּה
קָרָבָא בְּהַדֹּד עֶזְרָא וְקָטְלָהּ אֲרִיגָדָר עַבְדִּי
קָרָבִין עִסְתוֹ עִי הָיָה הַדֹּד עֶזְרָא וְעַמִּיהוּ מִנִּי
כִסְפָּא וּמִנִּי דְהָבָא וּמִנִּי נֶחֱשָׁא גַם אֶתְּם הַקָּדִישׁ
הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִיתוּהָ עִסְתָּהּ וְהָזָהֵב אֲשֶׁר
הַקָּדִישׁ מִכְּלָהּ גִּיּוֹס אֲשֶׁר כִּבְשָׁה אֶת יִתְהוֹן
אֶקְרִישׁ מֶלֶךְ אֲדָמָה קָדָם עֵינִים כִּסְפָּא וְדָהָבָא
דְּאֶקְרִישׁ מִכָּל עַמִּי אֲדָבִישׁ מִמָּרָם
וּמִמּוֹאֵב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִעַמֻּלָּק
וּמִשְׁלָל הַדֹּד עֶזְרָא בְּקָרְחָב מֶלֶךְ צוֹנָה מִאֲרָם
וּמִמּוֹאֵב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִעַמֻּלָּק
וּמִעַרְיָה הַדֹּד עֶזְרָא בְּרִיָּה מֶלֶךְ אֲדָמָה צוֹנָה וַיַּעַשׂ
דָּוִד שֵׁם בְּשֵׁבוֹ מִהֲכֹתוֹ אֶת אֶרֶץ בְּגִיא מֶלֶךְ

ל

ח
כ
פ

ל

ל

ח

שִׁמְעוֹנָה עֶשְׂרָא לָהּ וְכַנְשֵׁי דָוִד מִשְׁרֵי כָּד
תִּבְּלֵם מִמֶּחִי יִתְאָרֶם בְּגִיא מֶלֶךְ תִּמְנַת עֶסְד
אֶלְפִיץ וַיִּשְׁמַע בְּאֲדָם נִצְבִים בְּכָל אֲדָם שֵׁם
נִצְבִים וַיִּהְיֶה כָּל אֲדָם עַבְדִּים לְדָוִד וַיִּשְׁע
יְהוָה אֶת דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ וְזִמְנֵי בְּאֲדָם
אֶסְטָרְטִיגִין בְּכָל אֲדָם מִנִּי אֶסְטָרְטִיגִין וְחָו
כָּל אֲנָשֵׁי אֲדָם עַבְדִּין לְדָוִד וּפְרָק עִי יִתְדָוִד
בְּכָל אֶתְרֵי הָלֶכֶת וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וַיִּהְיֶה דָּוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה לְכָל עַמּוֹ וּמֶלֶךְ
דָּוִד עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְהָיָה דָּוִד עַבְדִּי דָּוִד וְקִשּׁוּ
וְזָכוּ לְכָל עַמִּיהוּ וַיִּזְכֹּךְ צְרוּיָה עַל דָּבָא
וַיְהִי שֶׁכָּטְבָהּ אֶחָד מִזְכֵּירֵי דָּוִד אֲבָדָר צְרוּיָה
מִמֶּנָּה עַל לֵילָא וַיְהִי עֹלָם צְרוּיָה אֶחָד מִמֶּנָּה

וְהָיָה שֶׁכָּטְבָהּ אֶחָד מִזְכֵּירֵי דָּוִד אֲבָדָר צְרוּיָה
מִמֶּנָּה עַל לֵילָא וַיְהִי עֹלָם צְרוּיָה אֶחָד מִמֶּנָּה
אֶבְיָתָר כֹּהֲנֵם וְשִׁירָיָה סוֹפֵר וְצִדְקָה אֶחָד מִמֶּנָּה
וְאֶחָד מִלֶּךְ בָּר אֶבְיָתָר כֹּהֲנֵם וְשִׁירָיָה סוֹפֵר
וּבְנֵיהוֹן בְּנֵי הַדֹּד עֶזְרָא וְהַדֹּד עֶזְרָא וּבְנֵי דָּוִד
כֹּהֲנֵם הָיוּ וְכִנְיָה בָר יְהוֹיָדָע מִמֶּנָּה עַל שֵׁם
וְעַל קָלָא וּבְנֵי דָּוִד רַבְרָבִין הָיוּ

וַיֹּאמֶר דָּוִד הַכִּי יִשְׁעוֹרָא אֲשֶׁר נִתַּר
לְבֵית שְׁאִיל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בְּעַבְדִּי יְהוֹנָתָן
וְאֹמֶר דָּוִד הָאֵת כָּאֵלֹהֵי דָּא שֵׁת אֶר לְבֵית
שְׁאִיל וְאֶעֱבִיד עִמִּיהָ טִיב וְכִי יְהוֹנָתָן לְבֵית
שְׁאִיל עַבְדִּי וְשִׁמּוֹ צִיבָא וַיִּקְרָא לוֹ אֶלְדָּד
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלֶיךָ הָאֵת צִיבָא וַיֹּאמֶר עַבְדִּי
וְלְבֵית שְׁאִיל עַבְדִּי וְשִׁמּוֹ צִיבָא וְקָרוֹ לִיָּה

ח
ל

ח
ל

ח
ל

ח
ל

ח
ל

ס

מִן־זֶה־וְאֵלֶּךְ לְמַפְרֹק לְךָ יִחְזַק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמּוּנוֹ
 וּבְעַד עַרְיָאֵלֶּינִי וַיְהִי־זֶה יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו
 תִּקַּח וְנִתְקַח עַל עַמּוּנָא וְעַל קְרִי אֶלֶּה־נָּא וַיֵּי
 יַעֲבִיד דְּתִקִּין קְדָמוֹהִי יִיגֵשׁ יוֹאֲבָה עַם אֲשֶׁר
 עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בְּאַרְסֵי נִסּוֹ מִפְּנֵי וְקָרִיב
 יוֹאֲבָה עַמּוּנָא דְּעַמּוּיָה לֹא־גָחַל קְרָבָא בְּאַנְשֵׁי אֲרָם
 וְאֶפְכוּ מִן קְדָמוֹהִי וּבְנֵי עַמּוּנָא רָאוּ בְּעֵסֶר אֲרָם
 וַיִּנְסוּ מִפְּנֵי אֲבִישׁ יִיבָאוּ הָעִיר וַיֵּשְׁבוּ יוֹאֲבָ
 מִעַלְבֵּי עַמּוּנָא וַיִּבְּאוּ שְׁלֹשׁ בְּנֵי עַמּוּנָא חֲזִו
 אֲרִי אֶפְכוּ אֲנִשׁ אֲרָם וְעֶרְקוֹן מִן קְדָם אֲבִישׁ
 וְאִתּוֹ לְקֶרֶת אֹתָב יוֹאֲבָה מְלֹת בְּנֵי עַמּוּנָא אֵת
 לִירוּשָׁלַם וַיִּרְא אֲרָם כִּי נִגְבַּח לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּאֲסֹפוּ יַחֲדָא וְאֲנִשׁ אֲרָם אֲרִי אֵתְכִיזוּ קְדָם
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל וַיִּבְּאוּ שְׁלֹשׁ בְּנֵי עַמּוּנָא
 וַיִּצְא אֶת אֲרָם אֲשֶׁר מִעַבְרֵי הַנָּהָר וַיִּבְּאוּ חֵילִם
 וְשׁוֹבָךְ שִׁיר צִבְאָה הַדְּעִיר לִפְנֵיהֶם וְשִׁלַּח
 הַדְּעִיר וְאֶפְיָק יִתְּ אֲנִשׁ אֲרָם דְּמַעֲבֵר פְּרֹת
 וְאִתּוֹ לֹחֲלִים וְשׁוֹבָךְ רַב־חֵיל לֹא־רָחֵק עֵזֶר
 קְדָמֵיהֶם וַיִּגְדֹּל לְדָוִד וַיִּאֲסֹף אֶת
 כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵד אֶת הַיְּהוּדִים וַיִּבְּאוּ חֵיל אֲרָם
 וַיַּעֲרְבוּ אֲרָם לְקֶרֶת דָּוִד וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ וְאִתּוֹ
 לְדָוִד וּבְנֵי יִתְכֵל יִשְׂרָאֵל וְעַבְדֵי יִתְרֵדָנָא
 וְאִתּוֹ לֹחֲלִים וְסֹדֵד לֹא־אֲנִשׁ אֲרָם לְקֶדֶם מוֹת דָּוִד
 וְאִגְיָחוּ קְרָבָא עַמּוּיָה וַיִּנְסוּ אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיַּחֲרֹג דָּוִד מֵאֲרָם שִׁבְעַת מֵאוֹת לְכָבֹד וְאַרְבַּעִים
 אֶלֶף פְּרָשִׁים וְאֵת שׁוֹבָךְ שִׁיר צִבְאָה וְהַכָּה וַיִּמָּת

שֵׁם יוֹאֲבָה אֲנִשׁ אֲרָם מִן קְדָם יִשְׂרָאֵל וְקָטַל
 דָּוִד מֵאֲרָם שִׁבְעַת מֵאוֹת לְכָבֹד וְאַרְבַּעִים אֶלֶּפֶן
 פְּרָשִׁים וְאֵת שׁוֹבָךְ רַב־חֵיל לֹא־רָחֵק מִיִּתְרֵדָנָא
 וַיִּרְאוּ כָּל־הַמְּלָכִים עַבְדֵי הַדְּעִיר כִּי נִגְבַּחוּ לִפְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְּאוּ עַבְדֵי וַיִּרְאוּ
 אֲרָם לֹחֲמֵי עַמּוּנָא אֵתְכִיזוּ עַמּוּנָא וְחֲזִו כָּל־מְלָכֵי
 עַבְדֵי הַדְּעִיר אֲרִי אֵתְכִיזוּ קְדָם יִשְׂרָאֵל וְאִתּוֹ
 עִם יִשְׂרָאֵל וְלֹפְלִיזוּ וְדָחִילוּ אֲנִשׁ אֲרָם לְמַפְרֹק
 עוֹד יִתְּ בְנֵי עַמּוּנָא וַיְהִי לְתַשׁוּבָתָהּ
 הַשָּׁנָה לַעֲתִידָתָהּ מִלְּאֲכִסֵּי וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת
 יוֹאֲבָה וְאֵת עַבְדֵי עַמּוּנָא וְאֵת כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָתוּ
 אֶתְכֵּי עַמּוּנָא וַיִּצְרוּ עַל־רַבְּהִי וְהָיָה יִשְׁבִּי בִירוּשָׁלַם
 וְהָיָה לְזִמָּן סוֹפֵה דְּשִׁתָּא לְעֶדֶן מִפֶּק מְלָכֵי
 וְשִׁלַּח דָּוִד יִתְ יוֹאֲבָה וְיִתְ עַבְדֵי וְהָיָה עַמּוּיָה וְיִתְכֵל
 יִשְׂרָאֵל וְחֵילֵי יִתְכֵל בְּנֵי עַמּוּנָא וְצִרוּ עַל־רַבְּהִי
 וְדָוִד יִתְכֵל בִּירוּשָׁלַם וַיְהִי
 לַעֲתִידָתָהּ וַיִּקְסֵם דָּוִד מִעַל מְשֻׁבָּו וַיִּתְחַלֵּךְ
 עַל־גִּבֵּי בֵית מֶלֶךְ וַיִּרְא אֲשֶׁר רָחַץ מִעַל־הַגִּבֵּי
 וְהָאֲשֶׁר טוֹבֵת מֵרָחֵק מֵאִדִּי וְהָיָה לְעֶדֶן רִמְשָׁא
 וְקָס דָּוִד מִעַל שִׁי יִיִּהוּ לֵיךְ עַל־אֲבֵר בֵּית
 מֶלֶךְ אֲחִיזָא אֵתְכִיזוּ מִשְׁתַּפֵּא מִעַל־אֲגָרָא
 וְאֵתְכִיזוּ שְׁפִירָת חֵילוֹ לֹחֲדָא וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּקְרַע
 לֹא־שָׁחַ וַיֹּאמֶר הֲלֹא־זֹאת בֵּית שִׁבְעָה בֵּית אֱלִיעֶזֶר
 אֲשֶׁת אֲוִיָּה חֲתָנִי וְשִׁלַּח דָּוִד וְשִׁאֵל בְּאֵתְכִיזוּ
 וְאִמְרָה לֹא־דָאֵת שִׁבְעָה בֵּית אֱלִיעֶזֶר אֵתְכִיזוּ
 אֲוִיָּה חֲתָנִי וַיִּשְׁלַח דָּוִד מִלְּאֲכִסֵּי וַיִּקְרַח

ג
ח
ב

המלכים
פ
ח
מד
בספ

ח

ב

למשה ה' וסימנה מה זאת עשית והשביע הכהן וירד וידרש למשה וישאל אחד ולאשה עגל מרבק - ניהה מפני ג' וסימנה חנוכה בנשים וינס ארס

ויהי בשקדור יוצא אל
העיר ויתן את תאוריה אל המקום אשר ידע
כי אנשי חיל שם יזהוהו כד ער יואב על קרתא
ויהב יתאוריה לאתרא דידע ארי גברינגרין
תמן ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב
ויפל מן העם מעבדי דיה וימת גם אוריה החתני
ונפקו אנשי קרתא ואגרו קרבא עם יואב
ואתקטלו מן עמא מעבדי דיה ומיתא אוריה
חתאה וישלח יואב ויגר לדור את כל דברי
המלחמה וישלח יואב ויגר לדור ית כל
עסקי קרבא ויצו את המלך לאמר ככלותך
את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך ופקדי
יתאגדא למימר כשיציתך ית כל עסקי
חמת המלך ואמר לך מדוע נגשיתם אליהם
להלחם הלא ידעתם את אשר ידוע על חומה
ויהיאם ידלק רוגזא דמלכא וימר לך מדין
אתקרבתו לקרתא לאגדא הלא ידעתו
ית דירמוז עליכו מן שורא מיחפה את
אבימלך בך רבשת הלא אשה השליכה
עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתכץ
למה נגשיתם אליהו ואתם רגסם עבדך
אוריה החתני מתימן קטל יתאבימלך כד
ירבשת הלא אתתא רמת עלוהי פלגות רכב
רחי מן שורא ומית בתכץ למא אתקרבתו
לשורא ותימר אף עבדך אוריה חתאה מית

וידור
רימ
ח

וילך המלך ויצא ויגר לדור את פלא אשר שלח
יואב ואת לאגדא ואת אוריה ויגר ית כל
דשליחיה יואב וימר המלך אל דור כינעו
עליו הנאנשים ויצאו אליה שדה ופדיה
עליהם ערפת חשער ואתאגדא לדור
ארי תקיפו עלנא גבראונפקו עלנא לחקלא
והו ינא טרדין להון עד מעלנא דתרעא ויגדו
המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו
מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתני מתי
ושדו קשתא בעבדך מעל שורא ואתקטלו
מעבדי מלכא ואף עבדך אוריה חתאה מית
ויאמר דור אל המלך כה
תאמר אלי יואב אלירע בעינך אתה ובריה
כינעה וכזה תאכל חרב החזק מלחמתך
אל העיר והרסה וחזקה ואתמר דור לאגדא
כדין תימר ליואב לא יבא שבעינך יתפתגמא
הדין ארי כדין וכדין תקטול חרבא אתקור
קרבך על קרתא ופגרה ותקיפה ויתשמע
אשת אוריה כימת אוריה אשה ותספר על
בעלה ושמעת את אוריה ארי מית אוריה
בעלה וספדת על בעלה ויעבד האבלי שלח
דור ויאספה אל ביתו ותהיל לאשה ותלך לו
בן וירע הדבר אשר עשה דור בעיני יהודה
ועבד אבלא שלח דור וכנשה לביתיה וזהו
ליה לאתו וילדת ליה בן ובאיש פרטגמא
דעבד דור קדם עיי

ב
ח
מ
ח
ח

אמר יואב ויגר לדור

ככלותך ב חד מל וחד חס וסימב - וצרי המלחמה נל לקרא חס - אל החומה ב וסימב - אבימלך ודור ישב ונשב כלנו אל החומה - וחזקה ב

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויצא אליו ויאמר
לדוד אני ישיסהיך בעיר אחת אחרי עשיר
ואחר ראשי ישראל וייתן לו דוד ויאמר
לו יהוה ואמר ליה תריץ גבריץ הווי בקרבתא
חד עתירא אחד מסכניא לעשיר הווי צאן וקמך
הרבה מאד לעתירא הווי עץ ותורין סגילתא
ולרשיאין כל כל אסכבשה אחת קטנה אשר
מנה ויתיה ותגדל עמו ועסבני יחדו מפלתו
תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשב ובתהלו
כבתו ולמסכניא לית כל מדעסאלהין אמרתא
חדא עתירא דאזנה דקיימה ורבת עמיה ועם
בנוהי כחדא מפתיא כלאזמכסיה שתיא
ובחניה שכלא זהות ליה ככרתא ויצא הלך
לאישה עשיר ויחמל לקחת מצאנו ומקמך
לעשות לארחה כאלו ויקח את כבשת האישה
הראשונה ויעשה לאיש הבא אליו ואת ארחה
לגברא עתירא וחס למסכב מענה ומתוריה
למעבד לארחה ואתא ליה וגסיב ית אמרתא
דגברא מסכניא ועבדה לגברא ואתא לוניה
ויחרא דוד באיש מאד ויאמר לנתן חרי
יהוה כי כן מות האישה עשה זאת ותקרי
רגזא דדוד בגברא לחדא ואמר לנתן קיים
הוא ויאר יגבר חייב קטול גברא דעבדה
להדא ואתה כבשה ישלם ארבעתים עקב
אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמך
ויתאמרתא ישלם על ארבעתא חלף דעבד

והס
זק
ק
מ
והס
זק
ק
מ
והס
זק
ק
מ

והס
זק
ק
מ
והס
זק
ק
מ
והס
זק
ק
מ
והס
זק
ק
מ

יתפתגמא דדין ועל דלא חס

ויהוה את נתן אל דוד ויאמר ליה יהוה
אמר יהוה אל הוי ישראל אנכי משחתיך למלך
על ישראל ואנכי הצלתך מיד שאול ויאמר
נתן לדוד את גברא כדכאמר ויאהא דישל
אנא משחתך למהו מלכא על ישראל ואנא
שיצבתך מידא דשאול ואתנה לך את בית
אדניך ואתנשי אדניך בחיקך ואתנה לך את
בית ישראל ויהודה ואסמיעט ואספה לך נוע
וכהנה ויהבית לך ית בית רבונך ויתנשי רבונך
בחך ויהבית לך ית בית ישראל ויהודה ואם
דעירא וסוים לך כאלין וכאלין מדוע בבית
את דבר יהוה לעשות הרע בעיני אתאוריה
ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
לאשה ואתו תרגת בחרב בני עמוזי כדדין
במרתא על פתגמא דדין למעבד דביש קדמי
יתאוריה חתאה קטלתא כחרבא ויתא חתיה
נסיבתא לך לאתו ויתיה קטלתא כחרבא ובי
עמוזי ועתה לאתסור חרב מביתך עד עולם
עקב כי בזתני ותקח אתאשתי אוריה החתי
להיות לך לאשה וכעץ לאתפסוק חרבא מן
אנשי ביתך עד עלמא חלף ראשי וסתני וסתני
יתא חתא אוריה חתאה למהו לך לאתו
כהאמר יהוה הגל מקים
עליך רעה מביתך ולקחת אתנשיך לעיניך
ונתתי לרעיך ושיכב עסנשיך לעיני השמש

מקטע קמ וסימנל ונשארתי וחספה יתנו דרעתם פנה וקצף גדול דק הכהנים וכל אתג וסין מישן פות - מהנה וכהנה ו וסין לאראית וחספה בבו וכהנה

הזאת כדן אמר פי האנא מקיס ערך בישא
מכיתך ואדבר ית נשך לעיך ואתיך לחברך
וישכוב עם נשך לעיני שמשא הא כי אתה
עשית בפסח ואני אעשה את הדבר הזה נגד
כל ישראל ונגד השמש ארי את עבדך
בסתרא ואנא אעבד ית פתגמא הדין קדם
כל ישראל וקדם שמשא

ג
ל
ל
ג
ג
השמש
והדוק
ג

ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דוד גס יהוה העביר חטאתך
לא תמות ואמר דוד לנתן חבית קדם שמשא
נתן לדוד אף פי אעבר חובך לא תמות אפס
כנתן נא צל את אפי יהוה בדבר הזה גם
הבן הילולך מות ימות כלם ארי מפתח
אף כרא דא תילידך ממת ימות וילך נתן
אל ביתו ויגף יהוה אתה לך אשר ילדך
אשת אוריה לרוד ויאנש ואזל נתן לביתיה
ותבר פי ית רביא דילדת אתת אוריה לדוד
ואסעץ ויבקש דוד את האלהים בער הנער
ויצטרוד צוס ובאולן ושכב ארצה ובעא
דוד רחמין מן קדם פי על רביא וצטרוד
צומא ועל זבת ושכב על ארעא ויקמוצק
ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא
ברא אתם לחם וקמו סביביתה ער ויהי
לאקמותיה מן ארעא ולא אבה ולא אכל
עמהן לחמא ויהי ביום השביעי וימתה לך

ג
ומל

ל
קמ

ג
בת
אף

ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי
אמר והנה ביהות הילד חי וברנו אליו ולא
שמע בקולנו ואין נאמר אליו מת הילד
ועשה רעה וזהו ביום שביעאה ומית רביא
ודחילו עבדי דוד לחזאה ליה ארי מית רביא
ארי אמרו הא כד הזה רביא קיים מלולא עמה
ולא קביל מננא ואיכדין נימר ליה מית רביא
ויעבד בישא וירא דוד כי עבדו מת לחשים
ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדי
המת הילד ויאמרו מת וזהו ארי עבדו
מלחשיק וסבר דוד ארי מית רביא ואמר דוד
לעבדו מית רביא ואמרו מית ויקסר דוד
מהארץ וירחץ ויסקר ויחלף שמלתו ויבא
ביתיה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל
וישימו לו לחם ויאכל וקם דוד מארעא ומשא
ושק ושני כסותיה ועל לבית מקדשא רגבי
וסגיד ואתא לביתיה ושאל שויאן ליה לחמא
ואכלו ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר
עשית בעבד הילד חי צמתותך ופאשר
מת הילד קמתותך אכל לחם ואמרו עבדו
ליה מאסתגמא הדין עבדך ער רביא
קיים צמתא ובכיתא וכד מית רביא קמתא
ואכלתא לחמא ויאמר בעוד הילד חי צמת
ואכפה כי אמת ימי יודע חנני יהוה וחי הילד
ואמר ער רביא קיים צמת ובכיתא ארי
אמרית מן ידע דלמא יתרחם עלי מן קדם פי

ל
מל

ל
ל

ג
ד
ק
ל
כ
כ
ח
ח

ל
מל

ג
וק
צמ
ומצפה
ישבות
יצוס
ג

ויהי רצא ועתה מתלמה אל אני צסדא וכל
 לה שיכו עוד אנהלך אלי וזהו לא ישוב
 אלי וכל עת מית למאד נא אנהלך אלי וזהו לא
 לאתבותיה עוד אנהלך אלי וזהו לא
 תאיב לותי וינחם דוד את בת שבע אשתו ונא
 אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו
 שלמה ויתחזה אהבו ונחם דוד ית בת שבע
 אתתיה ועל לותה ושכב עמה וילדת בן
 וקרת ית שמה שלמה ונחם דוד ויהי ישיח
 ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ירד יה בענין
 יהוה ושלח ביד נתן נביא וקרא ית שמה
 ירד יה בענין נביא וילחם
 יואב ברפת בני עמון וילכד את עיר המלכה
 ואגיד קרבא יואב ברפת בני עמון וכבש ית
 קרית מלכותא וישלח יואב מלאכים אל דוד
 ויאמר נלחמתי ברפה גם ללכדתי את עיר חמם
 ושלח יואב אגדין לות דוד ואמר אגחית
 ברפה אף כבשית ית קרית מלכותא ועתה אסמך
 את ית העס וסחנה עליה עיר ולכדה פא אלכך
 אני אתה עיר ונקרא שמי עליה וכעץ כנוש
 ית שאר עמא ושרי על קרתא וכבשה דלמא
 אכבושאנא ית קרתא ויתקרי שמי עליה ויאסמך
 דוד את כל העס וילך רפתה וילחם בתו וילכדה
 וכבש דוד ית כל עמא ואזל ללכת ואגחית קרתא
 כה וכבשה ויקח את עטרת מלכס מעל ראשו
 ומשקלה כפר זהב ואבן יקרתה ויהי על ראשו

ז

וזמקרא

ק

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

אֶשְׁלֹם אֶחָיו אֶהְיֶה וְאָמַר לִיה מִדִּין אֶת
כְּדִין חֶשֶׁךְ כִּי מִלֵּב כִּצְּפֹר בְּצִפְּרֵהּ לֹא תִּחַי
לִי וְאָמַר לִיה אֲמִנּוּן יִתְּמֹר אֶחָיו דָּאֵשְׁלֹם
אֶחָיו אֲנִי רָחִים וְיֹאמַר לִי יְהוֹנָדָב שִׁכְבְּ עַל
מִשְׁכְּבְּךָ וְהַתְּחַל לִבְנֵי אֶבְיָר לְרֹאשׁוֹתָ וְאָמַרְתָּ
אֵלַי תִּבְּאֵנָא תִּמְרָא חֻזִּי וְתִבְרֵנִי וְחִסּוֹ עֲשֵׂתָהּ
לִעֲבֹד אֶת הַבְּרִיה לְמַעַן אֲשֶׁר אֶרְאֶה וְאֶבְלֵתִי
מִיָּדָה וְאָמַר לִיה יְהוֹנָדָב שִׁכְבְּ עַל שִׁיזִיךְ
וְאֶתְמַרְעֵנִי יִתִּי אֲבוֹךָ לְמַחֲזֵק וְתִימָר לִיה
תִּתִּי כַּעַן תִּמְרָא חֻזִּי וְתִכְלֹנֵנִי לְחַמְאֻתְעֵנִי
לִעֲבֹד סְעוּדָתָא כְּדִילְרָאֲחֻזִּי וְאִכּוּלִּי יִדְהָ
וְיִשְׁכַּב אֲמִנּוּן וְיִתְחַלֵּב אֶת הַמֶּלֶךְ לְרֹאשׁוֹתָ
וְיֹאמַר אֲמִנּוּן אֵלֶּה מֶלֶךְ תִּבְּאֵנָא תִּמְרָא
מִיָּדָה וְשִׁכְבְּ אֲמִנּוּן וְאֶתְמַרְעֵנִי וְאֶתְמַלֵּב
לְמַחֲזֵק וְאָמַר אֲמִנּוּן לְמֶלֶךְ תִּתִּי כַּעַן
תִּמְרָא חֻזִּי וְתִתְחַלֵּב לִי עֲבֹד תִּרְתִּין חֲלִיטָתָא
וְאִכּוּלִּי מִן יִדְהָ וְיִשְׁלַח דִּירָא לְתַמָּר הַבְּיָתָה
לְאָמַר לְכִנְא בֵּית אֲמִנּוּן אֶחָיו וְעֲשֵׂי לְהַבְרִיָּה
וְשִׁלַּח דִּירָא לֹת תִּמְרָא לְכִי תִּתִּי לְמִימָר אִיזִיל
כַּעַן לֹת אֲמִנּוּן אֶחָיו וְעֲבִידִי לִיה סְעוּדָתָא
וְתִלָּךְ תִּמְרָא בֵּית אֲמִנּוּן אֶחָיו וְהוּא שִׁכְבְּ וְתִמָּךְ
אֶת הַבְּצִק וְתִלָּשׁ וְתִלָּכְבֵּל לִעֲבֹד וְתִבְשִׁילָת
הַלִּבְבוֹת וְאֶזְלָת תִּמְרָא לְכִי תִּתִּי אֶחָיו
וְהוּא שִׁכְבְּ וְנִסִּיכָת יִתִּי לִישָׁא וְלִשְׁתָּא וְחֲלִטָת
לִעֲבֹד וְשִׁילָת יִתִּי חֲלִיטָתָא וְתִמָּךְ אֶת

י
ח

ל
ו

ח
ס
מ

י

ו
ת
ל
ש
ק

הַמִּשְׁרָתָה תִּצָּק לְפָנָיו וְיִמָּאן לֹא כִּלְיָא אָמַר
אֲמִנּוּן הוּא צִיָּא וְכִלְיָא שְׁלֵמָה לִי וְיִצְאֻ כִּלְיָא שְׁלֵמָה
מִעֲלָיו וְנִסִּיכָת יִתְּמֹר אֶחָיו וְאִיזִילָתָא קָמָה וְהוּא
וְלֹא אֲבָא לְמִי כִלְיָא אָמַר אֲמִנּוּן אֶפִּיקוּ כִלְיָא שְׁלֵמָה
מִעֲלָיו וְנִפְקוּ כִלְיָא שְׁלֵמָה מִעֲלָיו וְיֹאמַר אֲמִנּוּן
אֶתְמַר הַבְּיָא הַבְּרִיה חֲחֵר וְאֶבְרָה מִיָּדָה
וְתִקַּח תִּמְרָא אֶת הַלִּבְבוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ וְתִבְּאֵנָא
לְאֲמִנּוּן אֶחָיו חֲחֵר וְאָמַר אֲמִנּוּן לְתִמְרָא
אֶעֱלִי סְעוּדָתָא לְאֶדְוִין בֵּית מִשְׁכְּבָא וְאֶסְעֵד
מִן יָדִיךְ וְנִסִּיכָתָא תִּמְרָא יִתְחַלֵּב וְעֲבֹדָתָא
וְאֶעֱלִי לְתִיבָת אֲמִנּוּן אֶחָיו לְאֶדְוִין בֵּית מִשְׁכְּבָא
וְתִבְּשִׁילָתָא לֹא כִלְיָא וְיִתְחַלֵּב וְיֹאמַר לִיה בֹּאִי
שִׁכְבְּ עִמִּי אֶחָיו וְיִקְרִיכָתָא לִיה וְלֹא אֲבָא
לְמִי כִלְיָא וְאֶתְקִיף בָּהּ וְאָמַר לִיה עוּלִי שִׁכְבְּ
עִמִּי אֶחָיו וְיִתְאָמַר לִי אֵלֶּה אֶחָיו אֶתְעִנֵּנִי כִּי
לֹא עֲשֵׂתָ כִּי בִישְׁרָאֵל אֶתְעֲשֶׂה אֶתְהַנְּבִלָה
הַזֹּאת וְאָמַרְתָּ לִיה בְּבֵנוֹ אֶחָיו לֹא תִעֲנֵנִי כִּי
אֲנִי לֹא מִתְעַבֵּד כִּי בִישְׁרָאֵל לֹא תִעֲבִיד
כִּי קָלָנָא הָדִין וְאֶנֶּכָּה אֲוִלִּיךְ אֶתְחַרְפֵּלְךָ
וְאֶתְהַתֵּהךָ בְּאַחֵר הַנְּבִלִים בִּישְׁרָאֵל וְעֲתִיד
דְּכִנְא אֶלֶּה מֶלֶךְ כִּי לֹא יִמְנַעֲנִי מִמֶּךָ וְאֶנָּה
לֹאֲךְ אֲוִבִלִי יִתְחַסְדָּאִי וְאֶתְהַתֵּה בְּחֵד מִן שְׁטִיָּא
בִישְׁרָאֵל וְכַעַן מִלִּילָתָא כַּעַן עִם מֶלֶךְ אֲרִי לֹא
יִמְנַעֲנִי מִמֶּךָ וְלֹא אֶבְרָה לְשִׁמְעֵי בְּקִלְיָא וְיִחַזֵּק
מִמֶּנְהוּ וְיַעֲנֶה וְיִשְׁכַּב אֶתְהָ וְלֹא אֲבָא לְכִי כִלְיָא
מִנָּה וְתִקִּיף מִנָּה וְעֲנִיָּה וְשִׁכְבְּ עִמָּה וְיִשְׁעָהּ

א
ב
ג
ד
ה

א
ב
ג
ד
ה

א

א
ב
ג
ד
ה

א

א
ב
ג
ד
ה

א
ב
ג
ד
ה

א
ב
ג
ד
ה

א
ב
ג
ד
ה

א
ב
ג
ד
ה

א
ב
ג
ד
ה

א
ב
ג
ד
ה

א
ב
ג
ד
ה

א
ב
ג
ד
ה

הַבְּיָא ג' וְנִלָּא וְסִימְנָה - הַבְּרִיה בֶּנֶי מִדְּחֻק עֲבָה - וְיִשְׁנָה בֶּנֶי חֹד רִישׁ פִּיטוֹק וְחֹד סוֹ פִּיטוֹק וְסִימְנָה אֶתְבְּרֵי נִתְּרִי וְיִשְׁנָה אֲמִנּוּן שְׁנָה גְדוּלָּה וְיִשְׁנָה

אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה
אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה
אמנון קומי לפי וסנה אמנון סנאתא רבתא
לחא ארי סגאה סנאתא דסנה מרחמא
דחמה ואמר לה אמנון קומי איזילי ותאמר
לו לא אויבת חרעה הגדולה הזאת מאחרת
אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע
לה ואמרת ליה על עיסק בשתא רבתא הוא
מכתר דעבדת עמי אתאמר לשלחו ותנו לא
אבא לקבלא מנה ויקרא את בערו משרתו
ויאמר שלחנא אתא אתא מעלי החוצה ונעל
הדלת אחריה וקרא תעולימיה משמעניה
ואמר שלחו כעץ יתא מלותי לברא זאבון
דשא ברהא ועליה כתנת פסים פליכ תלשן
בנות המלך הבתולות מעילים ויצא אתה
משרתו החוצה ונעל הדלת אחריה ועלה
כתונא דפסיארי כיץ לבשין בנות מרכא
בתולתא כדדוטיין ואפיק יתה משומעניה
לברא זאב דשא ברהא ותקח תמר אפר
על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה
ותשמינה על ראשה ותלך הלך וזעקה
ונסיבת תמר קטמא על רישה וכתונא דפסי
דעלה בצעתו שויאתינה על רישה ואזלא
מיזלוצחא ויאמר אליה אבשלום אחיה
האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החלישו
אחיק הוא אלת שיתי אתלכך לדבר האה

ל
ח

ג
ד
ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

ג
ד
ה

ו

ז

ח
ה

י
יא

י
יא

ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה
ואמר לה אבשלום אחיהאמינון אחך
הזה עמך וכעץ אחת שתוקי אחך הוא
לאתשון יתלכך לפתגמא הדין ויתניבת
תמר ושתקא בית אבשלום אחיהא ויהמך
דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד
ומלכא דוד שמע ית כל פתגמא האלין ותקם
ליה לחא וילא דבר אבשלום עם אמנון למרע
ועד כן כישנא אבשלום את אמנון על דבר
אשר ענה את תמר אחתו ולא מילא אבשלום
עם אמנון למכיש ועד סבארי סע אבשלום
ית אמנון על עיסק דעני ית תמר אהותיה
ויהי לשנתיים ימים ויהיו גזע

ל
ח
אבשלום לכלב המלך וזהו לזמן תרתין
שנן זהו גזעין לאבשלום כמישר חצור
דעם בית אפרים וזמין אבשלום לכלב מלכא
ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנהנא גזע
לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך ואתא
אבשלום לות מלכא ואמר הא כעץ גזעין לענין
ויזיל כעץ מלכא ועבדוהי עם עבדך ויאמר
המלך אל אבשלום אלבע אלנך כלנו ולא
נכבד עליך ויפרקו ולא אבה ללכת ויערכו
ואמר מלכא לאבשלום לא ברי לא כעץ נזיל
כלנא ולא ניתקם עלך ואתקין ביה ולא אבא
למיזלוצחא ויאמר אבשלום ולא ילך נא

ועליה ג וסימנה כתנת פסים למחוס שובה יכרעון אחריים ה שנאה וסימנה תועבת י ואתקין אבשלום שלח ששה נצי

אתנו אמן אחי ואמר לו המלך למה ילך
עמך ואמר אבשלום ולא יזיל כעץ עמנו
אמן אחי ואמר ליה מלכא למא יזיל עמך
ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמן
ואת כלבני המלך ואתקוף בה אבשלום
ושלח עמיה יתאמן וית כלבני מלכא
ויצא אבשלום את עבדיו
לאמר ראו נא כטוב כלבאמן ביני ואמרתי
אליכם הנה את אמן וזה מתס אתו אלתראו
הלא כי אנכי צוית אתכם חזקו והיו לבני חיל
ופקיד אבשלום ית עולימיהו למימר חזקו
כד ישפר לבא דאמן בחמרא ואמר לבני
קטולו יתאמן ואתקטלו יתיה לא תרחלו
והיו יתאמן ויתאמן ויתאמן ויתאמן
גברין ויעשו נערי אבשלום לאמן פאשר
צוה אבשלום ויקמו כלבני המלך וירבו איש
על פרדו וינסו ויעבדו עולימי אבשלום ואמן
כמא דפקיד אבשלום וקמו כלבני מלכא ונתנו
גבר על כודתיה ואפכו ויה יהמה בדרך
והשימה כאה אלדור לאמר הנה אבשלום
את כלבני המלך ולא נותר מהם אחר וזהו
עד דאמן באורחא ושמעית אתה לזה
דויד למימר קטל אבשלום ית כלבני מלכא
ולא אשתאר מנהו חר
ויקם
המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל
עבדיו נצבים קרע בגדיהם וקם מלכא ובע

שומה
ף

אם
כה
ולא
קרי
והן
ח
כח
כח
ולא
קרי

יתלבו שוהי ושכיב על ארעא וכל עבדוהי
מעתיק כד מבזעין לבושיהו
ויעץ וינדב בן שמעה אחידור
ויאמר אל אמר אדני את כל המעריס נעולין
המיתו כדאמן לבדו מת כיעלפי אבשלום
היתה שימה מיום ענתו את תמר אחותו
ואתיב וינדב בן שמעה אחוהי דויד ואמר
לא ימר רבני ית כל עולימי אקטולו אלהן
אמן כלחודוהי מית ארי כלבא אבשלום
הות כמינא מיומא דעני ית תמר אחתיה ועתה
אלישם אדני המלך אל לבדור לאמר כל
בני המלך מתו כבאם אמן לבדו מתו כעץ
לא ישוי רבני מלכא על רביה פתגמא למימר
כלבני מלכא אתקטלו אלהי אמן כלחודוהי
מית
ויבך אבשלום וישא
הנער הצפה את עינו ויראוהו עסר בלבים
מדרך אחריו מצד הקר יער קאבשלום
וזקף עולימא סכואה ית עינא וזהו זהא אעם
סגי אתן מאורח מאחורוהי מסכור סורא
ויאמר וינדב אלה המלך הנה בנה המלך באו
בדרך עבדך כן תיה ואמר וינדב למלכא
בני מלכא אתו כפתגמא דעבדך כי הוה יתיה
בבלתו לרבר והנה בנה המלך באו וישאו קולם
ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול
מאד וזהו כשיצויה למלכא זהא בנה מלכא
אתו ארימו קלהו וכו ואם מלכא וכל עבדוהי

בכונניה סגאח לחדא ואבשלוס ברח
וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויצא
על בני כלת ימים ואבשלוס ערקאזל לות
תלמי בן עמיחור מלך גשור ואת כל על
כדיה כל יומא ואבשלוס ברח וילך גשור
ויהי שם שלש שנים ואבשלוס ערקאזל
לגשור והיה תמן תלת שנים ותכל דור המלך
לצאת אל אבשלוס כיתחם על אמן כי מת
זחמידת נפשא רדוד למפק על אבשלוס
ארי אתחם על אמן ארי מית

וידע יואב בן צריה בילך המלך
על אבשלוס וידע יואב בן צריה ארי כל
דמלכא למפק על אבשלוס וישלח יואב
תקועה ויקח משכאשה חכמה ואמר אליה
התאכלי לא ולבשינא בגדיא כל ואלתסוכי
שמך ויהיית באשה זה ימים רבים מתאכלת
על מתי ושלח יואב לתקועה ודבר מתמן
אתתא חכמה ואמר לה אתאכלי כעון ולבשי
כען לבשי אכלא ולא תשופיך משהא ותהן
כאתתא דען יומיך סגיאין מתאכלא על מיתא
ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם
יואב את הדברים בפיה ותהנין לות מלכא
ותמללין עמיה כפתגמא הדין ושו יואבית
פתגמא בפומה ואתתאמר האשה התקעית
אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ואתתא
הושיעה המלך ואתתאמר אתתא דמתקועה למלכא

עמיחור
ל
כ
ו
ק
י

י
בלש

14
ח

י
כ

ח

כ
י
ח
ו
כ

ונפלת על אפיה על אדעא וסגידת ואמר
פרוק מלכא ויאמר לה המלך מה לך והאמר
אכל אשה אלמנה אנו ומת אישי ואמר
לה מלכא מאלך ואמרת בקשטא אתתא
ארמלתא אנא ומית בעלי וילשפחתך שני
בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל בניהם
ויבוא אחר אתה אחר וימת אתו ולא מתך
תריץ בניך ואתנצא ותרויהון בחקלא ולית
דמשייזב בניהון ומת אחד יתחד וקטר
יתיה והנה קמה בלחמשפחה על שפחתך
ויאמרו ותניאת מכה אחיו ונמתה ונפשא חיו
אשר הרגו ונשימיה גם אתה יורש ונפשא
בחלת אשר נשארה לבית שום לאישי

שם
זרעיתא על אמתך ואמרו הכי יתדקטר
אחור ונקטלנה בחובות נפשא אחור וקטר
ונשיצאק ית ירוחא ובען למקטלית חד יחדי
דאשתאר בדיל לא לשואה לבעלי שום
ושאר על אפיה אדעא

ויאמר המלך אלהאשה לכי לביתך
ואנא צוה עליך ואמר מלכא לאתתא איזו
לכיתך ואנא אפקיד עליך ואתתאמר האשה
התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון
ועל ביתאבי והמלך וכסאו נקי ואתתאמר
דמתקועה למלכא עלי דילי רבונ מלכא חובא
ומלכא זכרסי מלכותיה זכאי

במחנה

ח

ש
ק

י

כ

ח

ונמיתהו חס בלש וסימנ - בפגנובו וישלח שאל והנה קמה ועשרה אנשים ויכר - התקועית ב חד מל ו חס וסימ ותפל על אפיה עלי אדני המלך

ויאמר המלך המדבר אליך והכאתו אליה
יסוף עוד לגעת בך ואמר מלכא מן די ימ
ליך מלא זית תניח לזית ולא יוסף עוד לאנא
בין ואתאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך
מהרבית גאל הדם לשחת ולא ישמיד את
בני ישראל חיה יהוה אספול משערת בך
אריצה ואמרת יזכר כעץ מלכא מאדנית
בספר אורייתא רשן אלהך כדי ללא לאנא
אורחא קדם גאל דמא לחבלא ולא ישיצון
יתברי ואמר קיים הוא עניאס פול מסער ריש
ברך לארעא ואתאמר האשה
תברנא שפחתך אלדך המלך דבר ויאמר
דברי ואמרת אתתא תמליל כעץ אמרת קום
האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים
ומדבר המלך הדבר הזה פאשם לבדתי
השיב המלך את נדחו ואמרת אתתא ולמא
חשיבתא כהדא על עמא רשן וממליל מלכא
פתגמא הדין כגבר חייב כדי ללא לאתבא
מלכא יתבדור יהי כמות נמות וכמים הנגרים
ארצה אשר לא יאספון ולא ישא אלהים נפש
וחשב מחשבות לבדתי ידח ממנו נדח ארי
מיתא דמאית הא כמא דמתא שדין לארעא
דלא אפשר להון דיסתפון כין לית אפשר
דינא דקושטא לקבלא ממון דשקרו דמחשב
מחשבין כדי ללא לבדרא מעה בדור ועתה

אשר באתי לדבר אלהיך ארני את הדבר
הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך ארברה
נא אלהיך אולי יעשה המלך את דבראמתו
וכעץ ראיתי למלא קדם מלכא רבונני ית
פתגמא הדין ארי דחלונני עמא ואמרת אמתך
אמליל כעץ קדם מלכא מא אס יעביר מלכא
יתפתגמא ואמרתיה כי ישמע המלך להציל
אתאמתו מכף האיש להשמיד אתי ואתבני
יחד מנחלת אלהים ארי ישמע מלכא לשענא
יתאמתיה מיד גברא לשיצאה יתרי ית ברי
כחא מאחסנת עמא רשן ולאמר שפחתך
יהיה נא דבראדך המלך למנחה כי כמלאך
האלהים כן ארני המלך לשמע הפז וזה הע
ויתוה אלהיך יקי עמך ואמרת אמתך יהי
כעץ פתגמא רבונני מלכא לנחא ארי נמאנא
רשן כין רבונני מלכא למשמע טב וביש
ומימרא רשן אלהך יהי כסעך
וישן המלך ויאמר אלהיך אלהי
תברנא מלכא דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר
האשה יזכר נא ארני המלך ואתניב מלכא
ואמר לאתתא לא כעץ תכסא מני פתגמא
דאנא שאיל יתך ואמרת אתתא תמליל כעץ
רבונני מלכא ויאמר המלך
היך יואב אתך בכל זאת ותשן האשה ותאמר
חי נפשך ארני המלך אסאש להמין ולהשמיל
מכלא אשר דבראדך המלך כי עבדך יואב הוא

המדבר ד וסימנ— והנה שני כס ויאמר המלך לכן ידע עמי לפלמוני— אש האש ב חס בליש חי נפשך עד האש בית רשע—

הקצר
החפ
בליש

צונו והוא שם כפי שפחתך את כל הדברים
 האלה ואמר מלכא היד יואב עמך בכל דא
 ואת צבת אתתא ואמרת חיי נפשך רצוני מלכא
 אם את למסטי לימינא ולסמלא מכל דמליל
 רצוני מלכא ארי עבדך יואב הוא פקדני והוא
 שוי בפומא דאמתך ית כל פתגמא האלין
 לבעבור סבב אתפני הדבר עשה עבדך יואב
 את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלכך
 האלהים לדעת את כל אשר בארץ בריל
 לאקפא יתאפי פתגמא עבד עבדך יואב ית
 פתגמא הדין ורצוני חכים כחכמת מלכא
 ריני למדע ית כל דבארעא

ויאמר המלך אל יואב הנה בא
 עשית את הדבר הזה ואלה השב את הנער
 את אבשילום ואמר מלכא ליואב הא כענ
 עבד ית פתגמא הדין ואיזיל לתיב ית
 עולימא ית אבשילום ויפל יואב אל פניו
 ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב
 היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך ארי
 המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו ונפל
 יואב על אפוחי על ארעא וסגיד וברך ית
 מלכא ואמר יואב וימא דיין ידע עבדך ארי
 אשכחית רחמיך בעיניך רצוני מלכא דעבד
 מלכא ית פתגמא דעבדך ויקם יואב וילך
 גשורה ויבא את אבשילום וירושלם וקם יואב
 ואזל לגשור ואיזני ית אבשילום לירושלם

ל
 ק
 ק

ג
 ב

עבדך
 ק

ת
 ו
 מ
 ו
 מ
 ו
 מ
 ו
 מ

ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה
 ויסב אבשילום אל ביתו ופני המלך לא ראה
 ואמר מלכא יסתחר לביתיה ואפי לא יחזי
 ואסתחר אבשילום לביתיה ואפי מלכא לא חזי
 ובא אבשילום לאהיה איש

ויפה בכל ישראל להלל מאד מכבודו ועד
 קרקדו לאהיה בן מוס וכל אבשילום לא הוה
 גבר שפיר בכל ישראל לשבבא לחא מפדסת
 רגליה ועד מוחיה לא הוה ביה מומא וכל לחו
 את דאשו וזה היה מקץ ימיס לימיס אשר יגלח
 כי כבד עליו וגלחו ושקלא את שער ראשו
 מאתים שקלים באבן המלך ויבספרו תיה
 יתרישיה זהו ממזמן עדן לעדן דמספר

רישיה מאתן סלעין במתקלא ומלכא ויגלו
 לאבשילום שלשה בנים ובת אחת ושמה תמר
 היא היתה אשה יפת מראה ואת לידו לאבשילום
 תלתא בנן וברתא חדא ושמה תמר היא הוה
 אתתא שפירת חיזו

אבשילום בירושלם שנתים ימיס ופני המלך
 לא ראה ויתב אבשילום בירושלם תרתין
 שנין ואפי מלכא לא חזא וישלח אבשילום
 אל יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לבוא
 אלין וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא ושלח
 אבשילום לוח יואב לשלח יתיה לוח מלכא
 ולא אבא למית לוחיה ושלח עוד תניבות

גמורת הביט סבב - ופני ג וסימנ - לא יראו ופני לא יראה היינו גרס על פני - לימיס ה וסימנ - ועד וגלחו ובאותי היעמד על כן -

ויהי מאחרי כן ויעש לאבשלום מרכבה
וססים וחמשים איש רצים לפניו וזהו
מכתר כין ועבד ליה אבשלום רתכין וסוסין
וחמשים גבדא רדופין קדמוהי וזה שבים
אבשלום ועמד עליה דרך השער ויהי כל
האיש אשר יהיה לו לבוא אל המלך
למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי
מזה עיר אתה ויאמר מאחר שבטי ישוראל
עבדך ומקדים אבשלום וקאים על לבש
אורח תרעא זהו כל גברדיה ליה דין
למי על לקדם מלכא למדן וקרי אבשלום
ליה ואמר אי מא קרי את ואמר מיחד
שבטי ישראלי עבדך ויאמר איך
אבשלום ראה דברך טובים וגבתיים ושמע
אין לך מאת המלך ויאמר ליה אבשלום
חזי פתגמך תקנין ויאן ושמע לית לך מן
קדם מלכא ויאמר אבשלום מי שמע
שפט בארץ ועלי יבוא בלא אשר יהיה
לך יבוא שפט וזה צדקתיו ויאמר אבשלום
מן ימני נני דין בארץ ואוקדמי ידתי כל
גברא דיה ליה דין ונני ואדינני בקשוט
והיה בקרבאיש שלה שתחות לו ושלחת
ידו והחזיק לו ונשק לו וזהו כד קרי בגברא
למסגר ליה ומושיט ית ידה ומתקרב
ונשיק ליה ויעש אבשלום כדבר הזה לכל
ישראלי אשר יבאו למשפט אל המלך ויגב

והיה מאחרי כן ויעש לאבשלום מרכבה
וססים וחמשים איש רצים לפניו וזהו
מכתר כין ועבד ליה אבשלום רתכין וסוסין
וחמשים גבדא רדופין קדמוהי וזה שבים
אבשלום ועמד עליה דרך השער ויהי כל
האיש אשר יהיה לו לבוא אל המלך
למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי
מזה עיר אתה ויאמר מאחר שבטי ישוראל
עבדך ומקדים אבשלום וקאים על לבש
אורח תרעא זהו כל גברדיה ליה דין
למי על לקדם מלכא למדן וקרי אבשלום
ליה ואמר אי מא קרי את ואמר מיחד
שבטי ישראלי עבדך ויאמר איך
אבשלום ראה דברך טובים וגבתיים ושמע
אין לך מאת המלך ויאמר ליה אבשלום
חזי פתגמך תקנין ויאן ושמע לית לך מן
קדם מלכא ויאמר אבשלום מי שמע
שפט בארץ ועלי יבוא בלא אשר יהיה
לך יבוא שפט וזה צדקתיו ויאמר אבשלום
מן ימני נני דין בארץ ואוקדמי ידתי כל
גברא דיה ליה דין ונני ואדינני בקשוט
והיה בקרבאיש שלה שתחות לו ושלחת
ידו והחזיק לו ונשק לו וזהו כד קרי בגברא
למסגר ליה ומושיט ית ידה ומתקרב
ונשיק ליה ויעש אבשלום כדבר הזה לכל
ישראלי אשר יבאו למשפט אל המלך ויגב

ולא אבא למיתו ויאמר אל עבדיו ואחלקת
יואב אל ידיו ולו שם שער לכו והוציתיה
באש ויצתו עבדי אבשלום אתה חלקה באש
ואמר לעבדוהי חזו אחסנתו ואבדסמיכא
לדילי וליה תמך סעריץ איזילו ואדליקוהא
בנורא ואוקידו עבדי אבשלום ית אחסנתא
בנורא ויקם יואב ויבא אל
אבשלום הביתה ויאמר אליו למח הציתו
עבדך אתה חלקה אשר לי באש וקם יואב
ואתא לות אבשלום לביתא ואמר ליה למא
אדליקן עבדך ית אחסנתא דילי בנורא
ויאמר אבשלום אליו ואל תהנה שלחתי אליך
לאמר בא הנה ואשלח אתך אל המלך לאמר
שמועתי
אראה פני המלך ואסישבי עון וזה מתני
ואמר אבשלום ליואב הלא שלחתי לותך
למימר איתא הלא ואשלח יתך לות מלכא
למימר למא אתית מגשור טוב לי עוד
ואנא תמך וכען אחזי אפי מלכא ואסאת
בי חובא וקטרנני ויבא יואב אל המלך
ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך
וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק
המלך לאבשלום ואתא יואב לות מלכא וזהו
ליה וקרא לאבשלום ואתא לות מלכא וסגד
ליה על אפיה על אד עא קדם מלכא ונשיק
מלכא לאבשלום

ו

עד יחס בלי וסימבלי שלשה מריב תכרה רי העין רד עם ל חושבך היורש יבאו וישבו אמרתי אמללה ויעל ה וסימבלי ויאמר

אבשלום את לב אנשי ישראל ויעבד אבשלום
בפתגמא הדין לכל ישראל ואתן למדן קדם
מלכא וגנב אבשלום ית לבא אנשי ישראל
ויהי מקץ ארבעים שנה
ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשולם
את נדרי אשר נדרתי ליהודה בחרון יהודה
מסוף ארבעים שנין ואמר אבשלום למלכא
איניל כעץ ואשלים ית נדרי דנדרית קדם יני
בחרון וינידר נדר עבדך בשבת בך שור
בארם ואמר אם יש לי שני בני יהודה ויהושלם
ועבדתי את יהודה ארי נדרא נדר עבדך
במת בני בך שור בארם למימר אם אתבא
יתבנני כי לירושלם ואפלה קדם שני ואמר
לו המלך לך בשלום ויקסו ויך חבר ונדה
ואמר ליה מלכא איניל בשלם וקם ואזיל
לחרון וישלח אבשלום
מרגלים בכל שבטי ישראל ואמר בשמעכם
את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום
בחרון וישלח אבשלום מארלין בכל
טבטא דישראל למימר כמשמעבון ית
קל שופרא ותימרון מלך אבשלום בחרון
ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם
קראים והלכים לתמס ולא ידעו כל דבר ועם
אבשלום אזלו מאתן גבדין מירושלם
זמינין ואזלין לתומהון ולא ידעין כל מדעם
וישלח אבשלום את אחיתפל הגילוני וענין

ישוב
ק

וכל
ויש
פסוק
כות
במג

דוד מעירו מגלה בצבחו את הצבחים ויהי
חקשולאמן והעם הולך ורב את אבשלום
ושלח אבשלום ית אחיתפל גילוניא מלכא
דדוד מקרתיה מגילוי בצבחותיה יתבחיא
והוה מרדא תקיף ועמא אזילוסגי עם
אבשלום ויבא המגיד אל דוד ואמר היה
לבאיש ישראל לאחר אבשלום ואתאומח
לות דוד למימר אתפני לבא אנש ישראל
בתרא בשלום ויאמר דוד לכל עבדיו אשר
אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה
לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן
ימהר והשגנו ויהיה עלינו את הרעה והכה
העיר לפיחרב ואמר דוד לכל עבדיו
ועמ
לנא שיצא מן קדם אבשלום אחיו למימר
דלמא יוחי ידבכננא ויכמוץ עולא יתבשולא
וימחי קרתא לפתגם דחרב ויאמרו עבדי
המלך אל המלך בכל אשר יבחר אנחנו
הנה עבדיך ואמרו עבדי מלכא למלכא
בכל דימר רבנו מלכא הא עבדך ויצא
המלך וכלביתו ברגליו ויעזב המלך את
עשר נשים פלגשים לשמר הבית ונפק מלכא
וכל אנשי ביתיה עמיה ושבק מלכא ית עסר
נשיין לחינך למטר ביתא ויצא המלך וכל
העם ברגליו ויעמדו בית המרחק ונפק מלכא
וכל עמא דעמיה וקמו באתר רחיק וכל עבדיו

ולא יקענו וסימנו כל וצד נכחה כירפאנוס וכל ציתו וסימנו ויעלה איש וימת שאל ויצא המלך הולך גיל צטפ וסימנו הגילוני ומולד

עבדים עליהם וכלה כרתיו וכלה פלתי וכל
הגתים שימאות איש אשר באו ברגל
מגת עבדים על פני המלך וכל עבדוהי
עבדין על ידוהי וכל קשתיא וכל קלעיהא
וכל גתאי שיתמאה גברא דאיתו עמוה מגת
עבדין קדם מלכא ויאמר
המלך אלאתי הגתני למח תלך גסאתה אתנו
שוב ושב עם המלך כינכרי אתה וגם גלה
אתה למקומך ואמר מלכא לאיתי גתאה
למאתי זילאף את עמנא תוב ודתיב עם
מלכא ארי נכלאי את ואסגלי אתאי זיל
לך לאתך יתמו לבואך והי סאנועך עמנו
ללכת ואני חלך על אשר אנחנו לך שוב ושב
את אחיך ויהי כן ויאמר המלך
ורין את טילך עמנא למיזר ואנא
אזיל ואתר דלית אנא ידע לאן אנא אזיל
תוב ואתיב יתאך עמך ועבדי עמהו
טיבו וקשויטו ויעץ אתי אתה מלך ויאמר
יהוה וחיארני המלך כי אם במקום אשר
יהיה שם ארבע המלך אסלמות אסלחים
בישם יהיה עבדך ואתיב אתי ית מלכא
ואמר קיים הוא ויהי רבני מלכא אלהן
באתרא דיה תמן רבני מלכא אם למותא
אם לחיי ארי תמן יהי עבדך ויאמר דוד
אלאתי לך ועבד ויעבד אתי הגתני וכלאנשין
וכלה פלתי ויאמר דוד לאתי איני

אנישך
ק
ג
מל
בספ

אם
כח
ולא
קדי

ואחימלך ענין בדרך ויהונתן בדרך אביתר תרין נבנן
עמנון וראובן מלכיהמה בעברות המרבר
עבדא דבר מעמכם להגיד לי ויחזו דאנא
מתעכב במישרי מדברא עד דימפי פתגמא
מנכון לחזא לי וישב צדוק ואביתר את
ארוז האלהים ירושלם וישבו שם ואתנב
צדוק ואביתר ית ארונא דגוי לירושלם ויתנו
תמן ודור עליה במעלה הזאתם עליה ובכר
וראש לז חפוי והוא הלך יחק וכלה עס אשר
אתו חפוי איש ראשו ועלו עליה ובכה ודוד
סליק במסקנא דטור זיתא סליק ובכי דריש
ליה מכרך והוא אזיל ויחיק וכל עמא דעמיה
כריכו גבר רישיה וסלקין מסק ובכין ודוד
הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עסא בשלום
ויאמר דוד סכלנא את עצת אחיתפל יהודה
ולדוד אתחזה למימר אחיתפל במרו דא
עסא בשלום ואמר דוד קלקיל בען ית מלנא
דאחיתפל לי ויהי דוד בא עד הראש אשר
ישתחוה שם לאלהים ויהנה לקראתו חושי
הארבי קרו עכנתו וארמה על ראשו ויהנה
דוד אתא עד ריש טורא דיסגוד תמן קדם
לי ויהא לקדמותיה חושי ארכא כד מבצע
לבו שוהו ועפרא רמי ברישיה ויאמר לו
דוד אם עברת אתי ודית עלי למשא ואמר
ליה דוד אם עברת עמי ותהי עלי למטול
ואם עיר ושוב ואמרתי לא בשלום עבדך

בערבות
פ

ל
מ
ג

ל

ג
ז

ל
ח
ח

אני חמלך אהיה עבדא בך ואני מאז ועתה
ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל
ואם קרתא תתוכותימר לא בשלום עבדך אנא
מלכא איהי עבדא דאבך ואנא מבכין ובכין
ואנא עבדך ותקלקיל לי ית מלכא דאחיתפל
והלא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה
כלה דבר אשר תשמע מבית המלך תגיד
לצדוק ולאביתר הכהנים והלא עמך תמן
צדוק ואביתר כהנא ויהי כל פתגמא את שמע
מבית מלכא ותחוי לצדוק ולאביתר כהנא
תנה שם עמם שני כהנים אחימען לצדוק
ויהונתן לאביתר ושלחם בידם אלי כל
דבר אשר תשמעו והא תמן עמנו תרין
ותשרחו בידהו דותי כל מדעס ונשמע
ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלם יבוא
ירושלם ואתא חושי שושנינא דדוד
לקרתא ואבשלם אתא לירושלם
ודוד עבר מעט מהראש והנה
ציבא נער מפכשת לקראתו צמר חמורים
חבושים עליהם מאתים לחם ומאה צמנים
ומאה קין וגבליין ודוד עבר דעיר מריש
טורא והא ציבא עולימא דמפכשת לקדמותיה
וזוג חמריין חשיקין וליהוץ מאת גריצן
דלחים ומאה אתכלין דענכין כבישין ומאה
ומאה מנן דבילתא וגב דחמריין ואמר חמלך

ל
מ
ג

ל
מ
ג

ל
מ
ג

ל
מ
ג

ל
מ
ג

כתנתו וסימנתי ויפשיטו את יוסף קרוע כתנתו ויביא חושי כאשר באת חושי וצבור בן נתן ימנה ראש לחזו ולית כותה

חל

ז
יש
פסוק
ועשה

תיו
ק

ג

כה
כז
ק

ח

בעיני
ק

אל ציבא מהאלה לך ואמר ציבא החמורים
לבי תהמלך לרצולת הלחם והקין לאכול
הנערים ותיין לשותות הן עקב במוצרי ואמר
מלכא לציבא מא אלין לך ואמר ציבא
המר יא לבית מלכא למרצולת מאו ובלתא
למיכל עולמי מא וחרמא למשתי דמשלהו
במדברא ויאמר המלך ואידך בקא דנכר
ויאמר ציבא אלהמלך הגדול שב בירושלם
כנאמר היום ישיבו לבית ישראל את
ממלכותא כפי ואמר מלכא ואין בד רבונך
ואמר ציבא למלכא הא יתיב בירושלם אר
אמר יומא דין יתיבון לוי בית ישראל ית
מלכותא בא ויאמר המלך לציבא הגדול
לך כלל
אמר ציבא בעיך ארץ המלך ואמר מלכא
לציבא הארץ כל דלמפינו שות ואמר ציבא
מודינא אשכח רחמיך בעיך רבונ מלכא
ובא המלך דור עד בחורים והנה משם איש
ויצא מממשכת בית שאורו שמו שמועי בן
גרא יצא יצא ומקלל ואתא מלכא דוד עד
ערמת והא מתמך גברא נפיק מזרעית בית
שאורו שמה שמועי בד גרא אזיל מיזל
ומלטיט ויסקל בא בניסא דדור ואת כל ענדי
המלך דור וכל העסו כל הגבורים מימיו
ומשמאלו ומרגים בא בניא ית דוד וית כל
עבדי מלכא דוד וכל עמא וכל גברא מימינה

והלחם
ק

י
וכל
יהוש
בית
ל
חם

ה
ט
ז
מל

לוטוזה תחת קללת ה' היום הזה מאסג לא
קדם צי ומעת עיניו יתע צי לי טבת חלה
לוטניה יומא הדין וילך דור ואנשין בדרך
ושמעי הך בלעל עהר לעמתו הך ויקל
ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר ואזל דור
וגברוהי באורחא ושומעניא זיל בסטר טורא
לקבליה אזיל לומ לטויט ומרגים באנפא לקבלי
זמשי עפרא ויבא המלך
וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם ואתא
מלכא וכל עמא דעמיה כד משלה ונחמין
ואבשלוס וכל העם אישי ישראל באו וירושלם
ואחיתפל אתו ואבשלוס וכל עמא אנשי ישראל
אתו לירושלם ואחיתפל לעמיה ויהי כאשר
בא חושי הארבי רעה דור אל אבשלוס ויאמר
חושי אל אבשלוס יחי המלך יחי המלך וזהו
כד אתא חושי ארצא שושבנא דדוד לות
אבשלוס וזאמר חושי לאבשלוס יצלח מלכא
יצלח מלכא ויאמר אבשלוס אל חושי יזה
חסדך אתרעך למה לא הלכת אתרעך וזאמר
אבשלוס לחושי דא טיבולך דעם חנך למא
לא אזלתא עם חנך ויאמר חושי אל אבשלוס
לא ביאשר בחר יהוה וזה עם הזה וכל איש
ישראל לא אחיה ואתו אשכ ואמר חושי
לאבשלוס לא אלהיך דאתרעני עי וזמא חנך
וכל אנשי ישראל דיליה אהיזעמיה אתיב
והשנית למי אבשלוס הלא לפנינו באשר

תו
ק

א

ג
ובל
רש
מיד
כוח

ד
חכ

ה

ו
ז
ח

ה
מל

איש
ק
ולא
כח

ז
ח

עבדתי לפניא כרך כן אחיה לפני יותנינות
קדם מן אנא אפלה הלא קדם כריה כמא
דפלה ית קדם אכור כין איה פלה קרמך
ויאמר אבשלוס אל אחיתפל
הכו לכם עצה מהנעשה וזאמר אבשלוס
לאחיתפל הכו לכו מלכא מאנעני ויאמר
אחיתפל אל אבשלוס כוא אלפלגשיא כרך
אשר הנח לשמור הבית ושמע כל ישראל
כיתבא שות אתא כרך וחזקו ידי כל אשר אתו
וזאמר אחיתפל לאבשלוס עול לות להיטא
דאכור דשבק למטר ביתא דישמעון כל
ישראל לארי אתגרייתא באכור ויתקפוץ ידי
כל דעמך ויכיו לאבשלוס האהל לער להג
ויבא ישראל ונגדו לאבשלוס קנופין על אגרא
ועל אבשלוס לות להיטא דאכור ויניני
כל ישראל ועצת אחיתפל אשר יעקבנים
ההם כאשר ישאל בדבר האלהים כן
כל עצת אחיתפל גס לרור גס לאבשלוס
זמלכא דאחיתפל דמליך ביומא האנון
כמא דשאי לגברא בפתגמא דפי כין כל
מלכא דאחיתפל אף דוד אף לאבשלוס
ויאמר אחיתפל אל אבשלוס
אבחרה נא שנים עשר אלה איש ואקומה
וארדפה אחר ידור הלילה וזאמר אחיתפל
לאבשלוס אבחר כעץ תרי עשר אלפין גברא

ויקלל ג וסימנך ויקב הפלשתי ושמע ג - ויטו ד וסימנך משפט לאבשלוס בתהו נשין - אבחרה ב וסימנך - שנים עשר דברי עמו -

על אדני לא נשאר ביה וכל גבר אדני עמיה
אף חד וזאם אל עיר יאסוף והשיאו כלי שואל
אלה עיר ההיא כלים וסחבנו אתו עד תנחל
עד אשר לא נמצא שם גם צדוד ואם לקחת
יתכניש ויתכנשון כל ישראל על קרתא ההיא
ויקפנה משריץ ונעקר יתה ויתאבנה ועמיה
לנחלא עד דלא נשאר תמן אבנא
ויאמר חושי הארץ מעצת אחיתפל
טובה עצת חושי הארץ מעצת אחיתפל
ויהיה צוה להפך את עצת אחיתפל הטובה
לבעבור הבא יהוה אל אבשלום אתה רעה
ואמר אבשלום כל אנשי ישראל תקין מלכא
חושי ארצא מלכא ואחיתפל ויפסקו
לקלקל את מלכא דאחיתפל תקנא בדיל
דייתי נבי על אבשלום יתבשתא
ויאמר חושי ארצא וקווא לאבית
הכהנים כזאת וזאת יעץ אחיתפל את אבשלום
ואת זקני ישראל וזאת וזאת יעצתי אני
ואמר חושי ארצא וקווא לאבית כהנא כדן
וכדן מלך אחיתפל יתאבשלום וית סבי
ישראל וכדן וכדן מלכית אנא ועתה שלחו
מהרה והגידו לדוד לאמר אלתלך הלילה
בערבית המדבר וגם עבד תעבור פן יבלע
למלך ולכל העם אשר אתו ובעץ שלח נפיע
וחיו לדוד למימר לא תבית כלילא במישורי
מדברא ואם מעבר תעבר דלמא יתהני למלכא

ג
ו

ז

ג
ח

ג
ח
ז

ז

ג
ח

ז

ג
ח

ג
ח

ג
ח

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ז

ולכל עמא דעמיה ויהונתן ואחיהם עמיהם
בעיז דגלו והלכה השפחה והגידה להם והם
ילכו והגידו למלך דוד כי לא יכלו להראות
לכוא העירה ויהונתן ואחיהם עמיהם
קצרא זאזלת אמתא אחיהם לאחיהם ואנון ייזון
ויהונתן למלכא דוד ארי לא יכליך לאתחזא
למי על לקרתא וירא אתם נערו ויגד לאבשלום
ויכלו שניהם מהרה ויצאו אל בית איש
בבחרים וזו באר בבחרו וירדו שם ויהי
יתחון עולימא אחיהם לאבשלום ואזלו תרויחון
במרינו עלו לבית גברא בעלמתו וליה גבא
בדרתיה ונחתו תמן ותקח האשה ותכרש את
המסר על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא
מקצרה ונכחיהם סגור
פומא דבירא ושפחת עלוהי דקילין ולא אתע
פתגמא ויצאו עבדי אבשלום אר האשה
הביתה ויאמרו לאחיהם עמיהם ויהונתן ותאמר
להם האשה עבדו מכל המיסוי בקשו ולא
מצאו וישבו ירושלים ואתו עבדי אבשלום
לוח אתתא ואמרו אף אחיהם עמיהם ויהונתן ואמת
להן אתתא כבר עבדו ירדנא ובעו ולא אשטו
ותבו לירושלים ויהי אחרי
לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד
ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים
כי בכה יעץ עליכם אחיתפל וזהו ברת
מיזלהן וסליקו מגבא זאזלו וחושו למלכא

הביא ח וסימננו ידענו וזוהנו לבעבור תוספו יצשו ונשמעו וגם חב המטפחת ברת חס אף יבלע ב חד פת וז קמ וסימנן מן יבלע פת כי יבלע קמ

דוד ואמר דוד קומו ועברו בסריע ית יחנן
אחי כדק מלך עליכון אחיתופל ויקסדו וכל
העם אשר אתו ויעברו את הירדן ער אור
הבקר עד אחר לא יעברו אשר לא עבר את
הירדן יקסדו וידו כל עמא דעמיה ועברו
ידנא עד מיהר צפרא עד חד לא שגא ולא
עבר ית ירדנא ואחיתופל ראה כי לא נעשתה
עצתו ויחבש את החמור ויקסו וילכו אל בית
אלעיר ויצאו אל ביתו ויחנקו וימתו ויקבר
בקבראביו ואחיתופל חזא ארי לא אתקיים
מלכיה וזריז יתחמרא וקס ואזל לביתה
לקדניה ופקיד על אנשי ביתה ואתחנקו ומת
ואתקבר בקבראבאביו

והיה כי יבא דוד אל ביתו ויבא אל ביתו
והוא וכל אישי ישראל עמו ודוד אתא למחנה
ואבשלום עבר ית ירדנא הוא וכל אנשי ישראל
עמיה ואת עמ שא שם אבשלום תחת יואב
על הצבא ועמ שא באישי ושמון ויחזקאל
הישראלי אשר בא אל אביגל בת נחש אחות
צרויה אם יואב וית עמ שא שוי אבשלום
חלף יואב על חילא ועמ שא בדגבא ושמו
יתרא ישראל אהרן על לוח אביגל בת נחש
אחיה וצרויה אם יואב ויחזקאל וישראל
ואבשלום ארץ הגלעד וישראל וישראל
בארעל עד ויהי כבוא
דוד מחנמה ושב בצנחש מרבבת בני עמו

ומכיר בקעמאל מלך דבר וברזל הגלעד
מרגלים וזהו כד אתא דוד למחנה ושוב
בד נחש מרבבת בני עמו וזמיר בר עמאל
מלך דבר וברזל גלעד אה מרגלים משכב
וספות וכלי יצר וחטים ושערים וקמח וקלי
וקולו עד שישוקלי מככין וקולין ומן דחסף
והטין וסעריין וקמחא וקליא ופוליא וטלפזין
וקליא ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר
הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו
העסר עבדנו וצמאנו במדבר ודבש ושמן
ועץ וגובנין דחלב תורין קרינו לדוד ולעמא
דעמיה למיכלא דאמרו עמא כפיין ומשלה
וצהי כמא כרא ויפקד דוד

את העם אשר אתו וישם עליהם שרי ארלים
ושרי מאות ומנא דיד ית עמא דעמיה ומנ
עליהון רבני אלפי רבני מאותא וישלח דוד
את העם שלשית ביד יואב שלשית ביד
אבישי בן צרויה אחי יואב ושלשית ביד
אתי הגת ויאמר המלך אל העם יצא אצא
גסאני עמכם ושלח דוד ית עמא תלתא
ביד יואב ותלתא ביד אבישי ביד צרויה אחיה
ויאב ותלתא ביד אתי גתא ואמר מלכא
לעמא מפקא פוקא אצא עמכון ויאמר העם
לא תצא כי אסנוס ננוס לאישימו אלינו לב
ואסימתו חצינו לאישימו אלינו לב ניעתה
כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו

מערב לעזר ואמר עמא לא תפוק אריאם
מערב נערות לאישוץ עלנא לבואם יתקטלון
מלגנא לאישוץ עלנא לבואם יתקטלון
למסעד כותנא עסדא אלפיך ובעץ טבארי
תצלי עלנא מקרתא למסעד
ויאמר אליהם המלך אשר יטב
בעיניכם אעשה ויעמד המלך אלך תשער
וכלהעם יצאו למאות ולאלפים ואמר להוץ
מלכא דתקין בעיניכו עבד וקם מלכא
על כעש אורח תרעא וכל עמא נפקו למאן
ולאלפיך ויצו המלך אתיואב ואתאבישי
ואתאמל ואמר לאטלי לער לאבשילוס וכל
העם שמעו בצות המלך את כל השרים על
דבר אבשילוס ופקיד מלכא יתיואב וית
אבישי ויתאיתי למימר אסתמרו לי בעוולמא
באבשילוס וכל עמא שמעו כדפקיד מלכא
ית כל דברבא על עיסקאבשילוס ויצא העם
השדה לקראת ישראל וחקי חמלחמה בער
אפרים ונפק עמא לחקלא לקדמות ישראל
זהו קרבא בחור שא דבית אפרים ויגברו
שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם
המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף
ואת כלו תמץ עמא ישראל קדם עבדי דוד
זהו תמץ מחתא רבא בימא ההוא עסרין
אלפיך ותהי שם המלחמה נפצות עלפני כל
הארץ וירבה יער לאכל בעם מאשר אכלה

לעזר
ק
מל

ה
א
וכל
ייע
ביסו
כור
במ
ג
ל

ל

נפוצת
פ

החרב ביום ההוא זהו תמץ עבדי קרבא
מתבדריץ עלאפי כל ארעא ואמגאית חית
חורשא לקטלא בעמא מדקטילת חרבא
ביום ההוא ויקרא אבשילוס לפני עבדי דוד
ואבשילוס רכב על הפרד ויבא הפרד תחת
שוכל האלה הגדולה ויחזק ראשו באלותיו
ביץ השמים וביץ הארץ והפרד אשר תחתיו
עבר ואתערע אבשילוס קדם עבדי דוד
ואבשילוס רכב על כודנתא ועלת כודנתא
תחות סוכא בבוטמא רבא ואתא חרד רישו
בבוטמא ואתלי ביץ שמיא וביץ ארעא וכודנתא
דתחותיה עברתו וירא אבישי ויגד לוואב
ויאמר הנה ראייתא אבשילוס תלי באלה
והוא אבשילוס תלי בבוטמא ויאמר יואב
לאיש המגיד לו והנה ראיתו ומדוע לא חביתו
שם ארצהו עלי לתת לך עשרה כסף וחסרה
אחת ויאמר יואב לגברא דמחוי ליה וזהא
חזיתא ומדין לא מחיתתה תמץ ורמיתתה
לארעא ועלי פון למתן דך עסר סלעין
דכסף ואספניקי חדא ויאמר האיש לא יואב
ולא אנכי שקל על כפלא לך כסף לאאשרלך
יהי אל בך המלך כי באזנינו צוה המלך אתך
ואתאבישי ואתאמל לאמר שמו דמינע
באבשילוס ויאמר גברא דיואב ואלו אנא
תקיל עלי דיאלף סלעין דכסף לאאושיתיו

ל
וכת
ש

ל
ק

אלי יד ה וסימנדי ויעמד המלך שמות השבטים ב בן הנה בעיני ב בן וכל אסתר כות בנא ונתון הלבוש ו ויקרא ה וסימ אבשילוס אבשילוס ברזל

אחימעץ הנה הכפר ויעבר את הכפר שיווי
מא ארהוט ואמר ליה רהיט ורהט אחימעץ
באורח מישרא וקדים ית כושי ויך וישיב
בין שני השערים וילך הצפה אל הגה שעל
אלה חזמה וישא את עינו וירא והנה איש
בן לבדו ודוד יתביץ תליץ תרעא וזהו
סכואה על אגר תרעא על שורא וזקק ית
עינוהי וחזא והא גברא רהיט בלחודוהי
ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם
לכדו בשורה בפיו וילך הלך וקרב וקרא
סכואה וזוהי למלכא ואמר מלכא אסנלח וזוהי
הוא בסורתא פומיה ואזל מיזל וקר יב
וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל
השער ויאמר הנה איש רץ לכדו ויאמר
המלך גסזה מבשרי וחזא סכואה גברא
אחר נא רהיט וקרא סכואה לנטר תרעא
ואמר הא גברא רהיט בלחודוהי ואמר מלכא
אף דין מבסר ויאמר הצפה אנ ראה את
מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק
ויאמר המלך איש טוב וזהו אל בשורה טובה
יבא ואמר סכואה אנא חזי יתרהטא דקדמא
כרהטא דאחימעץ בר צדוק ואמר מלכא
גבר טב דין ואף בסורא טבא יתני ויקרא
אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו
למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך
יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר

ל
ג

ל

חפ

השתחיה
לאפיו
ג

נשא ואת ידס בארני המלך וקרא אחימעץ
ואמר למלכא שלום וסגיד למלכא על אפיה
על ארעא ואמר בריך עי אלהך דמסר ית
יתגברא וארימו יתידהוין ברבונא מלכא
ויאמר המלך שלום לנער
לא בשלום ויאמר אחימעץ ראי תי ההמוין
הגדול שלח את עבד המלך יואב ואת
עבדך ולא ידעתי מה יאמר מלכא שלום
לעולימא לא בשלום ואמר אחימעץ חזוני
המונא סגיא חבתי דשלח עבדא דמלכא
יואב ית עבדך ולא ידעתי מא ויאמר המלך
סבחה תצב כהן ויטב ויעמך ויאמר מלכא
אסתחר את עתך כדן ואסתחר וקס וזהו
הכני
המלך כישפטך יהוה היום מיד בלחמם
עליך וזהו כושי אתא ואמר כושי יתבסר
רבונא מלכא ארי את פרעך עי יומא דין
מיד כל דקמו עלך ויאמר המלך אל
הכושי השלום לנער לא בשלום ויאמר
הכושי יהיו כנעראי בי ארני המלך וכל
אשר קמו עליך לרעה ויאמר מלכא לכושי
השלום לעולימא לא בשלום ואמר כושי
יהוין כנעראימא סנאי רבונא מלכא וכל
דקמו עלך לבישא
וירגז המלך ויעל על עליית השער ויבך
וכה אמר בלכתו בנא בשלום בנא

2.
na

2

ד"ע

7

222

עלה

זקן

٦٠

١٠

in

2

三

על

1

五

٦

1.

五

ענין

己

4

דקד

נצי

五

ענין

己

4

דקד

נצי

כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי
היום ראשון לכל בית יוסף לקראת
אדני המלך ארי ידע עבדך ארי אנא חנית
והא אתי יומא דין קדמי לכל בית יוסף
למיחת לקדמות רבונא מלכא

ויען אבישי בן צרויה ויאמר
התחת זאת לא יומת שמעי כי קלאת משוח
יהודה ואתיב אבישי בר צרויה ואמר החלף
אלא יתקטיל שמעי ארי לט ית משיחא
דני

ויהמר דוד מהלך וילכס
בני צרויה כיתה יולי היום לשטן היום יומת
איש בשראלי כי הלא ידעת כי היום אני
מלך עלישראל ואמר דוד מא ליו ולכונן
בית דוד ויהיה שמו ויהיה שמו יומא
דין יתקטיל גברא בשראלי ארי הלא ידענא
ארי יומא דין אנא מלכא עלי ישראל ויאמר
המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך
ואמר מלכא לשמעיה לא תמות וקיים ליה
מלכא

ומפכישת בצ שאלו ליה
לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה
שפמו ואת בצ יולא כבס למצה יוסף לכת
המלך ער היום אשר בא בשלום ומפכישת
בר שאול נחת לקדמות מלכא וכלא שטן
רגליו ולא ספר ספמיה וית לבו שוה ולא חור
למץ יומא דגלא מלכא עד יומא דאתא
בשלמא ויהי כי בא ירושלם לקראת

ה
ג
יעקב
יוסף
שמע
ז
ח
ה
ז
בין
כא
בנוע

המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי
מפכישת וזהו כד אתא לירושלם לקדמות
מלכא ואמר ליה מלכא למה לא הלכת עמי

מפכישת ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי
אמר עבדך אחבשה ליה חמור וארבע עליה
ואלף את המלך כפסח עבדך ואמר רבונא
מלכא עבדי שקרבי ארי אמר עבדך אחשוק
ליחמרא וארבע עליה ואיזיל עס מלכא ארי
מחגר עבדך וירגל עבדך אל אדני המלך
ואדני המלך כמלך האלהים עשה הטוב
בעיניך ואמר על עבדך מליץ הלא כשרך
קדם רבונא מלכא ורבונא מלכא חניס מלכא
דני ועבדך דתקין בעיך כי לא היה כל בית
אבי כי אסא נשימות לאדני המלך ותשת
את עבדך באבלי שלחנך ומהישרי עוד
צדקה ורועק עוד אל המלך ארי לאהו כל
בית אבא אלהיך גברי חייבי קטול רבונא
מלכא ושויחא ית עבדך באבלי פתורך ומא
איתלי עוד זכו ולמקבל עוד קדם מלכא

ויהמר לו המלך למה תצטרך
עוד דברך אמרת אתה וציבא תחלקו את
השדה ואמר ליה מלכא למה אתמליל עוד
פתגמך אמרית אתה וציבא תפלגין ית אחסנא
ויהמר מפכישת אל המלך גם אתה כלי יסח
אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו
ואמר מפכישת למלכא אף ית כולא יסגנת

צא
וכל
וען
יוסף
דאיוב
כור
ה
ה
ה
וחס

ולא עשה ה וסימנה - ומפכישת בן בן עשרים שנה ואחז זמלכ וחב דרג ימלי וירא האלהים דענוה - התחת ג וסימנה - יעקב יוסף שמע - 9

מנהל חשבון שם עמוד צירוף שם. שריס ח בליש. וסימנ: קדמו שריס בחוללים בקול ובנרות ובנרות עשית בקינותיהם ומחוצה י. והנה כלל וסימנ:

אנשי יואב וחדתיו ופלתיו וכל הגברים ויצאו
מירושלם לדרך אחרי שבע בן בכרי ונפקו
בתרועה גברי יואב וקשת יא וקלע יא וכל גנדי
ונפקו מירושלם למרדך בחד שבע בן בכרי
הם עשה אפן הגדול אשר בגבעון ועמשה
באלפניהם ויואב חבור מדי לבשו ועלו חבור
חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא
ותפיל אנון עם אבנא רבא ונגבעון ועמשה
אתי לאפיהון ויואב אסיר מזרז לבי שוודר
ועלוי אספניקי חרב מזרזא על חד ציה בלתי
והוא אזיל לפסעו ויאמר יואב לעמשה שלום
אתה אחי ותחזיר ימיך יואב בקקן עמשה
לנשקלו ויאמר יואב לעמשה שלום את אחי
ואחדת יד ימיך יואב בדקנא עמשה למנשק
ליה ועמשה לא נשמר בחרב אשר ביד יואב
ויפדה ביה אלהים שוי שפך מעיו ארצה ולא
שנה לו וימת ויואב בא בשיא אחיו לדרך אחרי
שבע בן בכרי ועמשה לא אסתמר בחרב
דביד יואב ומחה ביה בסטר ירכיה ושפך
מעוהו לארעא ולא תנא ליה ומיד ויואב
ואבישי אחוהי רדפו בחד שבע בן בכרי
ואיש עמד עליו מנעדי ויאמר מישור
חפץ ביואב ומישור לדרך אחרי יואב וגנדי
קאים עלוי מעולימי יואב ואמר מן דרעי
ביואב ומן דלדיד ייזיל בחד יואב ועמשה
מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמ

ג ו עליו
ח

ל
ח
11

ל
בטעם

ל

ל
ח

כל העם ויסב את עמשה מן המסלה השדה
וישילך עליו בגד כאשר ראה בלהבא עליו
ועמד ועמשה מסר בידו כמאבדו כי עשה
והוא גברא ארי קם כל עמא ואסחר ית עמשה
מן כעשה לא חקלא ורמא עלוי לבי עשה
חזא כל דאתי עלוי וקאים בשרה גה מן
המסלה עבר כלאי שאחרי יואב לדרך אחרי
שבע בן בכרי כד אפניה מן כעשה עבר
גברא בחד יואב למרדך בחד שבע בן בכרי
ויעבר בפרשטי ישראל אלה ובית מעכה
וכל הגברים וינקלו ויבאו אף אחרי ועברו
עברא ישרא לא אלה ובית מעכה וכל גוין
ואתכנישו ואתו אף אנו בתרועה ויצאו ויצרו
עליו בחד יואב ויפדה ביה אלהים שוי שפך
מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב בא
בשיא אחיו לדרך אחרי שבע בן בכרי
ועמשה לא אסתמר בחרב דביד יואב
ומחה ביה בסטר ירכיה ושפך מעוהו
לארעא ולא תנא ליה ומיד ויואב ואבישי
אחוהי רדפו בחד שבע בן בכרי ואיש
עמד עליו מנעדי ויאמר מישור חפץ
ביואב ומישור לדרך אחרי יואב וגנדי
קאים עלוי מעולימי יואב ואמר מן דרעי
ביואב ומן דלדיד ייזיל בחד יואב ועמשה
מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמ

ג
ב
מל
ח

ויקהל
ק

ל
ה
ח
ג

ואמרתי ליה שמע פתגמי אמרתי ואמר שמע
אנא ואתאמר לאמר דבר ידברו בראשונה
לאמר שאלו ישראל כל וכן התמו ואמרת
למימר אדבר כעין מאדכתיב בספר אורייתא
למשאל בקרתא בקדמין למימר הסדין הזה
לך למשאל לאכלאם משלמין אנכי שלמי
אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם
בישראל למה תכלע נחלת יתוהו אנחנא
משלמין בהימנותא עם ישראל את בני
לחלא קרתא דהיא כרך רבואמא בישראל
למא תקלקל אחסנת עמא דניי

ואתא דלית כל עמא בחכמתה ופסקו יתריש
שבע בדברי ודמו דלית יואב ותקע בשופר
ואתבדלו מעל קרתא גבר לקדוהו יואב תב
לירושלם ללית מלכא ויואב
אלכלה צבא ישראל וזבניה בן יהוידע על
הכרי ועלה פלתי יואב ממנא על כלילא
דישראל וזבניה בר יהוידע ממנא על קשתא
ועל קלעיא ואדורס על המס ויהושפט בן
אחילור המזכיר ואדורס ממנא על מסקי
מסין ויהושפט בן אחילור ממנא על דברעא
ושאי ספר וצדוק ואביתר כהנים ושוא ספרא
וצדוק ואביתר כהנא וגם עיראליהו הית
כהן לדוד ואם עיראליהו מתקוע הזה רב לדוד
ויהירע בבימי דוד שלש

בליש
הכרת
ק

ושוא
ק

21

שנים שנה אחרי שנתו יצא עיראליהו ויהוה
ויאמר יהוה אל שאול ואל בית חנינא
על אשר המית את הגבענים וזהו כפנא בימי
דוד תלת שנין שתא בתר שתא ובעא דוד
רחמין מן קדם יי ואמר יי על שאול ועל
בית חנינא קטול על דקטולית גבעונא וימקרא
המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים
לא מבני ישראל המה כי אסמיתר האמרי
ובני ישראל נשבעו להם ויפקש שאול להחיתם
בקנאתו לבני ישראל ויהודה וקרא מלכא
לגבעונא ואמר להון וגבעונא לא מבני ישראל
אנון אלהין משאר אמורא ובני ישראל קיימו

ומל

ומל

ל

ל

ל

ומל
וכל
כתו
כות
במ
ב

ויהוה ויהודה וקרא מלכא
לגבעונא ואמר להון וגבעונא לא מבני ישראל
אנון אלהין משאר אמורא ובני ישראל קיימו

להוץ ובעת שאול לקטל אותה הוץ בדקני לבני
 ישראל ויהודה ויאמר דוד לא הגעניס מה
 אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת
 יהוה ואמר דוד לגבעוני מאי מא עבד לכוין
 ובמא אכפר וברכו ויתאחסנת עמא רגני
 ויאמרו לו הגבענים איך לי בספר וזה כל עם
 שאול ועם ביתו ואיך לנו איש להמית בשאול
 ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם ואמר
 ליה גבעוני לית אנהא צריכין למסכסס
 וזהב מן שאול למזן ביתה ואף לא אנש למקטל
 בישראל ואמר מא אתון אמרין אעבד לכוין
 ויאמרו לא המלך האי שאול כלנו ואשר
 דמה לנו נשמרנו מחת צב ככל גבול ישראל
 ואמר למלכא גברא שיעינא ודדשיב
 עלנא אשתי צינא מלמד בכל חוס ארעא
 דישראל וינתן לנו שבעה אנשים מבכירי
 והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה
 ויאמר המלך אני אתך יתהוץ לנא שבעה
 גברין מבנוהי ונצלונו קדם עי בגבעתא
 די שאול לחיהא רגני ואמר מלכא אנתין
 ויחמל המלך על מפעל שית בק יהונתן בן
 שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד
 ובין יהונתן בן שאול וחם מלכא על מפעל
 בך יהונתן בן שאול על שבעתא עי דבניוון
 בין דוד ובין יהונתן בן שאול ויקח המלך
 את שני בנ רצפה בת איה אשר ילדה לשאול

ג

לנו
ק

ל
ל

ידע
ק
וגל

ו

ה
ו
ושבעת

תם והמה
ק
נה בתחלה
ק

ג
ג
בלע

אום שמח
ק

את ארמך ואת מפעל שית ואת חמשת בני
 מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן
 ברזלי המחלת ודבר מלכא יתת ריץ בני
 רצפה בת איה די לידת לשאול ויתאדמוניו
 מפעל שית ויתחמ שא בני מירב רבא
 מיכל בת שאול וילידת לעדריאל בן ברזלי
 וממחו ליתו ויתגס ביד הגבענים ויקעס בחר
 לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המחו
 בימי קציר ברשעים תחלת קציר שערים
 ומסרנו ביד גבעוני ויצלנונו בטורא קדם
 עי ונפלו שבעת הוץ כחא ואנו אתקטלו
 בימי חצא בקד מאיך בש יד יתחצו סערי
 ותקח רצפה בת איה אתה שקות טהור ויהא
 הצור מחת קציר שית ויהא
 השמים ולא נתנה עוף השמים לטח עליהם
 יומם ואתחתיה שדה לילה ונס בת רצפה
 בת איה יתסקא ופרסתיה לה על סנא משווא
 חצא עד דנחת עליה הוץ מטורא מן שמיא
 ולא שבקת עופא דשמיא למנח עליה הוץ
 ביממא ויתחית ברא בליליא ויגד ליה את
 אשר עשתה רצפה בת איה פילגש שאול
 ואת חוה דדוד ית עבדת רצפה בת איה
 לחינתא די שאול וילך דוד ויקח את עצמות
 שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי
 יבש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן
 אשר תלוש שם חפשיים ביום חכות פלשתים

וברכו ב וסימג - מת נחלת יג וברכו את יג - כל לשון צור הצור על קרי צמח חל וסימג ותטהו לה הביטו חל צור ישראל - נתן ג וסימג ומטר נתן

את שאול בגלבוע ואזל דוד ונסתב ית גרמי
 שאול וית גרמי יהונתן בריה מלח ית צב
 ויש גלעד דגבנו ית חוז משורא בית שן
 דצבנון תמך פלשתאי בזמא דקטלו
 פלשתאי ית שאול בגלבוע ויעל משם את
 עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בגלעד ויאספו
 את עצמות המוקעים ואסיק מתמך ית
 גרמי שאול וית גרמי יהונתן בריה וכתשו
 ית גרמי צליא ויקברו את עצמות שאול
 ויהונתן בגלעד בארץ בנימין בצלע בקבר
 קישאציו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתק
 אלהים לארץ אחרי כן וקבלו ית גרמי שאול
 ויהונתן בריה בארע שיבט בנימין בצלע
 בקבר ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
 וקבלו צללות דיר ארעא בתר כין
 ויהי יעור מלחמה
 לפלשתים את ישראל וירד דוד ויעבדיו
 עמו וילחמו את פלשתים ויעקדו ויהיה
 עוד קרבא לפלשתאי עם ישראל ונחת
 דוד ועבדיו עמיהו אגיו קרבא עם פלשתאי
 ואשת להי דוד וישבו בגבא אשר בלוי
 הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל
 נחשת והוא חגור חדש ויאמר להבות את
 דוד ויושבי בגבא בני גברא ומתקלסוניה
 מתקל תלת מאה סלעין דנחשוא והוא אסוי
 אספניקי חתא ואמר למקטל ית דוד

ויעזר לאבישי בן צרויה ויהי אתה פלשתאי
 וימתהו אז נשבעו אנשי דוד לאמר לא
 תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה אתנו
 ישראל ונסעך ליה אבישי בן צרויה ומחא
 ית פלשתא וקטל ליה בכין קיימו גברי דוד
 ליה למימר לא תפוק עוד עמנא לקרבא ולא
 תספי ית מלכותא דישראל
 ויהי אחרי כן ויהי יעור המלחמה
 בגב עם פלשתים אז הפה סבב לחשתא
 סף אשר בלוי הרפה ויהיה בתר כין ויהיה
 עוד קרבא בגב עם פלשתאי בכין קטלסוניה
 דמך חושת ית סף בגבא
 ויהי יעור המלחמה בגב עם
 פלשתים וילחמו את ישראל וירד דוד ויעבדיו
 תלחמי את גלית הגת ויעק חניתו כמבור
 ארגים ויהיה עוד קרבא בגב עם פלשתאי
 וקטל דוד בן ישי מחי פרוכית בית מקדשא
 ית גלית גתא והוא ערמוניתיה באכסך
 דגד דאין ויהי יעור מלחמה
 ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו
 שש ושש עשרים וארבע מספר וגס הוא
 ילד לתרפה ויהיה עוד קרבא בגת ויהיה גבר
 דמשחץ ואצבעת ידיו ואצבעת רגלו ויהי
 שיתרשית עסרין וארבע מנין וארם הוא
 את ליד לגברא ויחרף את ישראל ויבהו
 יהונתן בן שמעי אחי דוד וחסיד ית ישראל

ב
 ח
 ג

מדון
 ק

שמעה
 ק

ויעזר ה' וסימנ' יצחק ויקברו ותעצר המגפה ונצמחה ותפלל אליו - וילדי חס בלש' וסימנ' - חזק חסר בלוי וגס ילדי הענק רחמינו שס'

 ויעזר ה' וסימנ' - יצחק ויקברו ותעצר המגפה ונצמחה ותפלל אליו - וילדי חס בלש' וסימנ' - חזק חסר בלוי וגס ילדי הענק רחמינו שס'

קדני בפרקנה סמכני רהזה מימריה סמך
לי כד הויתי עריקמן קדם רפי פרקני מצלי
דכני ואף מיד כל חטופין פריק יתי אמר
דויד בת שבחא אלא מצלי קדם פי דכל עין
מצלי דכני פריק יתי אריא קיפתני עקא
כאתא דיתכא על מתכרא וחיל דית לה דמילד
זהא מסכנא לממת סיעת היינין בעית יתי
משדית רשיעין אקפוני קדמוני דמזינין
במני קטול אמר דויד כד עיקא לי אנת מצלי
קדם פי וקדם אלהי אנת מתחנן ומקביל מוה נלי
צלותי ובעותי קדמוהי מתעבדא ואתרגיפת
ואתרגושת אדעא שכלולי שמיא עבר
ואתרגינו ארית קיף רגזיה סליק דויד
דפרעה כתננא קדמוהי בכין שרלח רגזיה
כאיש ~~בשר אדם~~ קדמוהי משיצא מזופתו
כגמריץ דנור דלקא ממימריה וארנין שמא
ואתגלי יקריה דענן אמסטא כיכש קדמוהי
ואתגלי בגבורתיה על כל רובין קלילין ודבר
בתקוף על כנפי רוחא אשרי שיכנתיה
בערפילא ענן יקר סחור סחור ליה מחיתמן
תקיפין מרכפת עננין קלילין ברום ערמא
מזין יקריה מבהקין שמי שמיא מזופיתיה
כגמריץ דנור דלקא ממימריה אכלימן שמא
פי ועל אה ארים מימריה ושרלח מחתניה
כגריץ וברגוז ברקין ושגישנון ואתחזין
עמקי ימא שכלולי תכל במזופיתאמן קדם

כלתם ואכלם ואמחצם ולא יקומון
ויפלו תחת רגלי ותאדני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתני ואיני
תתה לי ערק משנאי ואצמיתם
ישעו ואיך משיע אלהיה ולא ענם
ואשחקם בעפר ארץ כטיט חוצות ארץ
ארקעם ותפלטני מריבי עמי תשמולי
לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני
בני נכר יתפח שולי לשמע
אני ישמעו לי בני נכר יבולו ויחגדו
ממסגרותם חיהוה וברוך צורי וירם
אלהי צור ישעני האל הנתן בקמות
לי ומרי עמים תחתני ומציאי
מא ~~מא~~ תצילני על כן אודך יהוה בגוים
ולשמך אצמר מגדולי שועות
מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם
וידבר

מגדולי שועות

ושכח דויד בנבואה קדם פי יתפתגמי תשנחא
הא על כל יומא רשיע פי יתשראל מיד
כל בעלי דכניהון ואף לדויד מחדכא דשאו
ואמר פי תקפיר רחצנו ומשיני יתי אהי
ואתרגיני קדני לוחיתיה תקפידמן קדמוהי
מתהיב לי תקוף ופרקן לאתגברא על בעלי
דכני רחצני ועל מימריה אנת רחין בעין
עקא מגין עלי מצלי דכני ואמר לא רמא

מתידיב לנא תקוף ופרקן ומרמס אלה תקוף
פרקנא אלהא דעבד פורענותא ליתכד
עממיא דקיימין לאבא שא ליתחזתי ופרקי
מסנאי ועלדקיימין לאבא שא לי תגברנני
מגוג ומשרית עממיא חטופין דעממיא
תשיצנני עלכין אידו קדמך שיבעממא
ולשמך אימר תשכחא מסגי דמעבד פרקן
עם מלכיה ועבד טיבו למשיחיה דרדיד
ולדעיה עד ערמא

ואלה דברי דוד האחרנים נאם
דוד בן ישי וגאם הגבר הקם על משיח אלה
יעקב וגנים זמרות ישראל ואלין מתגמי
נבואת דוד דא תנבי לסוף ערמא ריומי
נחמא ~~שנתה~~ ~~למלך~~ ~~דוד~~ ~~בן ישי~~
ואמר גברא דמרבא למלכו משיח במימר
אלהיה דיעקב ותקין לממני בחיך בסים
תשכחנה דישאל ירח יהוה דבדביו מלח
על לשונך אמר דוד ברוח נבואה קדם בני
אנא ממללא ליין ופתגמי קדשיה בפומי
אנא סדר אמר אלהי ישראל לי דבך צור
ישראל מושל באדם צדיק מושל דאית
אלהים אמר דוד אלהא דישאל ערלי
מלילת קיפא דישאל דשליט בבני אנשא
קושטא דאין אמר למנאח לי מלכא הוא
משיחא עתיד דיקום וישלוט בדהלתא דשי
ובאור בקר ירח שמש בקר לא עבות ממנה

ג
ב
מל
ק
שוב

ג
מל

דמנ

ממסר דשא מארץ טוביכין צדיק לא
עבד תוין לכין עובדין טביק דא תוין עתדין
לאזהרא בזיהור יקר כין כניהור צפרא
דאזיל לתקין וכשמשא דעתיד לאזהרא
בזיהור יקריה עלחד תלת מאה ארבעין
ותלתא כניהור שבעת יומיא יתיר מכדיין
תתכין וייטב לכין דהויתוין מחמדיין לשני
נחמא דאיתין האבא כרא דמסבר בשני
בצרתא דייחיות מטרא עלאד עאי כילא כן
ביתי עמאל ~~בבית~~ עולם שם לי ערוכה
בכלושמרה כילי שעי וכלחפץ כילא
יצמיח אמר דוד יתיר מכדיין ביתי קדם
ארי קים עולם קיים לי למחוי מלכו דני
קיימא כמא דקיימין סדרי בראשית ונטיא
לעלמא דאיתא ארי כל צורכו וכל בעות קדמוה
מתעבדין בכין כל מלכו עוד לקברה לא
תתקיים וכלי ערפק מנן בלהם כילא כין
יקחו ורשי ענא עבדי חטאה דמן לכוכין
דמפקהון רכיכין למקסן וכד אנש חאים
עליהון ושביק להון אזלין ותקפיין עד דלית
אפשר למקרב להון ביד ואישל יגע בהם
ימלא ברזל ועץ חנית ופאש שרון ישורפו
בשבת ואף כין כל אנש דמשרי למקרב
בחוכין אזלין ותקפיין עלוהי עד דחפץ ליה
כלבוש דברזל לא יכלין ליה באני מורנין
ורומחין בכין לית פורענותהון ביד אנש

ג
ב
מל
ק
שוב

ג
ב
מל
ק
שוב

ג
ב
מל
ק
שוב

יראת אלהים ג וסימנ - ריק צדיק מפני חרבתו ודבכיה וחרבכתו - בכל וסימנ - פרא ואברהם ערוכה ויתרון ויכלו והעשר ומלכבון -

אלהיך באי שותא עתידין אתו קרא יתקדון
 באתגלאה בית דינא רבא למתב על כרסי
 דינא למדן יתעלמא אלה שמות
 הגבירים אשר לדור ישוב בשבת תחנמניאש
 השלישי הוא עדינא העצני על שמנה מאות
 חלל בפעם אחד אלין שמהתגבריא רחור
 עם דויד גברא ריש משרייתא יתב על כרסי
 דינא וכל נביאי וסביאי מקפין ליה משיח
 במשיח קדשא בחיר ומפנק שפיר בריויה
 ויא בחזויה חכים בחכמתא וסכלתן בעיצא
 גבר בגבורתא ריש גבריא הוא מתקן במני
 זינא נפיק בפום קלא ונצח בקרבא ומתניב
 עלידי מורנתייה תמנ מאה קטילין בזמן
 חדא ואחרן אלעזר בן דודי בצאחחי בשלש
 גבירים עם דודי בחורפם בפלשתים נאספו
 שם למלחמה ויעלו אישי ישראל ובתרוהו
 אלעזר בר דודי בראחווחי בתלתא גבריא
 עם דויד כד חסיו פלשתאי ואתכעשו תמן
 לאגחא קרבא וסליקו אנשי ישראל והוא קם
 ויך בפלשתים עד כי יגיעה ידו ותדבק ידו אל
 החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביסחוא
 והעם ישבו אחריו אך לפשיט הוא קסוקטל
 בפלשתאי עד דלא יאיתידה ואדביקת ידיה
 עם חרבא ועבד יי פרקנא רבא בימא ההוא
 ועמא תבו בתרוהי ברם לחלצא קטיליא
 ואחרן שמיה בצאחא הררי ואסמו

ז
 ריע
 פיס
 בנדי
 וח
 אחת
 ק

ריו
 ק
 ק
 הגברים
 ק

ח
 חס

ואחרין ב
 ק

שלשה
 ק

מבור
 ק

מבור
 ק

פלשתים לחיהויה יגם חלקתה שיה מלאה
 עד שישוה עסקם מפני פלשתים ובתרוהו
 שמה בר אבי טוראד ואתכעשו פלשתאי
 לחיהויה ותתמך אחסנת חקלא מרליא
 טלופחין ועמא אפך מן קדם פלשתאי
 ויתיצב בתוך חלקהו ויגלה ויך את פלשתים
 ויעש יהוה תשועה גדולה ואתעתד בגו
 אחסנתא ושיצבה וקטלית פלשתאי ועבד
 עי פרקנא רבא וירדו שלישי מה שלישים
 ראשונים אל קציר אלדוד אל מערכת
 ערלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים
 ונחתו תלתא גבריא מגברי ריש משרייתא
 ואתו לחצא לות דוד למערת עדלס ומשרית
 פלשתאי שו אבמ שו אבמ שו אבמ
 במצודה ומצב פלשתים אצ בית לחם ודוד
 בכין בחקרא ואסטרטיג פלשתאי בכין בית
 לחם ויתאנה דוד ויאמר מי ישקני מים
 מבאר בית לחם אשר בשער וזחמיהת
 נפשא דדוד ואמר מן ישקני מים מגובא
 דבית לחם דבתר עא ויבקעו שלישי
 הגבירים במחנה פלשתים וישאבו מים
 מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו
 אל דוד ולא אכלו לשתותם ויסק אתם ליהוה
 ובזעו תלתא גבריא במשרית פלשתאי ומח
 מים מגובא דבית לחם דבתר עא ונסבו ואתו
 לות דוד ולא אכלו לשתותם ויאמר לנסב

הררי ב בספר וסימנ שמה בן אגא הררי בן אחימאס האררי בן מנשה בן חס בליש וסימנ חללה לך וישא מהדן ונכדו ואתי צוה חללה לך

Handwritten text in Devanagari script, likely a signature or name, oriented vertically.

ॐ
ॐ
ॐ

השלשה
פ

1. 11
2. 11

55

הארי

子

הבון
א

איש

5

ז' זבין חד בחד ולית זוגיה וסימנ' מקבצאל מן קבצאל דדב יג מדמעיה מן למעה ממנו צא מן מצוץ מקדמת דענ' מן קדמת דיניא ומציא ומן נז ומקמי

שִׁמְהָהָרָרִי אֲחִיאֶסְכָּךְ שָׂרָר הָאָרְרִי שִׁמְהָ
טוֹרָאָה אֲחִיאֶסְכָּר שָׂרָר רַמִּיחָר גְּבוּהָ
אֲלִיכָלֵט בָּקָא חֶסֶכֶּי בָּקָה מַעֲכָנִי אֲלִיעֵס
בָּקָא חִיתָפֶל הַגִּילָנִי אֲלִיכָלֵט בָּרֶא חֶסֶכֶּיכִי
מַעֲכָת אֲלִיעֵס בָּרֶא חִיתָפֶל גִּילָנִי אֲלִיעֵס
חֶסֶכֶּיכִי פֶעֶרֶי הָאָרְרִי חֶסֶכֶּיכִי כָדִר מִלָּא
פֶעֶרֶיכִי מִן אֲרֶבֶת יִגְאָל בָּקָא חֶסֶכֶּיכִי מַעֲכָנִי הַגִּילָנִי
עָלְקָה עֵמֶכֶּי נַחֲרִי הַבָּאֲרֶתִי נִשְׁאִי
כָלִי יוֹאֵב בָּקָא חֶסֶכֶּיכִי עָלְקָה עֵמֶכֶּי נַחֲרִי
בָאֲרוֹת נְטִילָא עֵינֶיהָ יוֹאֵב בָּרֶא חֶסֶכֶּיכִי

עִירָא הִיתְלִי גִרְבָּה יִתְרִי עִירָא רִמְזִי יִתְרָגֵז
רִמְזִי יִתְרִי אֲוִירָה חֲתָנִי כָּל שְׁלִישֵׁי סוּשְׁבָּעָה
אֲוִירָה חֲתָנָה כָּל גִּבְרִיאֵל תִּלְתִּין וְשִׁבְעָה
וַיִּסָּק אֶת יְהוָה לַחֲרוֹת בִּישְׂרָאֵל
וַיִּסָּת אֶת דִּנּוּר בְּהֶסֶל אֶמֶר לָךְ מִנָּה אֶתִּישְׂרָאֵל
וְאֶת־יְהוָה וְאֹסִיף רִבְזָא רִבְזִי לְמַתְקָן בִּישְׂרָאֵל
וְגִרִי יִתְרִיד בְּהוֹן לְמִימָר אִיזִיל מִנִּי יִתְרִיד
וְיִתְרָבִית יְהוָה וַיֹּאמֶר הִמְלִךְ אֱלֹהֵי אֲשֻׁר
הִתְלִי אֲשֻׁרָתּוֹ שׁוּמָא כְּכָל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל
מִדָּן וְעַד בָּאָר שְׁבַע וּפְקָדוֹ אֶת הָעַם וַיִּדְעֵנִי
אֶת מִסְפַּר הָעַם וְאֹמֶר מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֲשֻׁרָה
רַע מִיָּה הֵלֶךְ בְּעֵץ כָּל שְׁבָטֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִדָּן וְעַד בָּאָר שְׁבַע וּמִנִּי יִתְרָבִית וְאֹמֶר
חֲשַׁבְּנָה עֲמָא וַיֹּאמֶר יוֹאֲכָאֵל
הִמְלִךְ וַיִּסָּק יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשֻׁרָה עִסְכָּה מִכָּהֶם
מִכָּהֶם עִסְכָּה עִסְכָּה עִסְכָּה עִסְכָּה עִסְכָּה עִסְכָּה

הַמֶּלֶךְ לְמַה חָפֵץ בְּדַבַּר הַזֶּה וְאָמַר יוֹאָב
לִמְלָכָא וַיֹּסִיף וַיֵּאדָרֶךְ עַל עַמָּא כְּאַרְיֵן
וּבְאַרְיֵן מֵאָה זְמַנִּין וְעֵינֵי רַבּוּנֵי מִלְכָּא חֲזִין
וְרַבּוּנֵי מִלְכָּא לִמָּא אַתְרֵי כְּפִתְגָמָא הָדִין
וַיַּחֲזֹק דְּבַר הַמֶּלֶךְ אֶל יוֹאָב וְעַל שְׂרֵי חַיִּיל
וַיֵּצֵא יוֹאָב וְשְׂרֵי חַיִּיל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת
הָעָם אֶת יִשְׂרָאֵל וְתִקֶּיף פִּתְגָמָא דְּמִלְכָּא עַל
יוֹאָב וְעַל רַבּוּנֵי חֵילָא וְנָפֵק יוֹאָב וְרַבּוּנֵי חֵילָא
קָדָם מִלְכָּא לְמַמְנֵי יֵת עַמָּא אֶת יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲבֹדוּ אֶת הַיָּרֵד וַיַּחֲנוּ בְּעַרְעֵר יַמִּין הָעִיר
אֲשֶׁר בֵּתוֹן הַנָּחַל הַגָּדוֹל וְאֵלֵעָזָר וְעַבְדּוֹ יֵת
יִרְדְּנָא וְשָׁחוּ בְּעַרְעֵר דְּרוֹם קֳרָתָא דְּבָבּוּ
נְחֹלָא דְּבִשְׁיִכְטָגָד וּבִיעָזָר וַיָּבֹאוּ הַגְּלִיעָדָה
וְאֶל אֶרֶץ תַּחְחִים חֲסִינִים וְיִלְאֵן וְיִמְנֵן
אֶל גִּירְזִין וְאֵתוּ לְגַלְעָד וְלֹא רַע דְּרומָא לְחַדְשֵׁי
וְאֵתוּ לְדָן יַעֲזֹר וּמִתְמָן אֶסְתַּחֲרֵר לְעִידוֹן וַיָּבֹאוּ
מִבְּצָר צִירוֹ כְּלָעֵר הַחַוִּי וְהַכְּנַעֲנִי וַיֵּצְאוּ אֶל
נֶגֶב יְהוּדָה בְּאֶר שִׁבְעָה וְעָלוּ לְקָרוּן כְּרִיכָן
וְכָל קָרוּי חוֹאֵי וּכְנַעֲנָאִי וְנָפְקוּ לְדְרוֹם יְהוּדָה
לְבָאֵר שִׁבְעָה וַיֵּשְׁבוּ בְּכָל הָאֶרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה
תְּשֻׁעָה חֲדָשִׁים וְעֵשְׂרִים יָסִים יְרוּשָׁלַם וְהָלַט
בְּכָל אֲרַע אֲזֵאתוּ מִסִּיפֵי תְשֻׁעָה יִרְחִין וְעַסְרִין
יּוֹמִין לִירוּשָׁלַם וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת מִסְפַּר מִפְקָד
הָעָם אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְתֵתִי יִשְׂרָאֵל שְׂמִנָּה מֵאֹת
אַלְפֵי אִישׁ חֵיל שְׁלֹשָׁה רִבּוֹאֵי שֵׁי יְהוּדָה חֲמֵשׁ
מֵאֹת אַלְפֵי אִישׁ וַיְהִי כִּי יוֹאָב יֵת חֲשֶׁכַן מִנֶּעַן

עמא למלכא דהווי שדאל תמנע מאה אלפי
גבר גבר שלפי סיפא ואנשי יהודה חמישי
מאה אלפי גברא ויך לבדוד אתו אחריכ
ספר את העם ויאמר דוד אל
יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה
העברנא את עון עבדך כי נסכלתי מאד
וחשי דויד בלביה בחר כין דמנא ית עמא
ואמר דויד קדם פי חבית לחדא דעבד ית
חדא וכעץ פי אעבר ית חובא דעבדך ארי
אסתכלית לחדא וינס דוד בבקר ודבר
יהוה היה אלגד הנביא חזה דוד לאמר וקם
דוד בצפרא ופתגם נבואה מן קדם פי הוה
עסגד נביא חזי יא דויד למימר יהלך
ודברת אלדוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל
עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך איזיל
ותמליל עם דויד כדן אמר פי חדא מתלת
אנא רמי עלך בחר לך חדא מנחין ואעביד
לך ויבא אגד אלדוד ויגד לו ויאמר לו התבוא
לך שבע שנים רעב בארץ ואם שלשה
חרשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואסחיות
שלשת ימים דבר בארץ עתה דע וראא
מהא שיש שלחי דבר ואתאגד לזות דויד
וחזי ליה ואמר ליה חזיתך לך שבע שנים
כפנא בארעך אסתלחה ירחיק תהי עריק
קדם סנאך והוא רדיך לך ואם מהו תלתא
יומין מותא בארעך כעץ דע וחזא מאתנב

לש
קדש
וכל
ארמית
כוח

ל

ל

כול
חם

בגד
ה

מל

בגד

שלחי פתגם ויאמר דוד אל
גד צדלי מאד נפלה נא כי יהוה כירבים
רחמו ובידאם אלפלה ואמר דויד לגד
עקת לי לחדא נתמסר כעץ ביד מימרא דפי
ארי סגיאיך רחמוהי ובידא דאנשא לא
אתמסר ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר
וערעת מזוער וימת מזח העם מדן ועד באר
שבע שבעים אלף איש ויהי פי מותא
בישראל מעדן דמתנכיס תמידא ועד
דמתסקר ומיתמן עמא מדן ועד באר שבע
שבעין אלפי גברא וישלח דוד המלך
ירושלם לשחתה ויעחם יהוה אלהי ישראל
למלאך המשתית בעסר עתה הרף ידך
ומלאך יהוה היה עסגדן הארצה היבוס
ואושיט ידה מלאכא לירושלם לחבלותה
ותב פי מן בשותא אמר למלאכא דמהביל
כעמא מסת כעץ אנה יך ומלאכא פי הוה
שרי בבית ארי דארץ בוסאה

רחמין
פ

ב
ועל
מבצרים

הארונה
פ

ב
חד
חם
וחד
מל

ויאמר דוד אל יהוה בראת ואת
המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי
ואנכי העניתי ואלה הצאן מה עשו תהינא
ידך כי ובבית אבי ואמר דויד קדם פי כד חזא
ית מלאכא דמקטיל כעמא ואמר הא אנא
חבית ואנא סרחית ואליך עמא דאנון כעמא
ביד רעיא מא עבדו תהו כעץ מחתך בונבית
אבא ויבא אגד אלדוד בינים ההוא

ל

ארונה
פ

ג
ס
פסוק

ג
ב
פ
ח
ח
ו
מ

ויאמר לו עלה הקס ליהוה מזבח בגרר
אנכי חייב ואתה גדלתי דוד ביום
ההוא ואמר ליה סק אקים קדם פי מדבא
בבית אדני וארץ יבוסא חייני ערדוד פדור
גד באשר צוה יהוה וסליק דוד כפתגמא
דגד כמאד מליל פי וישקף ארונה וירא
את המלך ואת עבדיו עבדים עליו ויצא
ארונה וישתחו למלך אפי' ארצה ואסתכ
ארץ וחזא ית מלכא וית עבדוהי עבדי
עלוה ונפק ארץ וסגיד למלכא ערלא פוהי
על ארעא ויאמר ארונה מדוע בא ארץ
המלך אל עבדיו ויאמר דוד לקנות מעמך את
הגרר לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה
מעל העם ואמר ארץ מדין אתא רבונ
מלכא לולת עבדיה ואמר דוד למזבן מן
ית בית אדני למבנ מדבא קדם פי ויתכלי
מותנא מערעמא ויאמר ארונה אל דוד
יקח ויעל ארץ המלך הפזב בעינו ואלה הפז
לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים ואמר
ארץ דוד יסב ויסיק רבונ מלכא דתקי
בעינה חזי תורא כשריך לעלתא ומורגא
ומני תורא לא עי' הכל נתן ארונה המלך
למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אליך
ירצך כולא יחב ארץ למלכא דבעא מניה
מלכא ואמר ארץ למלכא פי אלהך יקביל
קרבך כרעא ויאמר המלך ארונה לא

ג
ח
כ
ו
ב
כ
ה
ו
ס
ח
ק
מ
ל
ח
ק
ח

א
ד
ח
ה
ג
ה
פ

ה
ה
ה

ה

ביקנו אקנד מאותך במחיר ולא אערה
ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרר
ואת הבקר בכסף שקלים חמשים ואמר
מלכא לארץ לא ארי מזבן אבון מן
בדמיך ולא אסיק קדם פי אלהי עלון מן
וזבן דוד ית בית אדני וית תורא בכסף שלש
חמשים ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויער
עלותו שלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר
המגפה מעל ישראל ובנא תמן דוד מותנא
קדם פי ואסיק עלון ונכסת קדשין וקביל צלות
דודי ארעא ואתכלי מותנא מעל ישראל

סכום הפסוקים שלספר שמואל א' וחמש מאות ושישה סימן א' ו'

והמלך דוד יקן בא בימים ויפסח ויבגד
ולא יחס לו ויתלכא דוד סב על ציומין ומלכ
ליה בלבושין ולא שחיץ ליה ויאמר לו
עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה
ועמדה לפע המלך ותהי לו סכנת ושכבה
בחיך וחם לארץ המלך ואמר לו ליה עטוד
יבעז דרבונ מלכא עולימא בתולא ותשמש
קדם מלכא ותהי ליה קריבא ותשכוב לו תך
וישחץ דרבונ מלכא ויבקשו נערה יפה
בכלבול ישראל וימצאו את אבישג שועמת
ויבאו אותה למלך ובעז עולימא שפירא כל
תחום ארעא דישראל לא שכו ויתאבישג

וחס ג וסימנה וחס השמש וחס בחיך וחס אס ישכבו וחס להם - כל המבזה את הבגדים לסוף חיינו נהנה מהן למענה מדוד -